

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

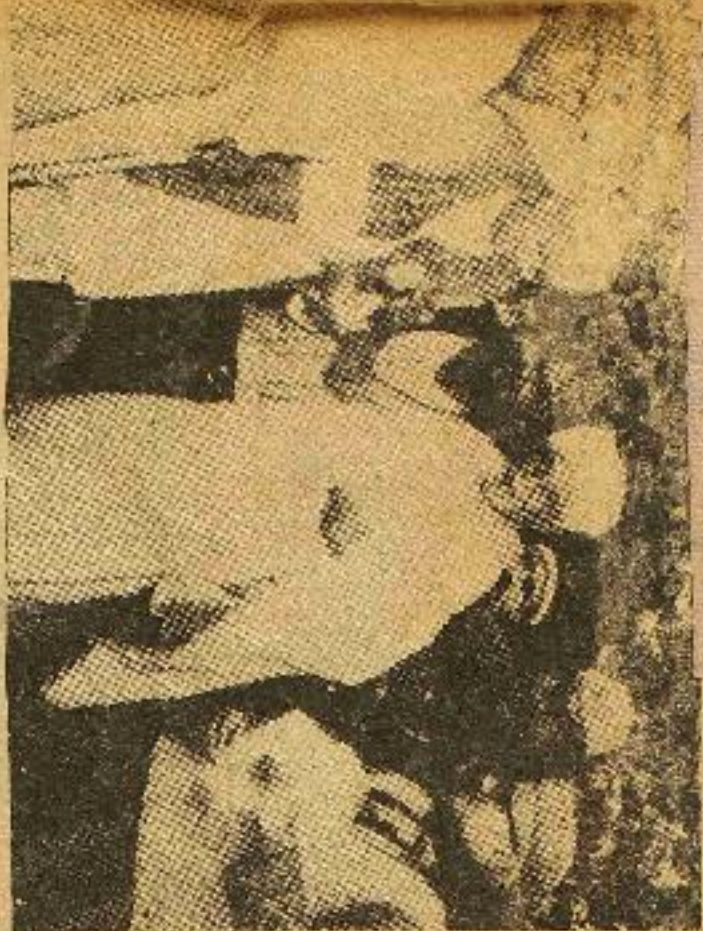
مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

مکتبہ

[illegible]

نہیں ہے۔ کہ کسی قسم بہر حال نہیں سکتا۔
 آدمی صحت مند ہو۔ اور صحت کو بے مکی
 ممکن نہیں ہے۔ مجھے کئی دیکھو، آئی علی تو
 جانے پر بھی میں مجھے سویرے اٹھتا ہوں۔
 کمرٹ کرتا ہوں، و بجے میں کھینے چلا جاتا
 ہوں۔ مگر آپس میں کہہ سکتے ایک پتلا کافی
 پوسٹ سے کرکھر میں بند ہو جاتا ہوں۔
 کسی زمانہ کسی سے نہیں ملتا۔ $\frac{1}{2}$ بجے تو
 پہنچ جاتا ہوں۔ دے۔ ل۔ آئی علی

تھی۔ اس لیے اسے ہمارے جیسے اپنے ہیں
 وہ ایک مظلوم و پشیمان لڑکھن درخت غلامانہ تھا
 ہوا۔ پھر یہ اپنی درخت نگاہوں میں شہری گھبرا
 رہا تھا۔ لکھے ان کے تیار کو کھانے بھنا
 ہے۔ اپنی کے مناسطہ میں بیٹکا میں زبردست
 جند پر ہے۔ پچھانی میں اسے کہا ہوتا ہے۔
 ناکت نام پڑھ رہی تھی۔
 اجملہ نورانی کی سمجھت کیسا ہے
 سزا دہی کے بعد پکارے گا بھی سب سزا دہ
 اقتصاد کی سیدانوں میں زبردست آئینہ کی

جن کی حال ہی میں موت ہوئی ہے یہ سب سنا ہے
ہے بھئی - صمدی آبادی سے پہلے انہیں گرا کر مار
تے - مرکا انہیں سو گھنٹی پھر ہی تھی - کاروت
ڈانگے اور کارٹ اے گھوڑی کے لئے یہ گھر
تھکے کے نظریہ سے ایک آدرش مقام تھا -
یہ لوگ یہ سب پھر ہی مہربان کرتے تھے - اس
دولان اگر کوئی باہر کا شخص آجاتا تو وہ اچھا
کردار سے کہہ سیدھے جاتے تھے - اگر سب سے پہلے
بھی تھے تو وہ بزرگ کا خاصہ شاکھ تھے - پہلے
ناکر کہیں سب سے اسی طرف کہ جو وہاں سے آتے

سپاہی در ادب و دوزخی در ایمان و تقویٰ
نگارے رنگ خالے جانی۔

v. panja

مردم و نیا کھنڈری اور احکامات فراہم شد

bdigit

بسم الله الرحمن الرحيم

و ذرا در حیرت می که آنقدر شغل انگه می بود مراد از این در حالی بی شورش و غی که از آن می بیند محال

مستورہ اندر نہایت درستی و جرم کی راہی کے

مفتی احمد رضا خان صاحب دہلی

卷之四

ملان ظفر کو برطرف کیجئے۔ ان کا کارہا۔

[illegible]

10-
10-
10-
10-
10-

حق اس کے لئے کہہا کہ میں اپنے بی
کا ایک رطلہ دے دیتا ہوں مگر درخت غلامانہ تھا
ہوئی۔ پھر کہہ دینی درخت لگا لے جس کو مری دیتی
رکھتے تھے۔ لکھے ان کے تیار کو کھاتے دیتا
ہے۔ پتی کے منہ میں بیٹھا جس کو زبردست
جذبہ ہے۔ پھانسی میں اسے کہا جاتا ہے۔
ناک نام چڑھائی کا۔
اجناس کو پیش کی سمجھت کیا ہے
میں زادی کے بعد چارے سے پہلے سبھا اور
اقتصادی سمجھتوں میں فروغ و مسرت سمجھتوں
میں کی ہے۔ پہلے والی اجناس روزمرہ کی کا اہمیت
سمجھت میں تھی مگر ان کو روزمرہ کی اہمیت کمزور کی
معاذت کرنا قصداً۔ اس میں ہمیں بھی ایک بھر
علاضمان کے میل شائع میں ایک کوئے ہے۔

جن کی حال ہی میں موت ہوئی ہے میرے ساتھ
ہے بچیاں - صلیب لادادی سے پہلے انہیں گرا کر مار
تے - مگر انہیں سو گھنٹی پھر رہی تھی - مارنے
والے آئے اور مارے اے گھوڑوں کے بچے میرا گھر
چھیننے کے بغیر سے ایک آدمی آکر رہے تھے - اسی
بے نوک پہرے گھر پر ٹھہرا کر رہے تھے - اسی
دو دن انہیں کوئی باہر کا شخص آجاتا تو وہ اٹھ
کر دوپہر کے کمرے میں چلے جاتے تھے - اگر اسے پہچانے
تھی تھے تو وہ نوکر کا نام نہ لیتے تھے - کمرے
باہر گھومنا شروع نہ کرتے اسی قدر کہ چوہے جانے کے لیے
میں ان کا کہنا ہے کہ میرا اداسٹ اٹھنے کو نہیں دیتا
کے ساتھ رہنے جنہیں میں شہسب کہتا ہوں
خوابت جوڑ فرشتی اور آگہندی لکے - بچے کچھ
اور ان کے کمرے تھے - میری طبیعت سے جو بھی آتی

سپاہی در ادب دونوں ایک ہی نوع
 رکھ کر لکھ دیا ہے۔
 ۱۔ ان کو اچھا چھوٹا دشمن کا کام مان
 لیا جاتا ہے۔ مگر اس میں مد میں خوشی ہے۔ لکھائی ہے
 دشمن ثابت ہر جگہ ہے۔ اپنی اس بات کو کہ
 جیت نہیں رہی۔ کہ اس کے شاخ کی ہو سکتے ہیں
 سپاہی شہید دیکھ کر اپنی شہری کے دوران کار
 کے اپنے شہر میں انہیں خوش آمدید کہیں
 کہ بلاتجربہ خطیہ میں لکھ کر دے اور ایک ہر
 کو لکھ کر۔ چنانچہ کہ دوران میں لوگ اندر کے
 کے ساتھ ایک سے ہوگا کہ ہے تو یہی ہے
 کہ ایک شہر میں ان کے اعزاز میں ایک دوست
 دی۔ کہ درمیان میں وہ شہر میں اس

Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.net

Digitized by

ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੪੩

ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਰਾਗਾਵਿਚਿਸ੍ਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ
ਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲਮਤਿਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰਅਕਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ
ਬਿਰਹਾਸਭਥਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ ॥ ਇਹੁਮਨੁਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇ ॥ ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅੰਧਾ
ਕਿਆਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ ॥ ਹਰਿਇਕਸੈਦਾ
ਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਡਰੁਭ੍ਰਮੁਭਉ
ਦੁਰਿਕਰਿ ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਨੇਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਧੁਰਖੈਬਾਹਰਿਘਰਿ ॥ ਹਰਿਜਿਸਨੋ
ਹੋਇਦਇਆਲੁਸੋਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥
ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ ॥ ਇਕਜਾਰੀਦੇਨਾਲਹਨਿ
ਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸਾਦਿਕਾ
ਸਬਰੁਤੋਸਾਮਲਾਇਕਾ ॥ ਦੀਦਾਰੁਪੂਰੇਪਾਇਸਾਥਾਉਨਾਹੀਖਾਇਕਾ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਆਪੇਤੁਧਉਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਈ ॥ ਤੂੰਆਪੇ
ਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਤੂੰਸਚਾਸਾਈ ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ ॥ ਹਰਿਤਿਸੈ
ਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਲਏਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਫਕੜ
ਜਾਤੀਫਕੜਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ
॥ ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਸੁਪਿਆਰੇ
ਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਤਾਕੈਪਾਛੈ

ਜੀਵਣਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁ
 ਸੂਰਜਦੁਇਦੀਵੇ ॥ ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵੇ ॥
 ਇਕਨਾਨੇਹਰਿਲਾਭਦੇਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੀਵੇ ॥ ਤਿਨਜਮਕਾਲੁਨਵਿਆ
 ਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ ॥ ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨ
 ਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆ
 ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਣਦਾਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿਹੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ
 ॥ ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਬਿਨੁਬੁਝੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦੁ ॥
 ਜਿਹਿਧਿਰਿਦੇਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੂਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸਭਾਏਵਨ
 ਪਾਈਐਨਾਨੇੜੈਨਾਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਵਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸ
 ਅਸਟਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁੰਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ ॥
 ਸਭਿਤੁਝੈਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾ ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਆਰਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜ
 ਵਿਡਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐ
 ਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂੰਟਸਿਨੇਹੁ ॥
 ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਦਰੀਆਵਦਾ
 ਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿੜਾਇਆ
 ਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ ॥ ਜੋਕੀਚੈ
 ਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤੁ ॥ ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀ
 ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾ
 ਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮ
 ਜਲਉਸਨੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣੁਵਾਲਾਜਲਿ
 ਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾ

ਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁਕੂੜਪੜਣਾਕੂੜਬੋਲਣਾ
ਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿ
ਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਹਰਿਕਾ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ ॥ ਹਰਿ
ਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀ
ਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁ
ਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈ
ਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਲੀ
ਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿ
ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ ॥
ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆ
ਰਹਹਿਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ ॥
ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ ॥ ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁ
ਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਿਨਿਮਖਘੜੀ
ਕਰਿਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ
॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੇਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦ
ਨਸੋਵੈ ॥ ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ
॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ ॥
ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏ
ਮੁਰਖਅੰਧਗਵਾਰ ॥ ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੇ
ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀਰੰਗੁ
ਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁ
ਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ ॥ ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜ

ਕੁਸਤੁਤਿਨੀਵਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇ
 ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ
 ॥ ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਬਤਡਾਇਆ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ
 ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ
 ਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੁਨਚੇਤੈਜੋਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮਕਾ
 ਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈ
 ਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾ
 ਨਾਮੁਵਸਮਨਿਆਇ ॥ ਸੁਖਮਾਣਹਿਸੁਖਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਸੇਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੰਭਾਖਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈ
 ਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਚੈਸਬਦਿ
 ਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ ॥
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੁਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਕੋ
 ਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ ॥ ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿ
 ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੂਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈਪਾਸਿ ॥
 ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥
 ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥
 ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿਬਹੁਮੁ
 ਨਚੀਨਈਮਨਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੇਧਦਾਨਾਬੂਝੈ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੇਵਾਰ॥੧॥ ਮਃ੩॥
 ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੋਹਰਿ

ਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵੈਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿ
ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁ
ਦੁਸਟਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ
॥ ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ ॥
ਸਭੋਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖਸੁਖਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
੩ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਦੁਕਾਇਆ ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿ
ਨਸਾਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈ
ਸੋਨਾਇਲਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁ
ਮਰਿਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉਸੋ
ਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂ
ਓਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਨਾਮੇਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭ
ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸ
ਬਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰੜੀ
ਪਰਚਾਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਵਿਨੁਸਹਜੁਨਾਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਨਿਵਸੈਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ ॥ ਸਚੇਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈ
ਦੂਜੈਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ

ਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀਸਭਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮੈਲਾਉਜਲੁਤਾ
 ਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਿਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਲੋਕੁਸਮ
 ਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮੁਝਾਇਆਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈ
 ਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਵਟੀਲਾਇ ॥ ਮਨਹੀ
 ਨਾਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾਲਿਸਬਮਨਹੀਮੰਝਿਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁਜੋਇਛੇਸੇ
 ਲਹੈਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ
 ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁਮਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਲਿਲੁਝਨਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ ॥
 ਮਨਮੁਖੀਮਨਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂੜਕੁਸਤੁਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁ
 ਜਿਣੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿ
 ਆਵੈਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਹਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁਧਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਿਨਿ
 ਜਨਿਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੇਸਟਉਤਮਗੁਰਬਚਨੀ
 ਸਹਜੇਚਾਖੀ ॥ ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂਰਜ
 ਰੈਣਿਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਆਗੁਰ
 ਮੁਖਿਆਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁ
 ਲੇਖੈਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁਆਪੁ ਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁ
 ਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁਵੇਕਾਰੀਵੇੜਿਆ
 ਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੀਪੂਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈ
 ਸਜਾਇ ॥ ਆਤਮਦੇਉਪੂਜੀਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ ॥ ਜਪੁ
 ਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿ
 ਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁ
 ਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ

ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਆ
 ਧੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨ
 ਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈ
 ਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਸਚਿਰਤੇਗੁਰ
 ਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਵਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈ
 ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ੩ ॥ ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈ
 ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈ
 ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਃ੩ ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿਪਾਰ
 ਬਹੁਮੁਕਦੇਨਪਾਏ ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿਮਲੁ
 ਧੋਵੈਮਨਕੀਜੂਠਿਨਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਏ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ
 ॥ ਪੂਰਬਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇ
 ਕੜਿਨਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤਿਪਤਿਅਘਾਹੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਕਉਹੋਆ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨਐਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿ
 ਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋ
 ਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈ
 ਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ ਮੰਦਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ ॥
 ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁਮਿਪਈਆਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ ॥ ਸੋਐਸਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਏ ॥ ਸੋਐਸਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤਿਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ ॥ ਸੋਗੁਰ

ਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵਡਭਾਗੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ ॥
 ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਵੇਸਕਰੇਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੂੜਿਆਰਿ॥
 ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ
 ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨ
 ਪਾਇਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਓਸੁਲਖਣੀਜਿ
 ਰਾਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ੧॥ ਮਃ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਤਿਸਦਾਨ
 ਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖਪਾਇਦੇਡੁਬੇ
 ਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇ
 ਨਿਆਉਕੂੜਿਆਰਸਭਮਾਰਿਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿਆਰਾਦੇਇਵਡਿਆਈ
 ਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ ॥ ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿ
 ਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿਲੀਓਇ ॥ ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉ
 ਡੰਡੁਦੀਓਇ ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀ
 ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥
 ਤਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿ
 ਕੁਸੋਹਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ॥ ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀ
 ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾਰਾਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ
 ॥ ਅਤਿਸੁਆਲਿਉਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀ
 ਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿ
 ਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿਤੁਧਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈ
 ਤੇਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਤੂੰਡਾਢਿਆ ॥
 ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਨਿਵਾਇਮਨਮੁਖਮੂੜਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾ

ਦੇਇ ਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿਆਂ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮਨਿਵਸੈ
 ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਤਾਰ ॥
 ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿ
 ਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿ
 ਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮ
 ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ
 ਸਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀ
 ਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀ
 ਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ ॥
 ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਸਾਲਾਹੀ
 ਸੋਪੁਭਸਦਾਸੁਦਾਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁ
 ਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿ
 ਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆ
 ਨਾਮੁਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀਆਪਿ
 ਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਅਨੰਦੁਥਿਰੁ
 ਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਘੋਰਿ
 ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ
 ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਕਬੁਧਿਭੂਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨੰਦਾ
 ਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀਕਦੀਕਿਅਥੀਐਜਾਂਚਾਰੇ

ਬੈਠੀਆਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁਸੰਜਮਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ ॥
 ਨਾਨਕਅਗੈਉਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ
 ਹੋਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾ
 ਕਾਗਹੁਹੋਸੁਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮਸੁਹਰਿਪਹਿ
 ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾਸੰਗਿ
 ਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ ॥
 ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥
 ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐ
 ਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆ
 ਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁਕਰੇ
 ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵ
 ਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜ
 ਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦਧੁਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮ
 ਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਸੁਣੀਪ੍ਰਕਾਰੁਢਾਢੀਮੁਖਿ
 ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂੰਆਇਆ ॥
 ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਦਾਤੈ
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਹਿਵੈਘਰਗੁਰਦੀਪਕੁਤਿਹਲੋਇ ॥
 ਅਮਰਪਦਾਰਬੁਨਾਨਕਾਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ

ਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੰਨੀਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣ
 ਕੀਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ ॥
 ਅਠਵੈਕੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈਧਉਲੈਉਭੇਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈਦਧਾ
 ਹੋਆਸੁਆਹ ॥ ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆਹਿਸੁਦਸਾਏ
 ਰਾਹ ॥ ਆਇਆਗਇਆਮੁਇਆਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ
 ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁਗੁਰੂਭਾਸੰਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ
 ੧ ॥ ਦਸਬਾਲਤਨਿਬੀਸਰਵਣਿਤੀਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ
 ਪੁਰਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੇਢੇਪਾਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿਕਾਮਤਿ
 ਹੀਨੁਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ ॥ ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀਮੂਲਿਨ
 ਜਾਣੈਅਪਬਲੁ ॥ ਢੰਢੇਲਿਮੁਢੁਢਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗਧੂਏਕਾਧਵਲ
 ਹਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖਅਗੰਮਹੈਆਪਿਸਿਸਟਿ
 ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰਜਾਣਹਿ
 ਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿ
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿ
 ਰਾਤੀ ॥ ਸੋਸੇਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿ
 ਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡੁਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੇ
 ਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਜੀਉ
 ਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈ
 ਕੋਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ ॥
 ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥ ਜਾਭਜੈਤਾ
 ਠੀਕਰਹੋਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿ
 ਵਿਨੁਪਾਰਿਨਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੇਂਦੇਬਾਵਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨੁ
 ਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿ
 ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ
 ਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮਨਾਉਹੋਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐਤੂੰਆਪੇ
 ਖੇਲਕਰਹਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਆਦੂਜਾਆਖਿਵਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁਤੇਰੀ

ਜੋਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੁਬੋਲਹਿਵਿਣੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁਕਰਿਹੁਦਿਖਾਸਿ
 ਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾ
 ਣੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਧੰਧੈ
 ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪਹੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ
 ॥ ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਭੁਖਾਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ
 ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੋਹਨ
 ਤੁਟਈਸਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸੁਖਿ
 ਰਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ ॥
 ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀਬਾਝਹੁਵੇਖਣਾਵਿਣੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾਬਾਝਹੁ
 ਚਲਣਾਵਿਣੁਹਥਾਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈਬਾਝਹੁਬੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਮਰਣਾ
 ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ
 ਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾਟੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉ
 ਗਲਿਲਗੈਧਾਇ ॥ ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੇਇ ॥
 ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੁਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈਗੁਰਬਉਪਾਇ
 ਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਤੁਸਭਕਰੇਤੇਰਾ
 ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਇਆ ॥
 ਇਕਿਖੜੇਕਰਹਿਤੇਰੀਚਾਕਰੀਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਨਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁਕਾਰ
 ਵੇਕਾਰਹੈਇਕਿਸਚੀਕਾਰੈਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੈਇਕਿਅਲਿ
 ਪਤੁਰਹੇਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀਕੈ
 ਪਾਣੀਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈਵਿਚਧਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਧਿਰਹਾਸਿਰਿ
 ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਕਪੜੁਪਹਿਰਾਧੋਵਾਸਦਾਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾਰਤਾ
 ਪੀਅਲਾਕਾਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮਲੁਧਾਰੀਦੁਰ
 ਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਹਉਨਾਮੈਨਾਹਉਹੋਵਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ

॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਵਸਤੁਪਖਾਲਿਪਖਾਲੇਕਾਇਆਪੇਸੰਜਮਿਹੋਵੈ ॥
 ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾਭੂਲਿ
 ਪਇਆਜਮਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁਪਗਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖ
 ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ॥
 ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਵੜੀ ॥ ਕਾਇਆ
 ਹੋਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨਹੀਕੀਆਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇ
 ਆ ॥ ਮੂਰਖਭੋਗੋਭੋਗੁਦੁਖਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹਉਠੇਰੋਗਪਾਪਕਮਾ
 ਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਗਣਤ
 ਗਣਾਇਝਗੜਾਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇੜੁਝਗੜੁਚੁਕਾਇਆ
 ॥ ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ
 ਬੋਲਿਮੂਰਦਾਰੁਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀਨੋਸਮਝਾਵਣਿਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾਆਪਿ
 ਮੁਹਾਏਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸਦੇ
 ਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੋਸਚਾਨਾਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿ
 ਚਲਦਾਹੋਰਨਾਨੋਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ ॥ ਜੇਅਗੈਤੀਰਬੁਹੋਇਤਾਮਲੁਲਹੈ
 ਛਪੜਿਨਾਤੈਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏ ॥ ਤੀਰਬੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਅਨਦਿਨੁ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁਆਪਿਛੁਟਾਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਛਡਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਆਪਿਜਪੈ
 ਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੂਲੁਚੁਣਿਖਾਹਿ
 ਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਹਿਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸਾ ॥
 ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤਿਬਿਧਿਮਨਸਾ
 ॥ ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਆਵੈਨੇੜੈਜਾਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁ
 ਮਨਿਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸੋ
 ਆਸਾਤੋਨਿਰਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾ
 ਹੋਇਪਲੀਤੁ ॥ ਜੇਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ ॥
 ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਹਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀ

ਕੇਝੁਠੇਅਮਲਕਰੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾ
 ਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾ ॥ ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆਭਰਿ
 ਭਰਿਧੋਵਾਂ ॥ ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾਆਗੂਹੋਵਾਂ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਰਾਹੈਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ ॥ ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿ
 ਪਾਹਿਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਤੂੰਘੜੀ
 ਮੂਰਤਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ ॥
 ਪੜਿਆਮੂਰਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉਪੜੀਐਨਾਉ
 ਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇ
 ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸਦਾ
 ਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣ
 ਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁ
 ਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮਸੁਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ
 ਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕ
 ਰਖੈਲਾਜ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੁਅਰਉਸੁ
 ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ ॥ ਗਲੀਭਿਸਤਿ
 ਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੇਪਲੈਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲ
 ਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿ
 ਸਨਾਇ ॥ ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੇਕੂੜੀਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਰਤਨਪਦਾ
 ਰੁਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਅਨਿਅੰਦਰਿ
 ਰਤਨਭੰਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਾਲਧਿਆਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਕੂੜਿ
 ਆਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁਬਾਝਹੁ
 ਦੂਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇ
 ਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁ

ਛਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁ
 ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈ
 ॥ ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨੁਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ
 ਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉਨਾਨਕ
 ਸਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੪
 ॥ ਪਰਹਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਝੁਠੁਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ
 ਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿਮਾਨੁ
 ਅਭਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ ॥
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇਨਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀ
 ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿਭਰੇਭੰਡਾਰ
 ਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀਰਬਤੁਖਾਰਹਾਬੀਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗਮਿਲਖਘਰ
 ਬਾਰਕਿਬੈਸਿਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂਪਲੰਘਨਿਵਾਰਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ ॥
 ਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਨਦੀਆਹੋਵਹਿਧੋਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰ
 ਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲ
 ਜੜਾਉ ॥ ਭੀਤੁੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਾਹੋਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦਸੂਰਜੁਦਇਫਿਰਦੇ
 ਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਥਾਉ ॥ ਭੀਤੁੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨ
 ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਦੇਹੈਦੁਖੁਲਾਈਐਪਾਪਗਰਹਦੁਇਰਾਹੁ ॥
 ਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੈਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾਉ ॥ ਭੀਤੁੰਹੈਸਾਲਾ
 ਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈ
 ਵਾਉ ॥ ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵਨਿਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ
 ॥ ਭੀਤੁੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ਪਵੜੀ ॥ ਬਦ
 ਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ ॥ ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈ

॥ ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇ
 ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹਦੋਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰਗੋਕੁਫਰਾਣੈ
 ਪਇਆਦਝਸੀ ॥ ਸਭਦੁਨੀਆਂਸੁਭਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ
 ਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੋ
 ਜੀਵਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ ॥ ਜੇ
 ਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ ॥ ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿਰੰਗੁ
 ਮਾਲਿਰੰਗੁਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ
 ਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈ
 ਹੋਇ ॥ ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ ॥ ਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਘਿਉਗੁੜੁ
 ਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
 ਕੀਜਹਿਭੋਗਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈ
 ਮਹਲੀਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮੁਵਿਣੁਸਭੇਟੋਲਵਿਣਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਵੜੀ
 ॥ ਜਾਤੀਦੈਕਿਆਹਥਿਸਚੁਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾਹੋਵੈਹਥਿਮਰੀਐਚਖੀਐ
 ॥ ਸਚੇਕੀਸਿਰਕਾਰਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁਮੰਨੈਸਿਰਦਾਰੁਦਰਿ
 ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀਹੈਕਾਰਖਸਮਿਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ
 ਬੀਚਾਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿਹੋਏਅਸਵਾਰਇਕਨਾਸਾਖਤੀ ॥
 ਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰਇਕਨਾਤਾਖਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਪਕਾ
 ਤਾਕਟਿਆਰਹੀਸੁਪਲਰਿਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁਕੀਸਾਰਾਚਿਥਿਆਕਣੁਲਇਆ
 ਤਨੁਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇਪੁੜਚਕੀਜੋੜਿਕੈਪੀਸਣਆਇਬਹਿਨੁ ॥ ਜੇਦਰਿ
 ਰਹੇਸੁਉਬਰੇਨਾਨਕਅਜਬੁਡਿਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਾ
 ਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ ॥ ਖੰਢਾਅੰਦਰਰਖਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲ
 ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾਈਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀਸੋਫੇਗੁ
 ਮੰਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਵੇਖਹੁਲੋਕਾ
 ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਵੜੀ ॥ ਇਕਨਾਮਰਣੁਨਚਿਤਿਆਸਘਣੇਰਿਆ ॥
 ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿ
 ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਹੋਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਲੂਣ

ਹਾਰਾਮਕਿਆਨਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਣਿਆ ॥
 ਸਚਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁ
 ਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਛੀਤਾਰੂਕਿਆਕਰੇ
 ਪੰਖੀਕਿਆਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰਪਾਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆਘਰਵਾਸੁ
 ॥ ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾਜੇਸਮਝਾਈਐਪੜੀ
 ਅਹਿਸਿਮਿਤਿਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸ ॥
 ਚਉਣੇਸੁਇਨਾਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐ
 ਵਹੈਨਹੋਇਕਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿਣਾਸੁ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੈਹਾਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਾਰੁ ॥
 ਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੈ
 ਗੰਢੁਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ ॥ ਕਾਲੁਗੰਢੁਨਦੀਆਮੀਹ
 ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ ॥ ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ
 ਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ ॥ ਏਤੁਗੰਢੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿ
 ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਰਿ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ
 ਖੋਟੈਇਕਿਖਰੇਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀ
 ਅਹਿਬਾਹਰਵਾਰਿ ॥ ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸਟੀਅਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿ
 ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਾਗੈਰਣੀਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿ
 ਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ ॥ ਗਣਤਤਿਨਾਂਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇ
 ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਮਜੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਂਪੀਰਾ
 ਮਸਾਇਕਾਰਾਇਆ ॥ ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਂਅਫਜੂਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁ
 ਤੂਹੀਏਕਤੂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਂਨਰਾ ॥ ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾ
 ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ ॥ ੨ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ ॥ ਨਸਪਤਜੇਰਜਿਮੀ ॥
 ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ ॥ ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧

॥ ਨਸੂਰੇਸਸਿਮੰਡਲੇ ॥ ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੇ ॥ ਅੰਨਪਉਣਥਿਰੁ
 ਨਕੁਈ ॥ ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਂਕਸੇ
 ॥ ਹਮਾਰਾਏਕੁਆਸਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈ ॥ ਏਕੁਤੁਈ
 ਏਕੁਤੁਈ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਰੰਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ ॥ ਦਰਖਤਆਬ
 ਆਸਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦਸੁਈ ॥ ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ ॥ ਕਲਾਧਰੈਹਿਰੈ
 ਸੁਈ ॥ ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਤੋਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁਤੋਰਾ
 ਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆ
 ॥ ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੂੜਿਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾਂਅੰਦਰਿਵਾਸੁ
 ਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੇਟਾਖਰਾਪਛਾਣਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਸੀਹਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਹੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾ
 ਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਹਿਚਲਾਏਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆਂਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਬਲੀਕਰੇ
 ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾਥਾਪਿਦੇਇੰਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ
 ਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀਵਾਲੋਤਾਕਿਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇ
 ਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿਮਾਸਹਾਰੀਇਕਿ
 ਤਿਣੁਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿਮਿਟੀਆਮਹਿ
 ਮਿਟੀਆਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿਨਿਰੰ
 ਕਾਰੀਨਾਮਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈਦਾਤਾਮਰੈਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿ
 ਨਾਹੀਮਨਿਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ
 ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁ
 ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਝੈਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿ
 ਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਫਿਰਿਫਿਰਿ
 ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਰਾਸਿਕੂੜੁਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾ
 ਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾ

ਵਾਵਹਿਗਾਵਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਾਕਰਹਿ
 ਬਿਭੁਤਾਂਸਿੰਝੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾ
 ਸੇਖਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹੋਵਹਿਰਾਜੇਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ
 ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ
 ਜਾਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਨਾਇਰਚਾ
 ਵਹਿਤੁਧੁਭਾਣੇਤੁੰਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੂੜ
 ਕਮਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਤੁੰਵਡਾਂਸਭਿਵਡਿਆਈਆਚੰਗੈਚੰਗਾ
 ਹੋਈ ॥ ਜਾਤੁੰਸਚਾਂਤਾਸਭੁਕੋਸਚਾਂਕੂੜਾਕੋਇਨਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁਵੇਖਣੁ
 ਬੋਲਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈ
 ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁ
 ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰੁਸੁਕਾਰੁਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇ
 ਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
 ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੂੜਗੁਬਾਰੁਕੂੜਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾ
 ਈਐ ॥ ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਂਸਚਿ
 ਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈ
 ਧਰਮੁਪੰਖਕਰਿਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦਮਾਂਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹ
 ਚੜਿਆ ॥ ਹਉਭਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈਰਾਹੁਨਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ
 ਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨
 ॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ
 ॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੋਤਿਸੁਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾਂਤੈਸੈਸਾਰੀਆਂਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ ॥ ਕਰਤਾਂਆਪਿ
 ਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀ
 ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜਬੋਲਿ
 ਬੋਲਿਬਖੁਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾ
 ਇਆ ॥ ਭਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
 ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾਖਸਮੈਕੈ

ਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਬਾਹੀ
 ਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿ
 ਲੜਿਮੁਏ॥ ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮੇਨਕੀਆਮਤੀਖਿਡੀਆ॥ ਬਹੁਤਪਏ
 ਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹਭੁਖਤਿਖਾਦੁਇ
 ਭਉਕੀਆ॥ ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ ਚਉਥੈਆਈ
 ਉਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰਿਆ
 ਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਬਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹ
 ਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ ਦਰ
 ਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ॥ ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾਜਾਕਾ
 ਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੁ
 ਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾਈਐ॥ ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥
 ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿ
 ਘੜਾਈਐ॥ ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਕੋਇਨਆਖੈ
 ਘਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥
 ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਅਠੀ
 ਪਹਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁ
 ਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੂਪੀਰੁ
 ॥ ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾ
 ਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇ
 ਪਸਾਉ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿ
 ਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਤਾਉ॥ ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐ
 ਪੜਿਆਪਾਸਿ॥ ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜੈਘਟੈਰਾਸਿ॥ ਓਥੈ
 ਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ ਬੋਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖ
 ਖਸਮੈਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿ
 ਮਹਤੁ॥ ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ ਚੰਗ

ਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੇਧਰਮੁਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀ
 ਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ ॥
 ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਹੋਰਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ
 ਭੋਜਨੁਭਾਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਵਿਗਸਿਆ
 ॥ ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਰਾਂਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿ
 ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈਦੈਦੀਬਾਣਿਕੂੜਿਨਜਾਈਐ ॥ ਝੁਠੇਝੁਠਵਖਾਣਿਸੁ
 ਮਹਲੁਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁਸੁਣਿ
 ਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਰਾ
 ਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਿ
 ਪੀਵਾਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੇਕੁ
 ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁਵਧਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਭਸੈਨਬਿਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾਤਾਣੁ
 ਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਿਕਰੀਭਿਆਖਿਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬਤੇਵਡਦਾਤੀ
 ਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਆਖਣੁਆਖਿਨਰਜਿਆਸੁਨਣਿਨਰਜੇਕੰਨ
 ॥ ਅਖੀਦੇਖਿਨਰਜੀਆਗੁਣਗਾਹਕਇਕਵੰਨ ॥ ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੈ
 ਗਲੀਭੁਖਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਭੁਖਾਤਾਰਜੈਜਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸਭਕੂੜਕੂੜਕੁਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਕੂੜਿ
 ਆਰੁਬੰਨਿਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਤਨੁਛਾਰੁਛਾਰੁਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ
 ਸਚੇਸਭਭੁਖਜਿਪੈਝੈਖਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ ॥
 ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਮਹਲੁਖੁਆਈਐ ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਓਠਗਿਆਈਐ
 ਜਾਈਐ ॥ ਤਨਮਹਿਤਿਸਨਾਅਗਿਸਬਦਿਬੁਝਾਈਐ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖਧਰਮੁਫਲੁਫਲਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿਰਸਿ
 ਆਹਰਿਅਸਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈ
 ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾ
 ਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁਫਲਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿਰਦੈਰਿਦੈ
 ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ ॥ ਅਠ

ਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸਹੇਤੁਲੋਭਕੋਪੁਚਾਰੇ
 ਨਦੀਆਅਗਿ ॥ ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੁਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ
 ਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁਬੁਰਾ
 ਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰੇਦਾਈਐ ॥
 ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਭਰੀਐ
 ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਮੀਤੁਮਾਵਿਸੁਅਕੁਧਤੁਰਾਨਿਮੁਫਲੁ ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਸੁ
 ਜਿਸੁਤੁੰਚਿਤਿਨਆਵਈ ॥ ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਢਨਿਕਰਮਾਬਾਹਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਕਿਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚ ॥ ਕਬ
 ਚੰਦਨਿਕਬਅਕਿਡਾਲਿਕਬਉਚੀਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐ
 ਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿ
 ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿਆਣਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ ॥ ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁ
 ਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟੁਦਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ
 ਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ
 ॥ ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿ
 ਵਸਾਵਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਮੰਤੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆ
 ਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ ॥ ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖ
 ਅੜੈਭੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉ
 ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ
 ੨ ॥ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ ॥ ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾ
 ਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ ॥ ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁਜਾਣਿ
 ਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੇਵਿਸਟਪਰ
 ਵਾਣੁ ॥ ਸਰੁਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈਓਹੁਅਗੈਮੁਹੈ
 ਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ

॥ ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਗਤਿਨਰਹਨੀਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾਮੰਝਿ
 ਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ ॥
 ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁ
 ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰੁਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ
 ਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਰੂਮੀਹਿ
 ਨਤਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖਾ ॥ ਰਾਜਾਰਾਜਿਨਤਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇ
 ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
 ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੀਸੰਸਾਰਸਿ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੀ ॥
 ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈਕੈ
 ਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ ॥
 ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆ ॥ ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰ ^{ਖਿਮ}
 ਸਿਆ ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁ
 ਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿਆ ॥ ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ ॥
 ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁਜੇਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇਮੁਲਿਨ
 ਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਹਿਤਪਾਹੀ
 ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖੁਛਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ ॥
 ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀ
 ਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ ॥
 ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾ
 ਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁ
 ਦੀਵਾਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸੇਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿ
 ਭਰਿਆਡਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾ
 ਲਿਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੋਵਿਚਿਜੇਮੈਭੈਮਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿ
 ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਭੋਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥

ਭੈਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਆਖੁ ਸੀਕੁ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ
 ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ
 ਸਰਧਾ ਪੁਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਦੁ ਖੁਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
 ਤਾਹਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ
 ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਚਿ
 ਸਮਾਈਐ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ
 ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿਫਦੀ ਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ
 ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਨਿਭਰੀ ਅਨਿਹ ਬਸੁ ਆਹੀ ॥
 ਮਾਉ ਪੀਉ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇ ਨਿਟ ਬਰ ਰੇਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ
 ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾ ਉਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ
 ਦੇਨਿ ਨ ਵੇਈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
 ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ
 ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ
 ਓਇ ਜੋਗ ਮਨਾਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ॥ ਦਯਿਵਿ ਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁ ਤੇ ਫਿਟਾ
 ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨੁ ਹੁਤੈ
 ਇਸਨਾਨੁ ਹੁਵੈ ਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚੁ ਹਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ
 ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀਲ ਗੈਬਾਣੀ ॥
 ਨਾਇਨਿ ਵਾਜਾਨਾ ਤੈ ਪੂਜਾਨਾ ਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ
 ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਖੁਥੈ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ
 ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇ ਐਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ
 ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭ ਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤ ਸੁਰਹੀ
 ਸਾਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇਹੋ ਮਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ
 ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਦੀਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ
 ਸਿਰੁ ਖੁਥੈ ਨਾ ਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤਿ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥

ਅਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇਸੂਰਜਕੇਹੀਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦਅਨੇਰਾਕਿਕਰੇਪਉਣ
 ਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਰਖੈਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਸਚੇ
 ਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ ॥
 ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇ
 ਸੋਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿਪਵੈਨੀ
 ਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰਸਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾ-
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥
 ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਆਉਪ
 ਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ ॥
 ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆ
 ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇਜਾਣੇਸਰਬਵੀਚਾਰ ॥
 ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ ॥ ਲਹੈਭਰਾਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿਦਿਹੈਕੈਵਾਰ
 ਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ
 ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਰੁਕਪੜਾਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ
 ॥ ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁ
 ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਧੁ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ 300

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁ
 ਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ ॥ ਏਕਦਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵਨੀਤੇ
 ਸਿਧਿਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪
 ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾਹਰਿ
 ਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਹਹਿਜਿਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇ ਦੀਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ
ਸੁਆਲਿ ਓਸ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੋ
ਫਲੁ ਪਾਇ ਦਾਸ ਚਿਨਾ ਮਿਸਮਾਈ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ
ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾਸਾ ਦੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹ ਦੇਹ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥
ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿਨਾ ਮੁਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ
ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ
ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰੁ ਕੋਨਾ ਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ
ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਹੈ ਸਚੁ ਮੈਰੋ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈਰੋ ਗੁਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ
ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ
ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਗਤੀ
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ
ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵਡੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂ ਹੈ
ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਚਾ
ਸਭ ਸਦਾਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂਤੁ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਸਚੇ ਹੋਇ ਸੀਤਾ ਕਾਇਤੁ
ਕੜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ
ਪਹਰ ਲਗੀਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ
॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ
ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ
 ਸੁਸੰਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ
 ਕੋਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ ਸਭਿ
 ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਭ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ
 ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸ ਰਾਅ ਖੀਤਾਰ ਲਗੀਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ
 ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰ ਹੁਨਿ ਰਵੈ ਰੁਹੈ ਸਭੁ
 ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾਨਾ ਲਿਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨ
 ਵਿਚਹੁ ਤਿਸ ਟਿਆਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਨਾਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾ
 ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਜੇਹਾ ਕੋਇ ਛੁਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ
 ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਣਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇਕੋ ਓਸ ਦੀਰੀ ਸਕਰੇ
 ਸੋ ਮੁੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁਗੁਨ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ
 ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
 ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ
 ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾਹੁ ਮੈਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸਨੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ
 ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਨੇ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ
 ਸਿਰ ਜਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ
 ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ
 ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ
 ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਦੇਤਿ ਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ

ਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਵੈ ॥ ਕੂੜਿਆਰਪਿਛਾਹਾ
 ਸਟੀਅਨਿਕੂੜਹਿਰਦੈਕਪਟਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹਕਾਲੇਕੂੜਿਆਰੀਆ
 ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਹੋਇਜਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀ
 ਧਰਮਹੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਬੀਜਿਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ ॥ ਓਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖ
 ਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤ
 ਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਖਾਏ ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁ
 ਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ ॥ ਓਇਜੇਹਾ
 ਚਿਤਵਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੇਥਾਇਪਾਇ ॥ ਕੋਈ
 ਗਲਾਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਬੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੋਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈ
 ਹਬੁਤਡਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁ
 ਲਹਿਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁ
 ਆਇ ॥ ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੂਧਣੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਵਿਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣਕੀਸਾਝ
 ਤਿਨਸਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣਵਿਕਣਿ
 ਪਲਰੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਏ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰੁਆਪਣੇਜਿਨਿਅਉ
 ਗਣਮੇਟਿਗੁਣਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ਵਡੀਵਡੀਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰੁਮੁਖਿ
 ਆਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਓਈਜੋ
 ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁ
 ਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਤਾਣੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਨਾਮੇ
 ਰਖਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪੂਜੇਗੁਰੁਮੂਰਤਿਸੋਮਨਇਛੇਫਲਪਾਵੈ ॥
 ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿਓਹ

ਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ
 ਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰ ८੦
 ਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉਬਰੈਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿ
 ਸੁਣਾਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁ
 ਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁਮਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁਅੰਦਰਿ
 ਕੂੜਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ
 ਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ
 ਘਰਿਘਰਿਹੋਵੈਜਿਉਰੰਨਦੋਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੋਓਸੁਭੀਲਛਣੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰ
 ਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ ॥ ਜੋਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਸੋਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿ
 ਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲਾਆਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿ
 ਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈ
 ਭਾਵੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿ
 ਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ ॥ ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈ
 ਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੇ ॥ ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾ
 ਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿਟੁਮੁਹਛਿਕੇ ॥ ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀ
 ਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਸਭੁ
 ਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁ
 ਮਨਮੁਖੀਮੂਲੁਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪਣੇਭਲੇਨੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋ
 ਖੇਤੁਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿ
 ਕਰਤੇਮਾਰਿਕਵਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲੁ
 ਬਖਸਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਕਾਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿ
 ਤਰਿਆਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਿ

ਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿਹੋਰੇਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀਉਘੈਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿ
 ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਅਮਰੁਹੈਨਿਤਦੇਵਹਿਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ
 ਦਾਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਵਿਤਅਮੇਧਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿਵਿਆਪੇ
 ਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਪੁਛਿਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਿ
 ਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾਪੁਰਸਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭਿ
 ਖਿਲਾ ॥ ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਨਾਨਕਭਲਭਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤੂਵੇਪਰਵਾਹੁਅਬਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁ
 ਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁ
 ਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਹੋਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲਦੇਸੇ
 ਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਝੜਿਪੜੀਐ ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੈਬਿਖੁ
 ਮਾਇਆਨੋਝਖਿਮਰਦੇਕੜੀਐ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿ
 ਕਪਟਵਿਕਾਰੁਝੁਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ
 ਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲਨਿਕੂੜਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇ
 ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਾਮੁਹਭਲੇਰੇ
 ਫਿਰਹਿਦਯੰਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁ
 ਵੇਰਾਈਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁ
 ਥਾਇਰਖੈਓਹੁਆਪਿਵਰਤੈਆਪਣੀਵਥੁਨਾਲੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾ
 ਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦੇਵੈਇਕਿਆਪੇਵਖਿਕਢੈਠਗਵਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਆਦੇਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ
 ਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂਕਰਤਾ
 ਵਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਭਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿਕਾਕੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ
 ਪੂਰੇਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲਨਿਤਬਖਸੇਚੜੈਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ
 ਨਿੰਦਕੁਵਡਿਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ

ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾਨੋ ਸਦਾਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਾਹਿ ਬੁਝ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ
 ਵਡਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕਟੈ ਬੁ
 ਦਿਸਿਆ ਵਦਾਸ ਭੁਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
 ਤੂ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅਗੋ
 ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ
 ਮਨ ਮੁਖ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ
 ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦਿ ਨੁਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ
 ਕਰੇ ਭਲ ਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ
 ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੇ ਖਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ
 ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
 ॥ ਜੋਸਾ ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
 ॥ ਜਿਸਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ
 ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ ਜੋ
 ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ ਦੇਤਿ ਨ ਕੀਬਰ ਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ ਤੁਧੁ
 ਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇ ਦੀਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋਸਾਹਿ ਬਲੋੜੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨ ਦੇਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜੇ ॥ ਓਇਹਾ ਜਗੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਦੇ
 ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇ
 ਮੁਖਿ ਵੇ ਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ

ਪੜਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ ॥ ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀ
 ਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ
 ॥ ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀ
 ਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ ॥ ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇ
 ਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ ॥
 ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੇਤਿਹਾਇਆ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀ
 ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋਨਿੰਦਾ
 ਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ ॥ ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿ
 ਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ ॥ ਜਿਸਾਹਿਬ
 ਕੈਘਰਿਵਬੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸਦੀ
 ਸੇਵਾਕੀਤੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾ
 ਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤਮਖੈ
 ਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ ॥
 ਸੁਖਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾ
 ਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਭਾਗ
 ਧੁਰਿਮੰਦੇ ॥ ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁਕਰਹਿ
 ਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇ
 ਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁਮੰਢਾਹੁੰਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਸਿ
 ਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ
 ਸਾਹਿਬਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸਭਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ
 ਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ ॥ ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕ
 ਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭਤਿਸਕਾਗਇਆ ॥ ਨਿਤ
 ਝਹੀਆਪਾਏਝਗੁਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ ॥ ਨਿਤਉਪਾਵ
 ਕਰੈਮਾਇਆਧਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ ॥ ਕਿਆ
 ਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ
 ਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿਲਇਆ ॥ ਓਸੁ
 ਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ ॥ ਜੇ
 ਸੁਇਨੇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਖੇਹੁਸੇਤੀਰਲਿਗਇਆ ॥ ਜੇਗੁਰਕੀ
 ਸਰਣੀਫਿਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਇਆ ॥
 ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਪਾਪ
 ਗਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੁਸਭਦੂਉਪਰਿਤੁਦੀਬਾਣੁ ॥
 ਜੇਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ ॥ ਓਨ੍ਹਾਅੰਦਰਿ
 ਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ ॥ ਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿਨ
 ਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈ
 ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ ॥ ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐ
 ਨਦੇਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ ॥
 ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰਿਤੀਜੀ
 ਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਚਉਥੀਪੀੜੀ
 ਟਿਕਿਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ ॥ ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ ॥ ਜੇਇਛੈਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁ
 ਧਨੁਲਖਮੀਖੜੈਮੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਿ
 ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆ
 ਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਾਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੇਗੁਰਸਿਖਮਿਤ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀ
 ਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾਏ ॥ ਡਰੀਐਤਾਂਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈ

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿਆ ਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿਆ ਣਿਨਿ ਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿਆ
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦ ਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਹੁਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹ ਹੁਕਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ
 ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਤੁਕਰਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
 ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹਮਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਪ੍ਰਜੀਨਾ ਮੁਦਿੜਾਇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਵਣਜਾਰੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣਿ ਜਿਲੈ ਹਿਗੁਣ ਕਥਹਿ ਨਿਰਾਰੇ
 ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
 ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
 ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਆਖਿ ਐ ਕੋਈ
 ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓ ਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੇ
 ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ
 ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ ਕਰਮ
 ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲਾ
 ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁਖਾ ਧੀਤ ਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ
 ਨਿਆ ਓਸ ਚੁਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀ ਆਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਹੋਦੈ ਪਰਤ ਖਿਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਦੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ
 ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ ਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਫਿਟਕੇ
 ਸੇਸ ਭਜ ਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿਆ
 ਆਪਣਾ ਸੇਲੈ ਦੇਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ
 ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿ ਆਕੇ ਨ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹੀ॥ ਜੋ
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹੀ॥
 ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟਉਠਾਹੀ॥ ਹਰਿ
 ਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥ ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿ
 ਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਅਰਾਧਿਤੁਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹੀ॥ ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈ
 ਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥ ੨॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਹੋਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆ
 ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ॥ ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭੁ
 ਪੈਰੀਪਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਲੋਈ॥ ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਨਮਸ-
 ਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਬੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋਈ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿ
 ਕਰਤੈਆਪਿਬਹਿਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹਟਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੋਕਰੇ
 ਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਅੰਗੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥
 ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿ
 ਭਵਾਈਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ਜੋਨਿੰਦਾ
 ਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੁਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ॥ ਨਰਕਘੋਰੁਦੁਖ
 ਖੁਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ ਕੂਕਪੁਕਾਰਕੋਨਸੁਣੇਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇ
 ਹੋਇਰੋਇਆ॥ ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਮੂਲੁਸਭੁ
 ਖੋਇਆ॥ ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥
 ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੇਸੋ
 ਲੁਣੈਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ॥ ਜਿਸਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿਸੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉ
 ਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ ਅੰਤਰਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿ

ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
 ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹ ਜਰਤ ਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ
 ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ
 ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਸਰੋਤਿ ॥
 ✖ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
 ॥ ਸਭਿ ਰਸਤਿ ਨ ਕੈਰਿ ਦੇਹ ਹਿਜਿ ਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ
 ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇ-
 ਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈ ਅਹਿ
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ
 ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ
 ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵਲੀ ਜਿਥੈ
 ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇਜੀ ਤਭਏ ਹਰੀ ਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ-
 ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ
 ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾਲੇ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ
 ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ-
 ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
 ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੀ ॥
 ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਵ ਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ
 ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ

ਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਆਣਿ
 ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀਡਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪ
 ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੋਭਾਪਾਈ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁ
 ਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਆਖਿ
 ਸਲਾਹੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹ
 ਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਰਹੇਆਘਾਈ ॥ ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗ੍ਰੰਥੈਮਿਠਿਆਈ
 ਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪੁਭੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵਜੀਵਾਧਾਈ ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੂਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿ
 ਸੇਈਬਿਰਹੁਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਿਘੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁ
 ਸਜਣੁਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋਸਿਖਗੁਰਕਾਰ
 ਕਮਾਵਹਿਉਗੁਲਮੁਤਿਨਾਕਾਰੋਲੀਆ ॥ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਜੋਰਤੇਤਿਨ
 ਭਿੰਨੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁ
 ਵੇਚਿਆਮੋਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਰੀਰੁਹੈਕਿਉ
 ਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਝੀਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈ
 ਧੋਇ ॥ ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾਮੂਲਿਨ
 ਆਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣੰਜਿਆਜਿਨਾ
 ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾ
 ਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿ
 ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇ॥ਸਚੁ
 ਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬੇਤਾਲੇ ॥ ਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁ
 ਮੁਹਹੁਬੋਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਮਤਵਾਲੇ ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਗਉੜੀਰਾਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕੈਅੰਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੇਇ ॥

ਜਿਉਉਬਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੇਨੋਜੀਉਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ
 ਚਲੁਲੈਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੂੜੁ
 ਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀਕਰਨਿਵਡਾਈਆਕੂੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ ॥
 ਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿਹੈਆਪੈਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤ
 ਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਇ
 ਪੁਰਖਪ੍ਰਾਣੀਧੰਨਿਜਨਹਹਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥
 ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ
 ਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂਆਪੇ
 ਪੂਜਹਿਪੂਜਕਰਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈਵਿਛੁੜਿ
 ਜਾਇਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁਅਗੈ
 ਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੇਸੇਈ
 ਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖ
 ਪੁਤਹਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ
 ਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
 ਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੋ
 ਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਹੈ
 ਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾ
 ਕੰਧੁਨਕਬਹੁਛਿਜੈ ॥ ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਸਚੀਦਰਗਹ
 ਲਿਜੈ ॥ ਧਨੁਧਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ
 ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇ
 ਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿ
 ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇਲਧੋਵਾਰੇ ॥
 ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆਰੇ ॥ ਓਨਾਦਾ
 ਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਈਐ

ਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁ
 ਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇਖੈਜਨ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਅਗੰਮਹੈਜਿਸੁ
 ਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨੋਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁ
 ਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈ
 ਜਿਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿ
 ਆਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹਗਲਹੋਵੈਹਰਿ
 ਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ
 ਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ ॥ ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿ
 ਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿ
 ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ ॥ ਜਿਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹ
 ਗਵੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਚਾਸਦਾਨਵੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ
 ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਦਰਗਹ
 ਪਾਈਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ ॥
 ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵੀਐਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿਭੁਬਦਿਆਕਢਿ
 ਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿ
 ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਆਵਦੇਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ
 ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਤਿਨਅੰਦਰਹੁਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ
 ਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਬਾਸਿ

ਹੈਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਫਲਾਧਿਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧੁਹੈਨਾਮਹੀਣਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਨਾਟਿਕੈਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਆਲਹੇਹਿਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲਿਆਆਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗਿਸੁਭਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾਸਾਲਾਹਿ
 ਨਰਜਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਮਨਿਭੁਖਹੈਮਨੁ
 ਤ੍ਰਿਪਹੈਹਰਿਰਸੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐ
 ਦਿਨੁਰਾਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆ ॥ ਸੇਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕੀਆ
 ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨ
 ਪਾਈਆ ॥ ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਆ ॥
 ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਖੋਜੇਦਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲਧਾਲੋੜਿ ॥
 ਵਿਸਟੁਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੋੜਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ ॥ ਸਬਦੁਨਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਵਜਦਾਜੰਤੁ
 ਵਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆ
 ਅੰਦਰਿਵਰਤੈ ॥ ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ ॥
 ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਗਵਰਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤੈ ॥ ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾ
 ਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ
 ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਦਿਤੁਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲਾਈਐਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆ
 ਨਿਤ ॥ ਮਰਣਜੀਵਨਕੀਚਿੰਤਾਗਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਵਸਿ ॥
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਤੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾਣੈਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ

ਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾ
 ਮਹਲੁਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ॥ ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਰਾ
 ਨਾਨਕਲਏਬਹੋੜਿ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲਹੈਜਿਤੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੇ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲ
 ਭੰਨੇ॥ ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰਸੋਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ॥ ਜਿਨ
 ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੇ॥ ਇਹਚਾਲ
 ਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭੰਨੇ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੩॥
 ਜਿਨਿਗੁਰਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈ
 ਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰ
 ਲਗਹਿਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁ
 ਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਾਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ॥
 ਕੂੜਕੁਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥
 ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਝੜਿਪਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਓਥੈ
 ਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸਿ॥ ਓਇਵਲੁਛਲੁਕਰਿਝਤਿ
 ਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ॥ ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜਨਗਡਈ
 ਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰ
 ਸਿਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫॥ ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕ
 ਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹਰੁ
 ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਬੈਪਾਇਨਿਹਬੁ॥ ਤਿਨੈਮਾਰੇ
 ਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ੫॥ ਲੈਫਾਹੇ
 ਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿ
 ਠਾਣੀ॥ ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥ ਕਰਮੀਆਪੇ

ਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾ
 ਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਧੁਰਿ
 ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਵਖਰੇਨਾਨਕ
 ਸਦਾਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾ
 ਨੂੰਗੜਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ ॥
 ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ ॥ ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆ
 ਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖੈ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖਅਲਖੈ॥੨੮॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ ॥
 ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹਰਾਮੁ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਵਖਧ
 ਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿ
 ਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ੫ ॥ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿ
 ਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਬੁਰਿਆਈਆਂਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿ
 ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ ॥ ੨੯ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੪॥ਤਪਾਨਹੋਵੈਅੰਦਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਜਮਾਲਿਆ ॥
 ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਣਿ
 ਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋਕਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿ
 ਹੈਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈ
 ਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ॥ ਭਾਈਏਹਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧ
 ਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀ
 ਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁ
 ਜਿਤਪੇਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੈਕਾਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿਬਹੈ
 ਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪਾਪਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮਰਾਇਜਮ
 ਕੰਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੇਨੋਤਿਥੈਖੜਿਪਾਇਅਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਂ

ਹਤਿਆਰਿਆ॥ ਫਿਰਿਏਸੁਤਪੇਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿ
 ਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਇਆ
 ॥ ਸੋਬੂਝੈਜੁਦਯਿਸਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿਭਗਤਾਂਹਰਿ
 ਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇ
 ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਆਈ
 ਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਬਿਰਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ
 ਅਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾਂਪਾਸਹੁਹਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇ
 ਸਜਾਈ॥ ਜੇਹਾਨਿੰਦਕਅਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਫਲੁਪਾਈ॥ ਅੰਦਰਿ
 ਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੜੈਭਾਵੈਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫॥
 ਭਗਤਜਨਾਂਕਾਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਹੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ॥ ਗੁਮਾਨੁ
 ਕਰਹਿਮੂੜਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ॥ ਆਇਲਗੋਨੀਦਿਹ
 ਥੋੜੜੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਲੁਣੀਐ॥ ਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਭਣੀਐ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
 ॥ ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਝਗੜਾਕਰਦਿਆ
 ਅਨਦਿਨੁਗੁਚਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭ
 ਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਤਰਿ
 ਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀਭਲੀ
 ਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾ
 ਭਾਉਹੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ ਉਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐ
 ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ॥ ਕੂੜਕਮਾਵੈਕੂੜਉਚਰੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜਹੋਇ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖਹੈਦੁਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈ
 ਜੋੜਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਭਇਆਤਿਨਾ
 ਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿ
 ਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਂਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨ
 ਹੋਵੰਦੇ॥ ਪਰਗਟਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿ

ਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ। ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿ
 ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ ॥ ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਿ
 ਨਿਆਇਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁਮੰਦਾਹੁ
 ਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿ
 ਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤ੍ਰੁ
 ਦੁਖਸਬਾਇਆਲਬੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜ
 ਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਰਪਾਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ ॥ ਚਬੇਤਤਾਲੇਹਸਾਰੁ
 ਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ ॥
 ਕਾਈਆਸਨਪੁੰਨੀਆਨਿਤਪਰਮਲੁਹਿਰਤੇ ॥ ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤ
 ਘਣਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ ॥ ਸਭੇਧਿਰਾਂਨਿਖੁਟੀਅਸੁਹਿਰਿਲਈਅਸੁ
 ਧਰਤੇ ॥ ਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਂਲਇਆਕਰਤੇ ॥ ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਓ
 ਝੜਿਧਰਤੀਪੜਤੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
 ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰੁ
 ਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਹਾਉਤਮਬਾਣੀ ॥ ਜਿ
 ਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆਨਾਮੁ
 ਧਨੁਮਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈ
 ਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋ
 ਗੁਰਖੁਸੀਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸੋਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰ
 ਸਿਖਾਂਕੀਘਾਲਸਚਾਥਾਇਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂ
 ਪਾਸਹੁਕੰਮਕਰਾਇਆਲੋੜੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ ॥ ਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀਉਲਾਇਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥
 ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖੁਮੁਲਿਨਆਵੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੈ

ਕੰਮਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬ
ਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡਤੂੰਵਡਵਡੇ ॥ ਜਿਸਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇ
ਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਡੇ ॥ ਜਿਸਨੇਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਮਨੁਗਡਗਡੇ ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚਤੁਸਭਜੀਉਪਿੰਡਚੰਮਤੇਰਾਹਡੇ ॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਤੂੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ ॥ ੩ ॥
੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀ

ਵਾਰਕੀਧੁਨੀਉਪਰਿਗਾਵਣੀ 318

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈ
ਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭਜਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਟਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਪ੍ਰਖਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗਿਸਾਗਰੁਤਰੇਜਨਨਾਨਕਸਚਾਤਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭਲਕੇਉਠਿ
ਪਗਾਹੁਣਾਮੇਰੈਘਰਿਆਵਉ ॥ ਪਾਉਪਖਾਲਾਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿਨਿਤ
ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੰਗਹੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਧਨੁਸਭ
ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿਨਾਮਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡ-
ਭਾਗੀਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਸਚਤੇਰਾਭਾਣਾ ॥ ਤੂੰ
ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣਾ ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਜੀਅੰਦਰਿਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਚੇਤਾਈਤਾਂਚੇਤਿਸਾਹਿਬਸਚਾਸੋਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਚੜਿ
ਬੋਹਿਭਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਉਸੰਦੇਕਪੜੇਪਹਿ
ਰਹਿਗਰਬਿਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਬਲਿਹੋਏਛਾਰੁ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿਡਿਠੈਤਿਨਕੈ
ਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਿਐਪਣੀਹਰਿਆਪਿਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕਚਲਤਨ
ਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲੁਖੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਦਿਨਸੁ

ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨੀ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਫਿਟਿ
 ਭਲੇ ਰੀਰੁਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ
 ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀ ਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਸੁ ਭੋਤਿ ਖਾਬੁ ਝਾਈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੁਰ ਭੁਖਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਬ ਪੁਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥
 ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੁਹੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
 ਡਿਠ ਡੋਹ ਭਠਾਇ ਉਟੈ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾਤਿ ਨ ਸੁਆਉ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤ ਕਾਰਿ ਤਿਉ
 ਵਰਤਾਰਾ ਜਗਖੇ ॥ ਵਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੈ ਦੋਤਿ ਸੁਧਣੀ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ
 ਭੇਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ
 ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤ ਕਿਹੈ ਵੈਲਿ ਖਿਆਹਿ ਰਿਸਿ ਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤੇਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ
 ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹ ਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਚਿਤਾ ਨੈਣੀ
 ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੈ ਦੁਖੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾ ਬਾਸਿ
 ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ
 ਸਾਧ ਜਨ ਸੋਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨ ਸੈਸੁ ਭੁ
 ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
 ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਭਾਵੰਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ
 ਤਰੰਗ ॥ ਅਚਰ ਜਰੂਪ ਸਿਤ ਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆਂ ਤਹੀ ਜਹਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਆਵਡਿ-
 ਆਈ ਆਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ
 ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਭੀਤ ਰਿਮੁ ਉਲਿਆਹਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ

ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖ ਹਰਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ
 ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਖਖੜੀਆਂ ਸੁਹਾਵੀਆਂ ਲਗੜੀਆਂ ਅਕਕੀਠਿ ॥
 ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹ ਸੈਗੀਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇ
 ਦੇ ਮਰਿਗਏ ਮਰਿਭਿਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤੇ ਸ
 ਕਰਉ ਪਰਿਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ
 ਭਣਿਆ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟਹ ਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥ ਮੀਤ
 ਸਖਾਂ ਸੁਤ ਬੰਧਿ ਪੋਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾਂ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
 ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਸੇਈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ
 ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉ ਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥
 ਦੋਜ ਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾਂਚਿ ਤਿਨ ਹੋਇ ਰੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤਿਸੈ ਸਰੇਵ ਹੁਪਾਣੀ ਹੋ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹੈ ਹੁਸਹੇਲਿ ਆ ਅਗੈ
 ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧ ਹੁਸ ਚਧਰ ਮਕਾ ਗਡਿ ਬੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟਲੈ ਹੁ
 ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੈ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ
 ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚ ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥
 ਦੇਵਣ ਹਾਰ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈਨਿ ਤਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ
 ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਖ ਹੁਸ ਬਦੁ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ
 ਉਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਵੰਡੀ ਐਸੁ ਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈ ਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ
 ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ
 ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ
 ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿ ਐ ਦੂਖਾ ਕਾ
 ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿ ਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫
 ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸੁਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ

ਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਭਾ
 ਕਿਆਗਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਛੁਟੈਬਧਾ ॥
 ਗੁਣਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰ-
 ਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪੜਿਬੁਝਿਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋਧਣੀਹਰਿਅਗਮ
 ਅਗਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪਣਾਫਿਰਹਿ
 ਅਵਤਾਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖਕਿਨੇਹਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈਕਉੜਤਣਿਸਗਲਮਾਹਿਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਆਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ
 ਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੈਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈ
 ਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐ ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁਸੋਪਾਰਿਉਤਰੀਐ ॥
 ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਫਹੁਮਨਿਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮ
 ਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀਅਲਪਲਾਲੀਆ
 ਕੰਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਦਿਸਟੀਆਇਆ
 ਪੂਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਕੀਤਾਪੂਰੇਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁਨਚਲੀਖਿਸਮਨਾਲਿਲਬਿਮੋਹਿ
 ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਰਿਆਮਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿ
 ਜੂਨਿਭਵਾਈਅੰਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖ
 ਸੇਤੀਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮੰਦੀਰੁਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੰਦਿਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲਾਲਚਿਅਟਿਆ
 ਨਿਤਫਿਰੈਸੁਆਰਬੁਕਰੇਨਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿ
 ਵਸਿਆਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇਵਸਤੂਕੋੜੀਆਸਚੇਨਾਉਮਿਠਾ
 ॥ ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
 ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੈਵੁਠਾ ॥ ਇਕੁਨਿਰੰਜਨੁਰਵਿਰਹਿਆਭਾਉ
 ਦੁਯਾਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿਨਾਨਕੁਮੰਗੈਜੋੜਿਕਰਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਤੁਠਾ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚੜੀਸਾਸਾਰੁਜੇਜਾਚੰਦੀਹੋਕੜੇ ॥ ਗਾਲੀਬਿਆ
 ਵਿਕਾਰਨਾਨਕਧਣੀਵਿਹੁਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫॥ ਨੀਹਿਜਿਵਿਧਾਮੰਨੁ
 ਪਛਾਣੁਵਿਰਲੋਥਿਓ ॥ ਜੇੜਨਹਾਰਾਸੰਤੁਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭਿ
 ਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੂਦਸਿਆਜਪੀਐ
 ਗੁਰਮੰਤੁ॥ ਮਾਇਆਸੁਆਦਸਭਿਫਿਕਿਆਹਰਿਮਨਿਭਾਵਿੰਦੁ॥ਧਿਆਇ
 ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਵਤ
 ਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇ
 ਲਿਖਿਆਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਗਣਾਤਾਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈ
 ਆਪਿ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਧਨੁਰਾਸ ॥ ਦੁਤੀਆਭਾਉਨ
 ਜਾਨਣੀਸਚੇਦੀਆਸ ॥ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਆਹੋਰਸਭਵਿਣਾਸੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਜਨਰਖਿਆ
 ਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ ॥੧੫॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾਇਆ
 ਮੀਹੁਵਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀ
 ਤਿਪਤਿਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖਦਾਲਦੁਗਇਆ
 ਬਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥
 ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਜੀਵਨ
 ਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ ॥ ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿ
 ਧੀਰੀਐ ॥ ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖਨਨਾਮਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ
 ਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ ॥ ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ
 ਭੁਲਾਇਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ ॥ ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾ
 ਗਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁ
 ਹੋਇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁਜਿਨਪਾਇਆਸੋਈਵਡਭਾਗੇ॥
 ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇਕਚਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤ

ਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਣਿਸੁਵੰਨੀ
 ਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇ
 ਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀ
 ਦਹਦਿਸਾਜਲਪਰਬਤਬਨਰਾਇ॥ ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿਠੀ
 ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁ
 ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ
 ਸਗਲਕੀਰੇਣੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿ
 ਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ ॥
 ੧੭ ॥ ਸਲੋਕਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾ
 ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉਹਮਾਰਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਕਰੁਗਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁਧੁਨਛੋਡਾਮੂਲਿ ॥ ਹਰਿਛੋਡਨਿ
 ਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨ
 ਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁ
 ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁ
 ਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਦੇਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੀਭਰਮੁਵਵਾਇਪਿਰੀ
 ਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁਵੈਵੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਜੂਦੁਸੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿਖੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾਸੇਤੀ
 ਚਿਤਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈ
 ਹਰਿਸੁਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੈਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇ
 ਹਸਤਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ ॥
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੈਬਿਖਿਆਗੜ੍ਹਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇ
 ਉਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ
 ਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈਹੇਕੜੇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਛੁਟੈਨਿਜਿਨਾਸਾਈ
 ਵਿਸਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੇਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥
 ਸਭੇਸਿਖਉਬਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅਨੁ

~ ~ ~ ~ ~
 ਝੁਠੇਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੇਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣ
 ਪੋਖਣੁਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ ॥ ਜੋਤੁਧੁ
 ਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾਭੁਖ
 ਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੈਸਭੇ
 ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲੁ ॥
 ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ
 ਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਏ
 ਹਸਤੀਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖਨਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ
 ਦਰਿਪਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤ
 ਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁਕੀਚੇ

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀ

ਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੋਲਿਖੇਟੁਭੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰੁਆਪਣੈਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ
 ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਸਉ
 ਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਂਗੁਰਬਿਨੁ
 ਘੋਰਅੰਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈ
 ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਦਰਿਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈਅੰਦਰਿ
 ਛੁਟਿਆਂਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿਫਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨ
 ਵਿਚਿਸੁਆਹ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓ
 ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ
 ਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿੰਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰਜਾਣੇਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿ

ਜਿੰਦੁਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ
 ਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇ
 ਸਰਬਬੀਚਾਰ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾ
 ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖ
 ਕਰੋੜ ॥ ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀ
 ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁ
 ਧਿਆਇਨਿਸਚੁ ॥ ਜੋਮਰਿਜੋਮੋਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ
 ਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ
 ਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ ॥
 ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ ॥
 ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ ॥
 ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈ
 ਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮੇ
 ਕਰੇਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨ੍ਹਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ ॥
 ਏਵੰਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕਜੀਅੰ
 ਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓਥੈਸਚਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈ
 ਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈ
 ਦੇਜਕਿਚਾਲਿਆ ॥ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣ
 ਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿ
 ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿ
 ਲਗਹਿਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁਓੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ ॥ ਵੇਖਿਵਿਡਾਨੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ ॥
 ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿ
 ਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿ
 ਸਰਬਆਕਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
 ਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ ॥ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆ
 ਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ ॥ ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾ
 ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮਝਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ ॥
 ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈਕਰਣੀ
 ਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ ॥ ਥਾਉਨਹੋਵੀ
 ਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੁਆਇਆ ॥ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ ॥
 ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲੇਖਦਰੀਆਉ ॥ ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ ॥
 ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ ॥ ਭੈਵਿਚਿਏਂਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ ॥ ਭੈਵਿਚਿ
 ਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ ॥ ਕੋਹਕਰੋੜੀ
 ਚਲਤਨਅੰਤੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ ॥ ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇ
 ਆਕਾਸ ॥ ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ ॥ ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ
 ਪੂਰ ॥ ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਲਿਖੁ ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿ
 ਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ ॥ ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ
 ਨਚਹਿਮੰਗਤੋਂਗਿਝਮੁਝਪੂਰਹਿਤਾਲ ॥ ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇ
 ਕਢਹਿਬਾਜਾਰ ॥ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਅਲਪਤਾਲ ॥
 ਲਖਟਕਿਆਕੋਮੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੋਹਾਰ ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿ

ਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਦੂਢੀਐਕਥਨਾ
 ਕਰੜਾਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕੁ
 ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰੰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ ॥ ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸੰਤਰਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ ॥ ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿ
 ਸਰਬਜੰਜਾਲ ॥ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮ
 ਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ ॥ ਪੈਰਹਲਾਇਨਿ
 ਫੇਰਨਿਸਿਰ ॥ ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ ॥ ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ ॥
 ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨੁ ॥ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ ॥ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿ
 ਕਰਮਿਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨ੍ਹਾਮਨਿਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀਸਿਖਿਆ
 ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ ॥
 ਥਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ
 ਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ ॥ ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ
 ਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ ॥ ਪਇਐਕਿਰਤਿ
 ਨਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ ॥ ਉਡਿਨਜਾਹੀ
 ਸਿਧਨਹੋਹਿ ॥ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨ੍ਹਾਮਨਿਭਉ
 ਤਿਨ੍ਹਾਮਨਿਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇ
 ਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿ
 ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ॥
 ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ॥ ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐ

ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿ
 ਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉ
 ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ
 ਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ ॥ ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਨਿ
 ਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾ
 ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇਵੇਮੰਗਹਿ
 ਸਹਸਾਗੁਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਠਾਖਾਰਾਬਾ
 ਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਉਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ ॥
 ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ ॥ ਓਇਜਿਆਖਹਿ
 ਸੁਤੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁ
 ਸਚਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆ
 ਪਾਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ ॥
 ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀ
 ਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆ
 ਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓ
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿ
 ਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿ
 ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉ
 ਵਿਚਿਮੁਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਇਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿ
 ਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ
 ਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸਰਗਿਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ
 ਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ ॥ ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ ॥ ਹਉ
 ਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ ॥ ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ ॥
 ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ ॥ ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ

॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਵਿਹੂਣਾਕਥਿਕਥਿਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾਵੇਖਹਿ
 ਤੇਹਾਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮ
 ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਕਿਥਹੁ
 ਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿ
 ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇ
 ਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁ
 ਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖਏਂਜਿਨੀਸਚੇ
 ਸਚੁਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ ॥
 ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ ॥ ਵਡਿਆਈ
 ਵਡਾਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂ
 ਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂਲੋਅੰਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜਜੇਰਜ
 ਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਂਹ ॥
 ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਂਹ ॥ ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆ
 ਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਂਹ ॥ ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ ॥
 ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
 ਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖਨੇਕੀਆ
 ਚੰਗਿਆਈਆਲਖੁਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜ
 ਜੋਗਬੇਬਾਣੁ ॥ ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣੁ ॥ ਲਖ
 ਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿਕਰਤੈ
 ਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁ
 ਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁ
 ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੁਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ ॥
 ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿਦੁਨੀਅ

ਕਾਹੇਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿ
 ਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ ॥ ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿ
 ਗਡੀਅਹਿਖਾਤ ॥ ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ॥
 ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲ
 ਹੋਰਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾ
 ਕੜਿਆ ॥ ਬਹੁਤੀਰਬਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ ॥ ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀ
 ਦੁਖਦੀਆ ॥ ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ ॥ ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ ॥ ਬਸਤਨਪਹਿਰੈ
 ਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ ॥ ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ ॥ ਪਗ
 ਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ ॥ ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ
 ॥ ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ ॥ ਰਹੈ
 ਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਭੇਟੇਸੋਸੁਖਪਾਏ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋ
 ਪਾਏ ॥ ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੇਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿ
 ਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿ
 ਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨੁਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ ॥ ੯ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਮੰਡਪ
 ਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨੁਣਹਾਰੁ ॥
 ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੁਪੁਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀ
 ਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਕੂੜੁਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ
 ਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂੜੁ
 ਡੋਬੇਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੁਕੂੜੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ ॥ ਕੂੜੁਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇ
 ਹਛਾਧੋਇ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਉਸੁਣਿ

ਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿ
 ਜਾਣੈਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ॥
 ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ॥ ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁ
 ਪੁੰਨਦਾਨੁਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੁ
 ਪਾਪਕਢੈਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ
 ਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁਤੇਵੇਹੋ
 ਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨਾ
 ਦੀਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈ
 ਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ ॥ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰਤੀਹੂਰਤਿਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ ॥ ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁ
 ਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਲਬੁਪਾਪੁਦਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿ
 ਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿ
 ਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ ॥
 ਉਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿ
 ਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿ
 ਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਿਘਰਬਾਰੁ
 ॥ ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ ॥ ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈ
 ਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀਸੁਵਜਗਿ
 ਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥
 ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੇਰਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ ॥ ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈ
 ਕੇਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀ
 ਖਸਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁ

ਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾਨੇਤੁੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਪੁਖੁਆਇਆ ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਪੁਆਪੁਏਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇਹੀਸਚਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖਦਾਰੁਸੁਖਰੋਗੁਭਇਆ
 ਜਾਸੁਖਤਾਮਿਨਹੋਈ ॥ ਤੁੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ ॥
 ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿ
 ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿ
 ਪਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿ
 ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰ
 ਬਹਮਣਹ ॥ ਖਤੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ
 ਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨ
 ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ ॥
 ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈ
 ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨ
 ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੂਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ
 ਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁ
 ਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈ
 ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਬੁਇਕੁਰਬਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗਜੁਗਫੇਰਿ
 ਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿਰਬੁਸੰਤੋਖੰਕਾਧਰਮੁ
 ਅਗੈਰਬਵਾਹੁ ॥ ਤੇਤੈਰਬੁਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਰਬੁ
 ਤਪੈਕਾਂਸਤੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਿਰਬੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈ
 ਰਬਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈ
 ਸਾਚਿਰਹੈ ॥ ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰ ॥ ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਤਉ

ਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦਾਵਲਿਕਾਨ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁ
 ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦਾਬਨਮਹਿਰੋਗੁਕੀਆ ॥
 ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੁਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ ॥ ਨੀਲ
 ਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏ
 ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿ
 ਨੀਚੁਸਦਾਏ ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
 ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁਛੋਡਿ
 ਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈ
 ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
 ਸਿਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ ॥ ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸ
 ਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ ॥ ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
 ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ ॥ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈ
 ਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾ
 ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ
 ਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਪੁਸਤਕ
 ਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣ
 ਸਾਰੰ ॥ ਤੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ॥
 ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇਜਾਣਸਿਬਹਮੰਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿਫੋਕਟ
 ਨਿਸਚਉਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰ
 ਵਾਟਨਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁਰੂਪੁਸਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਂ
 ਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦੀਚੰਗੇਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ
 ਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ
 ਤਾਂਦਿਸੈਖਰੀਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਰੀਢੀਸਤੁਵਟੁ ॥ ਏਹੁਜਨੇਉ
 ਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇਘਤੁ ॥ ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨ

ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿਮੁਲਿ
 ਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬਿਆ ॥ ਓਹੁਮੁਆਓਹੁੜੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਂਗਇਆ ॥੧॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ ॥ ਲਖ
 ਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁਕਪਾਹੁ
 ਕਤੀਐਬਾਮੁਣੁਵਟੇਆਇ ॥ ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋ
 ਆਖੈਪਾਇ ॥ ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿ
 ਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੂਤ
 ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁਨਇੰਦੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇਬੁਕਪਵੈਨਿਤ
 ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ ॥ ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ ॥
 ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ ॥ ਵਟਿਧਾਰੇਅਵਰਾਘਤੈ ॥ ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ ॥
 ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿਅੰਧਾ
 ਨਾਉਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇ
 ਤਾਂਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ
 ॥ ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ
 ਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾਂਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ
 ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਉਬਿਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿ
 ਤਰਣੁਨਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਂਸੀਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ ॥ ਛੇਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ
 ਲਇਐਜਾਹਿਤਰੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ ॥
 ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ ॥ ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਾਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦਾ ॥
 ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜਬੋਲਿ
 ਕਰਹਿਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮਧਰਮਕਾਂਡੇਰਾਂਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਕੂੜਰਹਿਆ
 ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਧੋਤੀਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ ॥
 ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ ॥

ਅਭਾਖਿਆਂਕਾਂਕੁਠਾਂਬਕਰਾਖਾਣਾਂ ॥ ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ ॥
 ਦੇਕੈਚਉਕਾਂਕਢੀਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁਭਿਟੈਵੇ
 ਮਤੁਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿਫਿਟੈਫੜਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ
 ਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁ
 ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿ
 ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ ॥
 ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇ
 ਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ ॥ ਅਗੈ
 ਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੇਰਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿਹਥਿਦਲਾਲਕੇ
 ਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉਜੋਰੁਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ ॥ ਜੂਠੈਜੂਠਾਮੁਖਿ
 ਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿਡਾ
 ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਂਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇਮੰਡਪ
 ਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜਕਰਨਿਮੁਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿ
 ਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿ
 ਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀ
 ਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ
 ਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁ
 ਪਵੈਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੈਧੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾ
 ਪਰਤਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕਹੋਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੋਸੂਤਕੁ
 ਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ ॥

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਤੋਨੁ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝਿਆ ਤਿਨੁ ਸੂਤ ਕੁਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਡਾ ਕਰਿ
 ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਡਿ ਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਨਦਰੀ
 ਆਈਆ ॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿਹੁ ਕਮੁ ਮਸਤਕਿ
 ਹਬੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨ ਉਨਿ ਧਿ
 ਪਾਈਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ
 ਬੈਠਾਂ ਆਇ ॥ ਸੁਚੈ ਅਗੈਰ ਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ
 ਕੈ ਜੇ ਵਿਆਲਗਾਂ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿ ਆਕਿ ਸੁਏ ਹੁਲਗਾਂ
 ਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਇਆ
 ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾਹੋ ਆਪਾ ਕੁਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਬੁਕਾਂ
 ਪਈਆਂ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈਰ ਸਖਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਏਵੇ ਜਾਣੀ ਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀ ਐ
 ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀ ਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ
 ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀ ਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋਕਿਉ ਮੰਦਾ
 ਆਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ
 ਭਾਗਾਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਚੁ ਣਿਕਵੀ ਐ ॥ ਕੀਤਾ
 ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੋ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੋਚੀ ਐ ॥ ਜਾਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐ ਤੁਜਗਿ ਤਾ
 ਕਾਇ ਤੁਗਾਰ ਬਿਹੰਦੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀ ਐ
 ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀ ਐ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿ ਐ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀ ਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ
 ਸਟੀ ਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀ ਐ ਪਾਣਾਲ ਹੋ
 ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੁਠੈ ਪੈ ਜਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ
 ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇਨਾ ਵਹਿਉ ਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨੁ ਪਟੁ
 ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨੁ ਨੇਹੁ ਲਗਾਰ ਬਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ

ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿਹੰਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹ
 ਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ ॥ ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈ
 ਦੇਇਤਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਂਹਮਾਂਤੁਮਾਮਿਲੁ ॥ ਦਰਿਲਏ
 ਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਹੀਕਰਣਾ
 ਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਂਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀ
 ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸਕੇ
 ਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣਹਬੀ
 ਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ
 ਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈ
 ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐ
 ਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੰਢਹੁ
 ਘੁਬਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ ॥ ਜਿਤੁਕੀਤਾ
 ਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈ
 ਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾ
 ਪਾਸਾਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁਲਾਹੋਉਪਰਿਘਾਲੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾਕਰੇ
 ਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏ
 ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ
 ਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ
 ਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋ
 ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕ
 ਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂ
 ਸਿਉਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਬੇਹੁ ॥ ੪ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ ॥ ਜੋਇਕ
 ਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀ
 ਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੇਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾ
 ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ
 ਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ॥ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁ
 ਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿੰਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ
 ਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐ
 ਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿ
 ਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ ॥
 ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ
 ਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿ
 ਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ
 ਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲੈ
 ਰਹਨਿਚੜੇ ॥ ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਤੈਸਵਨਿਐਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ ॥
 ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆਪੇ
 ਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈ
 ਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ ॥
 ਸੇਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁੰਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
 ਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥
 ਸੇਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ

ਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩

508

ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਿਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਉਣੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆ

ਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਂਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਹਿ
 ॥ ਓਇਸਦਾਂਸਦਾਂਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ
 ਸਹਸਾਂਦੁਖੁਹੈਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰ ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿ
 ਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁ
 ਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾ
 ਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ
 ਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ ॥ ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋ
 ਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਂਤੈਲੋਈ ॥ ਤਦਹੁਆਪੇ
 ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਂਓਪਤਿਹੋਈ ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈ
 ਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਂਆਵੈਨਾਂਜਾਇ
 ॥ ਸਦਾਸਦਾਂਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਅਵਰੁਦੂਜਾਂਕਿਉ
 ਸੇਵੀਐਜੋਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ ॥ ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਂਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨ
 ਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈ
 ਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾਂਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ਸਭੇਵਰਤੈਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋਇਤਾਂਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ ॥
 ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਂਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਆ ॥
 ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀਹੁੰਸਭੁ
 ਚਾਨਣਾਂਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਗੁਣ
 ਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤਰੀਅੰਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਆਪੁਛਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿ
 ਵਡਿਆਈਦੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁ

ਅਤਿਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਂਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈ
 ਛਡਿਵਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ ॥ ਮਨੁ
 ਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਂਕਿਉਕਰਿਜਾਇ ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ
 ॥ ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਬੁਲੁਹੋਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
 ਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ ॥ ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੋਸਹਜੇ
 ਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈ
 ਕੀਤਾ ॥ ਗਨਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
 ਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇਹਉਮੈਘੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿ
 ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ
 ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਆਇ ॥ ਮਾਇਆ
 ਖੋਟੀਰਾਸਿਹੋਇਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ ॥ ਹਥਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁ
 ਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨ
 ਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿ
 ਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿਜੀਅ
 ਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ ॥
 ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੁ
 ਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸੇਚਿਰਹੋ
 ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ
 ॥ ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂਰਾਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮ
 ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾਹੋਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭ

ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ
 ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੋਸਦ ਹੀਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾਘਰਹੀ
 ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇ ਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ
 ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕਿਤਨ ਲਾਇ ਓਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ
 ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
 ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ ਐਹਰਿ
 ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥
 ਅੰਦਰਹੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ
 ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ
 ਹੋਸਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਜਿ ਪਾਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸਨੋ ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਕਿ
 ਖਵਾਲੀ ਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੋ
 ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿਆ ਵਾ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾਸ ਚਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨੁ ਕਉ
 ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ
 ਰਵਿਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ
 ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
 ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੋਸਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਨਿਹਚਲੁ
 ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੈਟੈ ਗੁਰਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ
 ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗ ਦੇਖੁ ਹਉਮੈ
 ਪਾਪਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਬੂਝ
 ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ
 ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਉਧਾ ਕਉ ਲੁਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ
 ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਉ ਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰ ਚਿਤੁ ਨ
 ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾਰਲ ਨਿਓਨਾ
 ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨ ਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
 ਬੋਲਿ ਭੁਬੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
 ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿਆ ਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ
 ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐਵਿ ਚਹੁ
 ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐਹਿ ਰਦੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ
 ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੋਹਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ
 ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ
 ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ
 ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ
 ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ
 ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋਇ ਕੋਹਿ ਰਿਮਿਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੋ ਸੋ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ
 ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ ਹੋ ਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਹਉ ਮੈ
 ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ
 ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ

ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਸੁਆਇ ॥
 ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖਪਾਵੈਜੈਮੈਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾਮੂਲਿ
 ਨਚੁਕਈਵਿਚਿਵਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
 ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈ
 ਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁ
 ਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਪੂਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
 ਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆ
 ਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾ
 ਉਰਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਸਹਜਧੁਨਿ
 ਉਪਜੈਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਬੋਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਰੰਗੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
 ਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸਨੋਕਰਮੁ
 ਹੋਵੈਧੁਰਿਪੂਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਨਸੇਵਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇਨਾਮੁਨ
 ਧਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈਐਵਿਸਟਾ
 ਸਦਾਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਸਚੈ
 ਦਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮ
 ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ ॥
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ
 ਗੁਰੂਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉਤਮਪਦੁਪਾਇਆ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਆ ॥ ਵਿਚੇਗੁਰਗੁਰਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਮੋਹੁਜਲਾਇਆ ॥
 ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤੁਤਰਾਇਆਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ

ਸਤਿਗੁਰਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ
ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ
ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆਨਾ ਵਹੁ ਦਯਿ
ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ
ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨ ਹਠਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ ਜਾ ਕਰ ਦੇਸ ਭਿਕਰਾਇਆ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮਕੀ
ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾਉ ਪਰਿ ਜਮਕਾਡੈ ਡੁਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈ
ਅਨਿ ਜਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ
ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨ ਮੁਖਾਨੋ ਗਈ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮੋਹਿ
ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰ
ਜਾਲੀ ਐਤਾ ਏਹੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾਨਾ ਮੁਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰ ਮਿਆ ਬਿਰੁਰ ਹੈ ਨ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇ ਅਨੁਕਰਿ ਪਰ ਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ
॥ ਜਾਹਰਿ ਬਖਸੇਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅਸ ਬਿਰੁਰ ਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੀ
ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ
ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ
ਆਪੇਰ ਸਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥
ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ
ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ
ਅਖਾਇ ਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਿਆਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹੁਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੇਹਣੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੂਜਣਆਈ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗੜਭੀਤਰਿਕੂੜਕੁਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ
ਭੂਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇਕਿਤੈਨ
ਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥
੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੈਣਿਸੁਖਿਵਿਹਾਇ ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆ
ਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਕਰਤਿਆਸੋਭਾਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਏਮਨਾਅਤਿਲੋਭੀਆਨਿਤਲੋਭੇਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆਮਨਸਾ
ਮੋਹਣੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ ॥ + ਅਗੈਨਾਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਖਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੈਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੈ
ਆਖੀਐਜਿਗੁਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੈਆਖੀਐਜਿਸਭ
ਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੈਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁ
ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਸਦਾਕਰਹਿਮਨਮੁਖ

ਮਰਹਿਬਖੁਖਾਇ ॥ ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਤਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰੁਮਿਲੈਸੇਵਾਭਗਤਿਬਨੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿ
 ਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ
 ॥ ਹਰਿਕੈਤਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਾਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿਕਾਭਾਣਾ
 ਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਾਗੁਰੁਮਿਲੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾਕਰਹਿਜਿਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁ
 ਜੋਨਿਤਕਰੇਸੋਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇ
 ਹਰਿਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖਹੁਭੀਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁਤਿਨਕਉਦੇਉ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬਸਚੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ
 ਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਲਿਥਲਿਭਰਪੂਰੁ
 ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰੁ
 ਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਜੋਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮ
 ਕੰਕਰੁਨੇੜਨਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ ॥
 ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਰਸੁਚਾਖਿਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏ
 ਅਜਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈ
 ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾ
 ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਪਿ
 ਦਇਆਕਰਿਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁ

ਨਾਮੁਲਏਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਤਿਨਆਵਈ
 ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਨੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ
 ॥ ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨ
 ਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ
 ਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖ
 ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਢਾਢੀਤਿਸਨੇਆਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਦਰਿਖੜਾਂਸੇਵਾਕਰੇ
 ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ ॥
 ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾ
 ਚਾਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀ
 ਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਂਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁ
 ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀ
 ਨਾਰਿ ॥ ਸਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਕੰਤਕਾਂਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਂਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ
 ਕੁਚਜੀਕੁਲਖਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈਪਇਐਮਲੁਕਟੀਐ
 ਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈਹਰਿਜਪਿ
 ਗੁਣੀਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿਬੈਭੈਰਹੈਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਰ ॥ ਐਥੈਸੁਖ
 ਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰ ॥ ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿ
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕਖਸਮੈਭਾਵੈਸਾਭਲੀਜਿਸਨੋਆਪੇਬਖਸੇ
 ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੈਕਉਬਲਿਜਾਉ ॥
 ਨਾਨਕਏਕੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਸਾਜਿਹਵਾਂਜਲਿਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਅੰਸਾਅਉਤਾਰੁਉਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੂਜਾਕੀਆ ॥ ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁ
 ਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨ
 ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ
 ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਹੈਜੋਤਾਹੈਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾ
 ਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖ

ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁਕੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੁਗਿਆਨੁਕੰਡਾਜਹ
 ਖਿਚੇਤਹਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਭਏ
 ਅਚਿਤੁਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ
 ਮਿਆਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਾਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈ
 ਸਜਣਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾਬਹੁੜਿਬਰਸਹਿਕਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾਸੋਜੋਭਾਵਦਾਸਜਣੁਸੋਜਿਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੁਭ
 ਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂਸਚਾਸਾਈ ॥ ਤੂਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉ
 ਤੁਧੁਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ ॥ ਜੋ
 ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਦਾਕਰੋਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ ॥ ਚਿਤਾਂਛਡਿਅਚਿਤੁਰਹੁ
 ਨਾਨਕਲਗਿਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾਕਰਤਾਂਜਗੁ
 ਮੁਆਂਆਸਾਮਰੈਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਕੋਨਹੀਬਾਝਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੂਰਾਥਾਟੁ ॥ ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾ
 ਆਪੇਹੀਹਰਿਹਾਟੁ ॥ ਆਪੇਸਾਗਰੁਆਪੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇਹੀਖੇਵਾਟੁ ॥
 ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
 ਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖੰਕਾਟੁ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧ

517

ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਰਾਧਣਾ
 ਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸੁਵਣੀਸੁਨਣਾ
 ਗੁਰਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਪਾਈਐਠਾਉ ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਏਹ ਵਬੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀ
 ਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇਰ ਖਣਹਾਰਿਆਪਿ
 ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਕਾ ਜਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ
 ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵ ਜਲੁ
 ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ
 ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ਸਗਲੇ
 ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ
 ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥
 ਸਭ ਸੈਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤਉ ਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕ ਤੁਸੁ ਤਿਪਰੇਇ ਜੋਤਿ ਸਿਜਾਰੀਐ
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵ ਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ
 ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇਹ ਉਤੁਧੁ
 ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਤੁੰਤੁ ਸਹਿਮਿ ਹਰਵਾਨ
 ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਤੁੰਤੁ ਸਹਿਮਿ ਹਰਵਾਨ ਨ ਉਨਿ ਧਿਘਰ
 ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਤੁੰਤੁ ਸਹਿਮਿ ਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾਤੁੰ
 ਤੁ ਸਹਿਮਿ ਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ
 ਬੈਹਨਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇ ਨਿਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ
 ਰਹੀ ਆਲਜ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਨਿਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ
 ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਨਿ
 ਇੰਦੁ ਇੰਦਾ ਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ
 ਪਿਕਾ ਬਰਸੇ ਖਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂੜ ਹੁਕਮੇ ਵਿਣਾ ਸੁਧਰ ਮੇਤ ਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ
 ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈ
 ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿਆਵਸੀ ਗਾਫਲ
 ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਆਕੁੰਦ ਗਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨਹਿਤੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੈਸਹਿ ਦਕਿਅ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ
 ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ

ਜੀਵਾਂਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ ॥ ਤਿਨਕੈ
 ਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸੁਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁ
 ਹੋਇ ॥ ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇ
 ਪਭਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਬਾਉਸੰਤਧਰਮ
 ਸਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾ
 ਸਦਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ ॥ ਅਠ
 ਸਠਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸਨੋਕਰੇ
 ਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ ॥
 ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕਰੂਪਖਿਨਮਾਹਿ
 ਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸਦੈ
 ਹੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੋਹਉਤਿਸੁ
 ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈ
 ਅਗਨਿਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ ॥
 ੧ ॥ ਸਿਮਰਤੁਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ
 ਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇ
 ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ ॥ ਜਨਕੈ
 ਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਮੈਲੁਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ ॥
 ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾਧਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁ
 ਬੰਧਨਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ ॥
 ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉ
 ਉਠਿਨੀਤ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੂਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾ

ਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁ
 ਅਰਪਿਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਰਿ ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੈ
 ਸੰਗਿਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰਹੁਡਰਿ ॥
 ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਉਣੇਸੁਭਰਭਰਿ ॥ ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁ
 ਧਿਆਈਐਸਦਾਹਰਿ ॥ ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧਰਿ ॥
 * ੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਗੜੀਸੁਥਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨਡੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ
 ਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਈ
 ਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿ
 ਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰਿਗਿਰਤਿਆ ॥ ਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪਤਿਆ ॥
 ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾ
 ਚਿਤਾਰਿਮਨ ॥ ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈਆਪਿਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾ
 ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੂਪਤਿਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾ
 ਸਾਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿ
 ਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
 ਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈਸੁਖਘਣਾਦਯਿ
 ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੇਵੇਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿਵਰਤੈ
 ਠਾਢਿਪੁਭਿਚਿਤਿਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇਮੰਨਿਵਸਾਇਐ
 ॥ ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨਪਦਾਰਥਮਤਿਗੁਰ
 ਤੇਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰਸਭਨਾ
 ਕਾਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਦੀਤਰੇਦੜੀ
 ਮੈਡਾਖੇਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ ॥ ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾ
 ਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਦਿਸੰਦੜਿਆ
 ਦੁਰਮਤਿਵੇਵੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ ॥ ਹਉਦੂਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨ

ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆ
 ਭਗਤਾਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿ
 ਜਾਹਿਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ ॥ ਉਚੀ
 ਹੂੰਉਚਾਬਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ ॥੯
 ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾਪਈਆਰਾਹੀ
 ॥ ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੀਬੈਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ ॥ ਤਿਨ
 ਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆਪਣਾਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆਸਾਧੁਸੰਗੁਫਿਰਿ
 ਦੁਖਨਤੇਟਿਆ ॥ ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ ॥
 ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਬਹੁਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇ
 ਧਿਆਨੁਦਿਸਟਿਸੇਮੇਟਿਆ ॥ ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ ॥
 ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁਖਿਸੁਖੇਟਿਆ ॥ ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਏਸੇਬਹੁੜਿਨ
 ਖੇਟਿਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਵਨਿਗਾਖੜੇ ॥ ਜੇ
 ਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੁਹਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਮੀਵਸੰਦੀ
 ਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆਢਲਿਹਭੁਕੇ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ ॥ ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿ
 ਕੀਆਤੁਧੁਧਰੇ ॥ ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ ॥
 ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈ
 ਤਿਸੁਦੇਹਿ ॥ ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸਨੋਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆਉ
 ਨਜਾਣਨਿਸੁੰਵੀਆ ॥ ਸੋਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੇਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ ॥ ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿ

ਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੇਇਸਭੁ
 ਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਹੇਰਾਸਿ ॥
 ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ ॥ ਪਉਸਰਣਾਈਭਜਿ
 ਸੁਖੀਹੁਸੁਖਲਹੁ ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁ
 ਮਨਿਵੁਠਿਆ ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪਝਿਆ
 ਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖਨ
 ਬੀਵਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਇ
 ਆਪਿ ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆਧਾਰੀ
 ਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪ ॥ ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥
 ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ ॥ ਆਪੇਲਇਅਨੁ
 ਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ ॥ ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿ
 ਧਾਪਿ ॥ ਵਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
 ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿਆ
 ਪਰਵਾਣੁਹੈਦਰਗਹਪਵੈਬਾਇ ॥ ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ ॥
 ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖਜਾਇ ॥ ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਲਓਨਾ
 ਮਿਹਰਪਾਇ ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਵਡਰੇਗੁਨਪੋਹੇਤਿਸੁਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾਏਹੁ
 ਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ ॥ ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ
 ॥ ਪੀਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
 ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁ
 ਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਵੈਘਰਿਕਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾ

ਥੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰੁਤਿ॥ ਘੜੀਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀਰਵਹੀਆਮਕਿਨੈਨਹੋੜੀਐ॥ ਫਉਜਸਤਾਣੀ
 ਹਾਠਪੰਚਾਜੋੜੀਐ॥ ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਐ॥ ਜਿਣਿ
 ਜਿਣਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਹੋਏਨਾਲੋੜੀਐ॥ ਤੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨ
 ਮੋੜੀਐ॥ ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ॥ ਗੁਰੁ
 ਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮਦਲੁਫੋੜੀਐ॥ ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨਰਾਤਿਰਹਾ
 ਕਰਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੀਤ
 ਨੀਤਗੁਣਗਾਉ॥ ਕੋਟਿਕਲੇਸਾਉਪਜਹਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥
 ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੋਟਿਐਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ॥ ਹਸੰਦਿਆ
 ਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਧਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮਗੜੁਤੋੜਿਆ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਜਿਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋੜਿਆ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੂਓ॥
 ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕਰਾਲਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓ॥ ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁ
 ਖਜਾਨਿਆ॥ ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਮਹਿਮਾਕਹੀ
 ਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ॥ ਗੁਰਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰ
 ਅਲਖਅਭੇਵ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉਤੂੰ
 ਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੰਚੁ॥ ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀ
 ਚਿੰਤ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁ
 ਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰ॥ ਤਿਸਨੋ
 ਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈ
 ਬਾਹਰਾ॥ ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿ
 ਤੁਧੁਤੰਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥
 ੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸ਼ਟਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ
 ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥

ਖਾਂਦਿਆਂ ਖਾਂਦਿਆਂ ਮੁਹੁਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ
 ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
 ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿਆ ਪਿਤ ਹਜਾਇ
 ਖੜੇ ਵਣਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮ ਤਿਧੋ ਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋ ਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋ ਨਿਨ ਜੋ ਵਣਾ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਇ ਕੁਨੈਣ ਅਲੋ ਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ
 ਨ ਰੋ ਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀ ਸਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋ ਵਣਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਉ ਮੁਆਰ ਲੰਦੜੇ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ
 ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨ ਪਾਕ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ
 ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥
 ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਉਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ
 ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ
 ਆਪਿ ਸੇਸ ਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਪੇਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ
 ਸੰਮਾਲਿਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ
 ਰਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ
 ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨੈ ਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨ ਹਭਵੈ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾਪੁ ਰਿਤ ਰੈ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਸਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ
 ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
 ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਨਹਰਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥
 ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿਸ ਕਹਿ

ਫੜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ
ਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋ
ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ
ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਵੈਘਰਿਕਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ ॥ ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏ
ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿਮਿਲੀ
ਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲਦਾ ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵਠੈਤਿਤੁਘਰਿ ॥
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁ
ਦਿਸਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥
੨ ॥ ਸੁਧੁ

ਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪੫ ॥

੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐ
ਹੋਰਥੈਸੁਖਨਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਧਨਹੀਨੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ
ਤੇਰੀਤੁਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾਇਆ ॥ ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁਵਰਤਦਾਤੁ
ਸਭਨੀਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸਦੀਤੁਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿ
ਭਾਇਆ ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ ॥
ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਸੰਤਜਨਾਂਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ ॥
੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਤਿ
ਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁ

ਸੁਹਾਵਾਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ ॥
 ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿਮਤਿ
 ਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿ
 ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗੁਨੁਅੰਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁ
 ਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਨਭਉ
 ਸੰਸਾਰਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ ॥ ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜ
 ਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿ
 ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੁਸਭਨਾਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਦੇਹਿ
 ਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ ॥ ਤੂਇਕੋਦਾਤਾ
 ਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿ
 ਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖਸੁਖਤੁਧੁਪਾਸਿ ॥
 ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ ॥
 ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
 ਵਸਾਇਆਦੁਖਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾ
 ਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀ
 ਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ
 ਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁ
 ਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਤਿਨਿ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੇਕਿਆਕੋਈ ॥ ਤੂੰਭੰਨਣਘੜਣ
 ਸਮਰਥੁਦਾਤਾਰੁਹਹਿਤੁਧੁਅਗੈਮੰਗਣਨੋਹਥਜੇੜਖਲੀਸਭਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ
 ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਆਵਈਤੁਧੁਸਭਸੈਨੋਦਾਨੁਦਿਤਾਖੰਡੀ
 ਵਰਭੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ
 ਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਹਜਿਨਲਗੋਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਪਾਇਓ
 ਮਨਹਠਿਕਿਆਗੁਣਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿ

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣੈਮੂੜਾ
ਅਵਰਾਆਖਿਦੁਖਾਏ ॥ ਮੰਦੈਦੀਖਸਲਤਿਨਗਈਆਅੰਧੇਵਿਛੁੜਿ
ਚੋਟਾਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੰਨਿਨਘੜਿਓਰਹੈਅੰਕਿਸਮਾਏ ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਹਸਾਕਦੇਨਚੂਕੈਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖਪਾਏ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ
ਅੰਤਰਿਸਬਲਾਨਿਤਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣਕਰਦੇਖਤਸੁਣਿਬਕੇ
ਦਿਹਮੁਕੇਨੇੜੈਆਏ ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਨਲਗੋਮੀਠਾਜਿਤੁਨਾਮਿਨਵਨਿਧਿ
ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਤਾਂਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਨ
ਪਾਇਓਪਰਾਣੀਵਿਨੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿਤੁ
ਮੂੜੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੇਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਦਹੀਪਾਏਜਾਂਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਵਸਿਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀ
ਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕਿਸੈਗਲੈਦਾਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਭਨਾ
ਗਲਾਕਾਤਿਸਨੋਧਿਆਇਦਿਆਕਿਵਨਿਮਖਘੜੀਮੁਹੁਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਸਨੋਸਰਬਕਲਿਆਣਹੋਏਨਿਤਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਸੰਗਤਿਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿਦੁਖਭੁਖਰੋਗਗਏਹਰਿਸੇਵਕ
ਕੇਸਭਿਜਨਕੇਬੰਧਨਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿ
ਭਗਤਜਨਾਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਜਗਤੁਤਰਿਆਸਭੁਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੩ ॥ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਹਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਸਾਇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਭਗਤੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈ
ਵਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ ॥ ਹਰਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏਆਪੇ
ਹਰਿਇਕਨਾਉਝੜਿਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਵੇਖੈ
ਚਲਤਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ
॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਣਸੀਵਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ
ਘਰਿਘਰਿਹੰਦੈਮੰਗਦਾਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵੇਸੁ ॥ ਜੇਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿ

ਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ ॥ ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕ
 ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਫਲੁਦੁਇ
 ਪੰਖੇਰਆਹਿ ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਰਪੰਖੀਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁਰੰਗੀ
 ਰਸਭੈਗਿਆਸਬਦਿਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿਰਸਿਫਲਿਰਾਤੇਨਾਨਕਾ
 ਕਰਮਿਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਹੈਰਾਹਕੁ
 ਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿਪਕਾਵੈਆਪਿਭਾਂਡੇਦੇਇਪਰੋਸੈਆਪੇ
 ਹੀਬਹਿਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਛੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ
 ਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾਲੈਆਪੇਵਿਦਾਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿ
 ਆਪੇਤਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮਧਰਮ
 ਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁ
 ਸੁਧੰਧੁ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਜੇਵਰੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇ
 ਨਾਮਬਿਨੁਵਰਤਣਿਵਰਤੈਅੰਧੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇਚਾਨਣੁ
 ਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨਤੋੜੈਸਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁ
 ਅਧੇਰਾਜਾਇ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਖੈਤਿਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿ ॥
 ਨਾਨਕਸਰਣਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਾਖੈਲਾਜ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ
 ਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦਹੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁਕਿਆ
 ਕੋਲੇਵੈਕਿਆਕੋਦੇਵੈਜਾਂਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿਆਪੇਜਗਤੁ
 ਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ ॥ ਆਪੇਸੇਵਬਣਾਈਅਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ ॥ ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇ
 ਆਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦ
 ਸਾਚਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇ
 ਅਰਧਿਉਰਧਿਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁ
 ਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
 ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਣਗਾਇ
 ॥ ਵਿਣੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਮਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇ

ਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਨਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿ
 ਕਥੈਆਪਿਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ ॥
 ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿਰਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਬੁਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇਪੁੰਨੁ
 ਸਭੁਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇਸੁਖਦੁਖਦੇਵੈ
 ਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੋਰੁ
 ਛਡਿਤੁਭਉਕਰਿਝਲੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੇਭੈਵਿਚਿ
 ਨਿਰਭਉਪਾਇ ॥ ਮਨੁਕਠੋਰੁਸਬਦਿਭੇਦਿਤੁਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥
 ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜਕਮਾਵੈਕੂੜਸੰਗੁਹੈਕੂੜ
 ਕਰੇਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ ॥
 ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਜਿ
 ਮਨਮੁਖਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਬਾਣੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ ॥ ਆਪਿਸਮੰਦੁਆਪਿ
 ਹੈਸਾਗਰੁਆਪੇਹੀਵਿਚਿਰਤਨਧਰੇ ॥ ਆਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾ
 ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ ॥ ਆਪੇਭਉਜਲੁਆਪਿਹੈਬੋਹਿਥਾਆਪੇ
 ਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਤੁਝੈਸਰੇ ॥
 ੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥
 ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖ
 ਕਟੀਐਹਉਮੈਮਮਤਾਜਾਇ ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਹੈਕਲਿਜੁਗਬੋਹਿਬੁਹੋਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲੇ
 ਨਾਮੁਸੰਗੁਹੈਨਾਮੇਹੀਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿ
 ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿ
 ਕੀਤੇਨੁਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ

ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭੁਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿ
 ਸਭੁਬੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਧੁ
 ਕਰਤੇਤੁਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨ
 ਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾ
 ਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇ
 ਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿ
 ਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਨਿਉਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲ
 ਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟੜੇਪੜਣਕਉਆਣੇ ॥ ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈ
 ਆਪੇਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕਥੈਪੜਿਬੁਝੈਸਭੁਆਪੇਇਕਥੈ
 ਆਪੇਕਰੇਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈ
 ਮਨਿਸਚੇਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀ
 ਦਰਗਹਿਜਾਣੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁ
 ਮਦੁਮਨੂਆਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅਹੰਕਾਰੁ ॥
 ਮਜਲਸਕੂੜੇਲਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀਲਾਹਨਿਸਤੁਗੁੜੁ
 ਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਘਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥
 ਕਾਇਆਲਾਹਨਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਤਿਸਨਾਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾਕਟੋਰੀ
 ਕੂੜਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾਬਹੁਤੇ
 ਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁਗੁੜੁਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕੁਇਹੁਭੋਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਂਯਾਂਲਾਹਣਿ
 ਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲਾਪੁਹੋਇ
 ਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ
 ਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇ

ਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿ
 ਉਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇ
 ਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾਸੰਧਿਆ
 ਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੈ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁ
 ਸੰਧਿਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨੁਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿ
 ਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀ
 ਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈ
 ਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁ
 ਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰਦਾਸੁਭਇਆ ॥ ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁ
 ਆਪਿਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ ॥ ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇ
 ਕਰੇਦਇਆ ॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁ
 ਬਿਆ ॥ ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੁਜਾਭਰਮੁ
 ਗਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰਗਿ
 ਤੈਤਨਿਉਡੈਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀ
 ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲ ॥
 ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ
 ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈ
 ਸ੍ਵਾਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁ
 ਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦਹੀ
 ਦਰਗਹਿਪਾਏਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿ
 ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁ
 ਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖਵਸੈ
 ਮਨਿਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਹਾਇ ॥
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਫੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬਸੰਮਾਲੇਹੁ

॥ ਸਾਹਿਬਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁਹੈਦਾਰੁਏਹੁਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿ
 ਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੈਹੁ ॥ ਨਾਨਕਅੰਬੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿ
 ਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਭਾਰਅਠਾਰਹਬਣਸਪਤਿ
 ਆਪੇਹੀਫਲਲਾਏ ॥ ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ ॥
 ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈ
 ਰਾਖਾਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇ
 ਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਣਸੁਭਰਿਆ
 ਆਣਿਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਇ ॥ ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੂਰਿਹੋਇਬਰਲੁ
 ਪਵੈਵਿਚਿਆਇ ॥ ਆਪਣਾਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇ
 ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾਮਦੁ
 ਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ ॥ ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈ
 ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋਇ ॥
 ਜਾਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਂਸਵਿਰਹਿਆਜਗਾਏਤਾਂਸੁਧਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਸੋਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈ
 ਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈ
 ਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੋਖਾਵੈ
 ਸਭੁਮੁਹਤਾਜੀਕਢੈਤੇਰੀ ॥ ਜਿਤੁਧਨੋਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈਜਿਸਨੋ
 ਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾਜਿਨਿਵਖਰੁ
 ਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਿ
 ਦੂਜੇਭਾਵਕੀਮਾਰਿਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਬੀਰਾਮਰਤਾ
 ਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇ ॥ ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿ
 ਨਮਰਨਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਵਮਰਹਗੇਕੈਸਾ
 ਮਰਣਾਹੋਇ ॥ ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਤਾਸਹਿਲਾਮਰਣਾ
 ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡਰੈਜੀਵਿਆਲੋੜੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਗੁਰ

ਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾ
 ਸਦਜੀਵਨੁਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀਤਾਆਪਣਾਨਾਉਹਰਿਆਪਿਜਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿ
 ਸੁਖਦੇਵੈਆਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿਆਸੇਵਕਾਕੀਆਪਿ
 ਪੈਜਰਖੈਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮਰਾਇਹੋਹਰਿਕਾ
 ਕੀਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇੜਿਨਆਵੈ ॥ ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸੋਸਭਨਾਕਾ
 ਪਿਆਰਾਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਰਾਮੁਰਾਮੁਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਫਿਰੈਰਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ
 ਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲਨਤੁਲਿਆਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ
 ਕਿਤੈਨਲਇਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭੇਦਿਆਇਨਿਬਿਧਿਵਸਿਆ
 ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਅਮੋਉਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ
 ॥ ਆਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਰਹਿਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
 ॥ ਏਮਨਇਹੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾਮੂਲਿ
 ਨਆਵਈਲਾਹਾਸਦਹੀਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਭੋਟਿਨਆਵਈਸਦਾ
 ਸਦਾਓਹੁਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਾਣਤਕਦੇਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਸਭ
 ਘਟਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰਿ
 ॥ ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਕਰਿਵਰਤਿਆਸੁਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨ
 ਨਸਾਸਤਾਆਪੇਹਰਿਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੂਹੀ
 ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀਮਿਤਿਆਪਿਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰੁ ॥ ੧੮ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੋਮਰਦਾਜਾਇ ॥
 ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗੁਅਗੈਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ
 ਹੋਇਸਚੇਤੰਨੁਹੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਥੈਕਮਾਵੈ
 ਸੋਮਿਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮੁ
 ਪਇਆਵਿਣਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਆਨਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿ
 ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ ॥ ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮਾਲਦਾ

~~~~~
 ਦੰਮੁਨਬਿਰਥਾਜਾਇ ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭਉਗਇਆਜੀਵਨਪਦਵੀ
 ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਮਰਤਬਾਤਿਸਨੋਦੇਇਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਂਬੀਨਿਆਆਪੇਪਰਧਾਨਾਂ ॥ ਆਪੇ
 ਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨਾਂ ॥ ਆਪੇਮੋਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇ
 ਕਥੈਗਿਆਨਾਂ ॥ ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਹੀਭਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਬਰਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿਨਾਂਦਾਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰਜਿਨੂਰਾਧੀਅਜਿਨੂਰੀ
 ਜੋਰੁਜਿਨਾਂਦਾਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂਮੂਲੇਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ
 ॥ ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੂਜਕਰਾਂਹੀ ॥ ਅੰਧੇਗੀਰੇਅੰਧਅੰਧਾਰੁ ॥ ਪਾਬਰੁ
 ਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ ॥ ਓਹਿਜਾਆਪਿਭੁਬੇਤੁਮਕਹਾਤਰਣਹਾਰੁ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਕਿਹੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤਰਤੇ
 ਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਖਾਹੁ
 ॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣੁਸਚੁਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤਪਿਆਰੇ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਭਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸਭਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਹੁ
 ਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੋ
 ਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸ
 ਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈ
 ਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ
 ਸੁਖਮੁਭਾਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿਇਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆਪੇਵਡ
 ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ ॥ ਹੋਰਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝਈ
 ਊਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

ਵਡਹੰਸਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

ਲਲਾਂਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈ

ਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸਚਿਰਹਹਿਸਚੈਨਾਮਿ
 ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ ॥ ਜੇਜਾਣਾਬਗੁ
 ਬਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆ
 ਬਗਾਂਭਿਆਯਾਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਆਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ ॥ ਤੂ
 ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਕੋਅਵਰੁਨਬੀਆ ॥ ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹੈ
 ਤੂਕਰਹਿਸੁਬੀਆ ॥ ਤੂਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਾਜੀਆ ॥
 ਸਭਿਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁ
 ਤਿਸਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ
 ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿਸਜਣਚਲੇਇਕਿਚਲਿਗਏਰਹਦੇਭੀਫੁਨਿਜਾਹਿ
 ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਸਚਿ
 ਰਤੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ
 ਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰੁਮਜਣੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐ
 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਹੰਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਧਨੁ
 ਧੰਨੁਹੈਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸਭਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਸਵਾਰੀ ॥ ਨਿਤਜਪਿਆਹੁਸੰਤਹੁ
 ਰਾਮਨਾਮੁਭਉਜਲਬਿਖੁਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰ
 ਵਿਟੜਿਅਹੁਹੰਉਸਦਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਚਾਕਰੀਸੁਖੀਹੁੰਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖ
 ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਪੈਨਣੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ
 ਸੰਗਤਿਸਚਿਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਹਰਖੁਸਦਾਦਰਿ
 ਸਚੈਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੈ

ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁ
 ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖੁਲਗੇਬਿਖੁਖਟਣਾਬਿਖੁਰਾਸਿ॥ ਬਿਖੁਖਾਣਾ
 ਬਿਖੁਪੈਨਣਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈਦੁਖੇਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾਮੁਇਆ
 ਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਹਿਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਵਿਣਾਸੁ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛੋਡਿਆਮਨਹਠਿਕੰਮਨਆਵੈਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁਰਿ
 ਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੋਨਸੁਣੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
 ਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵਿਹੁਸਾਧਜਨੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੂਜਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੰਨਾਬੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਜਿਨਿਹਰਿਕਾਹਰਿਪੰਬੁਬਤਾਇਆ
 ॥ ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਹੁਜਿਨਿਮੋਹਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ ॥
 ਸੋਸਤਗੁਰੁਕਹਹੁਸਭਿਧੰਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਆ ॥
 ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈਭੇਖੀਭੁਖਨਜਾਇ
 ॥ ਦੁਖਿਲਗੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਅਗੈਦੂਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿਸਹਜੁ
 ਨਆਇਓਸਹਜੇਹੀਲੈਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਲੈਣਾਦੁਖੁ
 ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁਭੇਖੈਥਾਵਹੁਗਿਰਹੁਭਲਾਜਿਬਹੁਕੇਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ
 ਰਤੇਤਿਨਾਸੋਝੀਪਈਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾ
 ਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਜਿਨਕੀਪਤਿ
 ਪਾਵਹਿਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖਜਨਮ
 ਮਰਣਦੁਖਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥
 ਅੰਤਰਿਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਹੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁਗਈਮਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇ ॥ ਸਜਣਮਿਲੈਸਜਣਾਸਚੈ
 ਸਬਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ॥
 ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਲੁਨਛੋਡਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
 ਸੇਉਬਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁਜਾਇਬਹੁ
 ਸਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁ

ਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤਜਪਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿ
 ਦਰਗਹਢੋਈਐ ॥ ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਗੁਰੁਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿ
 ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿ
 ਗਾਲਗਲੋਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਜਿਨ
 ਸਤਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨੀਧਿਆਇਆਸਚੈ
 ਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ
 ਸਜਣਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾਦਰਸਨ
 ਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆਕਾ
 ਕਿਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀ
 ਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈਇਤੁ
 ਦੋਸਤੀਚਲਨਿਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਾਹੀਨਾਮਿਨ
 ਕਰਹਿਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਆਪਿ
 ਭੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿਸਦਾਇਕਤੈਰੰਗਿਰਹਹਿ
 ਤਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉ
 ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਿਸਨਾ
 ਭੁਖਸਭਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਨਤ
 ਬਣਾਈ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿਹੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਏਛਡਾਈ
 ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਗੁਰ
 ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਫਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈ
 ਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ
 ਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉ
 ਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ

॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾਸਿਰਿ
 ਸਦਾਸੁਖਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕਰੇ
 ਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾ
 ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਛੂਟੀਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇ
 ਸਰਬਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿ
 ਲਾਗੀਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏ
 ਸਭਿਦੁਖਾ ॥ ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਦੁਖਾ ॥
 ਧਨੁਧੰਨੁਤਿਨਾਕਾਗੁਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ ॥ ੬ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਮਹਿਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ
 ਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਂਧਿਆ
 ਤਿਸਦਾਫਰੂਨਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਦਾਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਏਹਾਕਾਇਆਰੋਗਿਭਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਾ
 ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਧੁਸੂਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਣੈਜਿਨਿਹਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁਰੋਗੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਵਡਪੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਵਗਣਕਟਿਗੁਣੀ
 ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
 ਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵੜੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ ॥ ਓਨਾਕਉਧੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆ
 ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਮਨਿਪਾਇਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੇਫਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਉਹੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈਸਾਰਨ

ਜਾਣਈਬਿਖੁਭੂਲਾਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈ
 ਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ
 ਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸਤੂਭਾਵੈਤਿਸਤੂ
 ਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹੈਸਚੁ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆਰਿਆਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਅਲਖੁ
 ਲਖਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾਪਾਰਖੁਜੋਹੈਵੈਸੁਰਤਨਾਕਰੇ
 ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ
 ਗੁਰੁਕਾਸਬਦੁਹੈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖਆਪੁਗਣਾਇਦੇਮਰਿਜੇਮਹਿ
 ਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਰਤਨਾਸੋਲਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥
 ਸਦਾਸਦਾਨਾਮੁਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੋਨਿਤਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇ
 ਆਪਣੀਤਾਹਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨ
 ਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤਤੁਮਜਾਣਹਉਇਜੀਵਦੇ
 ਓਇਆਪਿਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮ
 ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਸਭਿ
 ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁ
 ਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
 ਠਉਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੇਮਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਫਿਕ
 ਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿ
 ਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲਉ
 ਐਸੀਰੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਈਭਲੀਪਰੀਤਿ

ਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐ
 ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿਆ
 ਪਾਈਐ ॥ ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
 ਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁਤਿਨ
 ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ੧੦
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੰਉਆਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇ
 ਲਇਅਨੁਜਨਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿ
 ਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰ
 ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇਓਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿਝਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੰੀਵਢੰੀਫਿਰਹਿਸੋਭਾਮੂਲਿਨਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਸੁਣਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆਇਓਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰ
 ਨੋਜਾਣੈਤੇਹੋਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈ
 ਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਆਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਗੁਰਪੂਜਣਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੈਜਹਿਰੰਗਸਿਉ
 ਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹ
 ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਹਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝ
 ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕੰਉਹਉਵਾਰਿਆਜੋਬਹਦਿਆ
 ਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੋਦੀਵਬੁਨ
 ਜਾਣਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆ
 ਨਿਰਮਲੀਜੋਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖ
 ਪਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਧਨੁਧੰਨੁ
 ਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਿਹੰਉਮੈਦੁਬਿਧਾਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਮਿਤ੍ਰਨਾਹੀ

ਵੀਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟਹੈ
 ਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨੀ
 ਚੜੀਚਵਗਣਿਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁ
 ਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਕੁਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁਧੰਧੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਨਾਹਿਤਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਣੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ ॥
 ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵ
 ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਸਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿ
 ਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿ
 ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆ
 ਸਬਦਿਨਲਾਗੋਭਾਉ ॥ ਓਸਨੋਸੁਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੋੜਾਆਵਉ
 ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰਖੋਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਣ
 ਦੁਖਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈਕੀ
 ਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਮਨਿਸੁਖੁ
 ਹੋਇਸਚਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੈਕਰਮਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
 ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਕੈਘਰਿਦੀਬਾਨੁ
 ਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਕਉਤਲਕੀ
 ਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਦੀਬਾਨਿਸਭਿਆਣਿਪੈਰੀਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ
 ਕਿਅਹੁਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਣਹੁਕੋਈਕਿਥੈ
 ਜਾਇਆ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਦੀਬਾਨੁਵਸਿਆਭਗਤਾਕੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰਹਦੇ
 ਖੁਹਦੇਆਣਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿਨਾਵੈਕੀ
 ਵਡਿਆਈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਧਿਆਇਆ ॥
 ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਗਵਾਇ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਿਦੁਖੁਲਗਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ
ਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮੁਮਾਰਸੀ
ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁ
ਹੈਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰਹੈਅਲਖੁ
ਨਲਖਣਾਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆਸਬਦੇਸੋਝੀਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ
ਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁ
ਕੋਨਹੀਨਾਕੋਕੰਟਕੁਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਹਚਲਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾ
ਆਵੈਨਾਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਈ ॥
ਨਾਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕੰਉਰਖਣਹਾਰਾ
॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤੁਹਮਾਰਾ ॥
ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀ
ਕਰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੰਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆ
ਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ
ਕੰਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੋਖ
ਪਦਵੀਆਪੇਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕੰਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਆਜੋਗੁਰ
ਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲਾਜ
ਰਖਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੰਉਮੈਅੰਦਰਿਖੜਕੁਹੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਹਾਇ ॥
ਹੰਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਾਸਤਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇ
॥ ਹੰਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਗਤੁ
ਅਗੋਚਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁ
ਹਮਪੂਜਹਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈ
ਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧਨੁ

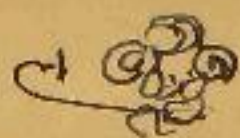

ਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ ॥ ਹੰਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਣੇਕੰਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀ
ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ
ਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ
॥ ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਕੋਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਹੋਰਜਗੁਸੂਤਾਮੋਹਿਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿ
ਜਾਗੰਨਿਸੇਜੈਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀ
ਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਜਿਨਕੰਉਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਹਮਾਰਾਭੋਜਨੁਛਤੀਹਪਰਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇਐਹਮਕਉਤਿਪਤਿਭਈ ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪੈਨਣੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਹੋਵਹਹੋਰਪੈਨਣਕੀਹਮਾਰੀ
ਸਰਧਗਈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਵਣਜੁਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਹਰਿਨਾਮੈਕੀ
ਹਮਕੰਉਸਤਿਗੁਰਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਹਮਲੇਖਾਲਿਖਿਆ
ਸਭਜਮਕੀਅਗਲੀਕਾਣਿਗਈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈ
ਧਿਆਇਆਜਿਨਕੰਉਧੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ ॥ ੧੭ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧਹੈਦੂਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ
॥ ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖਲਗੈਤਨਿਧਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁ
ਉਪਜੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਕਰਮਕਰੇਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮਘਰਿਨਾਮੁਖਜਾਨਾਸਦਾਹੈਭਗਤਿਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਕੀਰਤਨੁਸਦਾਕਰਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁਗੁਰੂਕਾਸਦ
ਉਚਰਹਿਜੁਗੁਜੁਗੁਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਸਦਾਸੁਖਿਵਸੈਸਹਜੇ
ਕਰੇਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਤਨੁਹੈਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਹਾਰਾ
॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਸੋਹੋਵੈਦਰਿਸਚਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜੋਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਜਾਇ

ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐਜਿ ਨਿਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ
 ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐਜਿ ਸੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿ ਐਮਨਿ
 ਅਨ ਦੁਭਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਹੀ ਐਜਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
 ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੰਊ ਹੰਊ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ
 ਜੋਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਹਠਿ
 ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਸ ਭਥ ਕੇ ਕਰ ਮਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮ ਦੇ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ
 ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਓਨਾ ਮਿਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇ ਐਕਮਾ ਵਣਾ ਕੋਇ ਨ
 ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਹ ਮਕਉ ਸਾਂਤਿਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ
 ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਹ ਮਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
 ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ
 ਦਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਹੀ
 ਮੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮੁਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਦਿਲ ਨ ਹੋਵਈ
 ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀ ਆਬਾਝੁ
 ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥
 ੦ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅਤਿ ਨਿਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਚਾਨਾ ਉਭੋ ਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ
 ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ
 ਨਿਹਾਲੁ ਪੁਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨੋ ਸਭ
 ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ

ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਦੁ ਬਿਧਾਤਿ ਜਿਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਲਾਗਾ
ਜਲ ਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ
ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿਆ ਪਿਸਤੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ
ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਵਿ
ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ
॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ
ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿ ਆਬਹਦਿ ਆਸੁ ਤਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ ੪੬

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈ
ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰਮਿਲੈ
ਖੁਸੀਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥
ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੁਕਾਡੁ ਰੁਕਿਸੁ ॥ ਜੇ ਪਿਰਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ
ਮਨੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਢੰਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਾਈ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ
ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ

ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ
 ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ
 ॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ ॥ ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾ
 ਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏ
 ਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਧੰਨੁ
 ਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈ
 ਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ ॥ ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੇਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਮੁਏਨ
 ਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁ
 ਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਈਐ ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ ॥ ਹਉਗੋਲਾ
 ਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫਰਮਾਈਐ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿ
 ਸਮਝਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿ
 ਕਰਤੇਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ ॥ ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆ
 ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ ॥ ਦੁਖਲਾਗਾਬਹੁ
 ਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ ॥ ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾ
 ਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣ
 ਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀ
 ਕਾਰਜੁਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇ
 ਨਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁ
 ਰਚਾਇਆ ॥ ਤੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ ॥
 ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾ
 ਘੁਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿ
 ਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿ
 ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀ
 ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਤਾ
 ਮਨਿਨਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉ
 ਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰਹੈ
 ਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾ
 ਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗੁਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ ॥ ਸਬਦੇਹੀਨਾਉ
 ਉਪਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿ
 ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਅਦਿਸਟਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ
 ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆ
 ਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐ
 ਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ ॥ ਜੀਉਵੰਦੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾ
 ਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ ॥ ਜਿਉਮਾਜੀਠੈਕਪੜੇਰੰਗੋਭੀਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰੰਗੁਨਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈ
 ਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈ
 ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ
 ਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ

ਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋਇਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁਜਗ
 ਮਹਿਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਗੁਰਸੇਵਹਿ
 ਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਮੰਨੁਅਜਿਤੁ
 ਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੋਸੁਖਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ ॥
 ਘਰਿਘਰਿਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁਮਨੁ
 ਵਸਿਨਆਵਈਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਥਕੇਅਠਿਸਠਿ
 ਤੀਰਥਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਹਉਮੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ ਭੈਪਇਐ
 ਮਨੁਵਸਿਹੋਆਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿ
 ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਹਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾ ॥
 ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੰਭਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿ
 ਨਚਲੈਸਿਰਿਪਾਪਲੈਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਖਰਾ
 ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫਿਰੇਸੇਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿ
 ਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖ
 ਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ
 ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉਰਨਠਾਉ ॥ ਜਿਉ
 ਛੁਟੜਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿ
 ਮੁਰਾਰਿਸੇਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ ॥ ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁ
 ਛਡਿਗਇਆ ॥ ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੋਜਾਹਿਜਿਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ ॥
 ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿਤੁਧੁਮਇਆ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਆਰੇ
 ਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈਵਿਚਿ
 ਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐ

ਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਏਹ
 ਮੁਦਾਵਣੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁ
 ਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ
 ਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁ
 ਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐ
 ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿ
 ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ
 ॥ ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ
 ਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣ
 ਹਾਰੀਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿ
 ਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿ
 ਸਵਹਿਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵਹਿਇਕੁ
 ਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ
 ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨ
 ਆਇਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾ
 ਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾਬਾਣੀਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾਸਉਦਾ
 ਹਟੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣ
 ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁਵਿਚਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐ

ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ
 ਭਾਵਈ ॥ ਜੇਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ
 ਜਿਉ ਵਿਸਟਾਕਾ ਗੁਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਨਾਮੁ
 ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥
 ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿ ਆਚਉ ਵਾਇ ਆਏ ਹੁਮਨੁ
 ਇਕਤੁ ਘਰਿਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇ ਹੜਛ ਡਿਤੁ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉਸ ਭੁਕਿ ਛੁਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਜ ਲਾਇ
 ਤੁਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾਦਰਗਹ
 ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ
 ਖਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਵਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ
 ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ
 ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੂਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਬੋਲ ਦੇਸਾਝੀ ਸੁਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ
 ਨਾਨਕ ਸੇਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ
 ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ
 ਨਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋਰਤੇ
 ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿਥਕੇ
 ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ
 ਨਾਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਮੁਹਿਕਾ ਲੈਉ ਠਿ
 ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ

॥ ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ ॥ ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿਉਕਰੀ
 ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖਪਾਈ ॥
 ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ ॥ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈ
 ਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਰੇਮਾਇਆਕੈ
 ਵਾਪਾਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁਤਿਸਨਾਭੁਖ
 ਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿ
 ਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆ
 ਦੁਖਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈ
 ਪਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਲਗਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿ
 ਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਰਸਨਾ
 ਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿ
 ਭਾਵਣੀ ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇ
 ਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਬੁਲਾਵਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਸਤੀਸਿਰਿ
 ਜਿਉਅੰਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਾਖਿਕੈ
 ਉਭੀਸੇਵਕਰੇਇ ॥ ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸਿਸਟਿ
 ਕਾਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਨਾਨਕਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿ
 ਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਾਉ
 ਗੁਰੁਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ
 ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੁਜੀਵਾਈਆ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਅਵਰੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ
 ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੁਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀ ਐ ਅੰਤੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀ
 ਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀ ਅਹਿ ਕਿਤੇ
 ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
 ॥ ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀ ਅਹਿ ਇਕ ਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ
 ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀ ਅਹਿ ਇਕ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ
 ਨ ਜਾਪਈ ਕਿ ਬੈਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ
 ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੇ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ
 ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ
 ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜ੍ਹ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ
 ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੇ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੋਤੇ
 ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ
 ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ
 ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੰਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਰੁਕਮਾਵ ਦੇ ਦੁਸਟਾਨਾ ਲਿਮੋਹੁ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਕਦੇ
 ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ
 ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਨਾਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਾਹੀ ॥
 ਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿਕੇ
 ਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈਵਡੀ
 ਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿ
 ਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿ
 ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਿਸਪੁਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁ
 ਆਇ ॥ ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਅਪਣੈਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ
 ਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿ
 ਵਸੈਤਾਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇਲਏ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
 ਕਰੇਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੋ
 ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੁਖਿਕਹਤਿਆ ॥ ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੋ
 ਹਰਿਜਸੁਸਵਣੀਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾ
 ਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭਦੁਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰ
 ਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿਦੈਤਿਸ
 ਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਵਨਿਧੀਅਠਾਰਹਸਿਧੀ
 ਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਹਿਜੋਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਉਨਪਾਈਐਬੁਝਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲੈਸੁਖਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆਗਭਰੂਕਿਆ
 ਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਰਤਿਆ
 ਸੀਤਲੁਹੋਏਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖਨ
 ਲਗੈਆਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜੋਨਾਮਿਰਹੈ
 ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕੰਉਜੋਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਿਖਾ ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਤਿ ਨਦਰ ਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਹਰਿਗੁਣਰਵਾਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ
 ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ ਖਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ
 ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੈ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜ ਦੇ
 ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨਾ ਪਾਇ ਓਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ
 ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਧਿਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਹਮਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ
 ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਆਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ
 ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ
 ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸੁ ਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿਥ ਕੇ ਦੂਜੇ
 ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰਸ ਬੰਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ
 ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁਲ ਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
 ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਨੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਲਿ ਵ
 ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿਥ ਕੇਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ
 ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉਂ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ ਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮਕਾ ॥ ਐਸਾ
 ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਅਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ

ਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਹੋਆ
 ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਨਿਪਾਹੁ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਮੈਲੁ
 ਨਲਗਈਨਾਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀ
 ਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿ
 ਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀ
 ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾ
 ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾ
 ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ
 ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੁਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿਓਹੁਸੁਤਿਆਗਈਵਿਹਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਹੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁ
 ਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠਮੈ
 ਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿ
 ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ ॥
 ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁ
 ਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ ॥ ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖਲਾਗੈਸਦਾ
 ਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ ॥ ਓਹਿਘਰਿ
 ਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰ

ਕਉਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਉਪਜੈ
 ਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁ
 ਨਬਸਾਇ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਹੈਸੀਗਾਰ ॥ ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈ
 ਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈਣੀ ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ ॥ ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿ
 ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈਣੀ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
 ਅਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ ॥ ਹਉਵਾਰਿਆਅਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਿਨਿ
 ਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆਸੈਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉ
 ਪੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ ॥ ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿ
 ਜੰਤੁ ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ ॥ ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿ
 ਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਜਨ
 ਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ ॥ ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁ
 ਇਕਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਭਗਵਾਨ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿਤੂਹੈਹੀਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉ
 ਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤਜਨਾ
 ਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੈਬਲਿਬਲਿ
 ਜਾਵਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੇਕਰਿਜਾਣੈ
 ਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਆਵੈਆਪਣੈ
 ਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ

॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੇਦੁਜੈਭਾਇਮਨੂਆਥਿਰੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ ॥
 ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ ॥ ਓਇਆਪਿ
 ਦੁਖੀਸੁਖਕਬਹੂਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿ
 ਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤਭਗਤ
 ਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿ
 ਮਸਤਕਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ ॥੨੬॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ ॥
 ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
 ਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖ
 ਸਭਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਾਰਿਆਭਮਿਭੁਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ ॥ ਓਸੁ
 ਪਿਛੈਵਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ ॥ ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹੁ
 ਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੁਸੁਟਦਾਮੁਆ ॥ ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੂਰਿ
 ਕਿਰਤੁਓਸਦੁਏਹੋਜੇਹਾਪਇਆ ॥ ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੁਠਾਕੂੜੁ
 ਬੋਲੈਕਿਸੈਨਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿਆਈਹਰਿਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈ
 ਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ ॥ ਏਹੁਬਹੁਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈ
 ਅਗੋਦੇਜਨੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਬੇਹੁ
 ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
 ਅਪਣੈਕਰਿਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ ॥
 ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾਕੀਰਜਾਇਲੇਖਿਆਪਾਇਅਬਕਿਆਕੀਮੰ
 ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੋਵਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ
 ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿਨਬਖਸਮਹਬਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ ॥ ਜਹਾਦਾਣੇਤਹਾਂ
 ਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇਗਲਾਆਪਿਥਾਟਿ

ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇਜੰਤ
ਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾਲਿਓਨੁ ॥
੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕ
ਚਿਤਿਭਾਇ ॥ ਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ
॥ ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇਸੇਵਾ
ਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿਉਆਪਿਹੈਆਪੇ
ਸਾਰਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਸੋਭਾਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹਹਿਕਰਤੇ
ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿ
ਗੋਈ ॥ ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿਆਖਹੁ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨ
ਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤਰਮਣੰਨਾਨਕਅਘ
ਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੈਮਨਮਹਿਦਿੜੀਐ
ਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬ
ਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ
॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਸੰਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਚੇਤਿਜੀਅਰਚਨਾ
ਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿ
ਨਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦੋਕੁਹਬੜੈਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿਸਾਰਿਓਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁ

ਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧਮੁਖੁਕਚੀਲ
 ਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿ
 ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ ॥
 ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨ
 ਇਛਾਦਾਨਕਰਣੈਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੈਕਲਿਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭ
 ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਹਦੂਰਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉ
 ਲਾਈਐਨੇਹੁ ॥ ਸੇਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆ
 ਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋਗ ॥
 ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਬਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕ
 ਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿ
 ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੈਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੈ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥ ੧ ॥ ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈ
 ਬਿਅੰਨਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈਸੇਤੀਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿ
 ਬਸਨਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬਸੰਚਿਆ
 ਸੇਕਾਰਜਿਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ
 ਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭਰਮੇਤੁ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰ
 ਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬ
 ਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਣੁਕੀਤੋਮੁਘਣਾਭੋਰੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ
 ਵਸੰਦੜੋਸਚੁਸਹੁਨਾਨਕਹਭੇਡੁਖੜੋਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ
 ਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ ॥ ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿ
 ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸਚੁਥਾਉ ॥
 ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁ
 ਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹਰਚਨਾਅਪਾਰੰਮਨਿਬਿਲਾਸ
 ਸੁਆਦੰਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚਨਹਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ

॥੧॥ ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਹਭੁਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ ॥ ਸੋਸਾਂਈਜੈਵਿਸਰੈ
 ਨਾਨਕਸੋਤਨੁਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣ
 ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਹੀਰੇ ॥ ਮਨਇਛੇਸੁਖ
 ਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੇਖੁਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ
 ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹਖੇਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੀਤਕਪਟ
 ਰੂਪਮਾਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿਸਾਂਈ
 ਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੋਅ ॥ ਨਾਨਕਹਭਿਅਡੰਬਰਕੁੜਿਆਸੁਣਿ
 ਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੁੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿ
 ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆਦਰੋਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤਨਇਠ
 ਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾਸਗਲੀਸਿਸਟਿਕਾਹਰਿ
 ਨਾਮਿਮਨੁਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸਕੀਧੁੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੨॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤਆਸਨੰ ॥
 ਰਚੇਤਿਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੁਣੀਆ
 ਸੁੰਦਰਿਮਾਇਆਧੋਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇਸ਼੍ਰੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿ
 ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਭੋਗਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ
 ਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨਭਏਨਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ ॥
 ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾਆਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰਤਿ
 ਸੂਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹ
 ਨਾਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭਰਮਣਹ ॥ ੧ ॥ ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆ
 ਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੋਉਜੜਸੋਈ
 ਥਾਉ ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ
 ॥ ਝੂਠਸਮਗੀਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਫਿਰਹਿ
 ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿਲਗਾਜਮਡੰਡੁਤਾਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰ
 ਦੇਵਫਿਰੈਸੈਤਾਨਿਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜਕਪਟੇਰੂਪਕਪਟੇਧਨ

ਕਪਟੇਕੁਲਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚਿਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਛਿਦੰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿ
 ਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੰਮਾਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ ॥ ਅਦੁ
 ਨਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਬਿਨਜੁਲਈਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁ
 ਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ ॥
 ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲ
 ਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗ
 ਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਨਸੁਖਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰਨਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕ
 ਦਾਸਮਿਸਟੰਨਪਭਦਰਸਨੰ ॥ ੧ ॥ ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮੰਨਮਝਾਹੁਰਤਿਆ ॥
 ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁ
 ਕਛੁਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾ ॥ ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਫੀਕਿਆਕਰਿ
 ਨਿਰਨਉਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਦੁਖਕਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ ॥
 ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁ
 ਪ੍ਰਭੁਬਿਨਸੇਸਭਿਝੂਠਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵ
 ਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਕਮੇਘਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰ
 ਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕ
 ਆਨਨਰੁਚਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਉਚਿਤੁ ॥
 ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਂਮਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ
 ਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ ॥ ਬੁੰਦਵਿਹੁਣਾਚਾਤ੍ਰਕੋਕਿਉ
 ਕਰਿਤਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ
 ਲੋਭੀਕੁਸਮਬਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਆਘਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿਚਰਨਕਮਲੰਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸਪੂਰਨ
 ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤੜਾਮੰਨਮੰਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਰਾ ॥
 ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਹੁ

ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਹਿਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇਪਵਿਤ੍ਰ
 ਸਰੀਰੁਚਰਨਾਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥
 ਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥ ੧ ॥ ਹਭਿ
 ਕੂੜਾਵੇਕੰਮਇਕਸੁਸਾਈਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀ
 ਸਚਸਿਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਰਿਕਥਾ ॥
 ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ ॥ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿ
 ਸੋਹਥਾ ॥ ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰ
 ਸਗਲਾਦੁਖਲਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੰਹਰਿਰਮਣੰ
 ਸੰਜੋਗਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲਦਰਸਭੇਟੰਸਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹ ॥ ੧ ॥
 ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਰਵਾਣੁ
 ਜਿਤੁਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁਹੈਜਿਤੁ
 ਪ੍ਰਭਕਉਪਾਈ ॥ ਸੋਮੂਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ
 ਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇ
 ਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ ॥ ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈ
 ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਹਸਰਬਦੋਖਨਿਵਾਰਣਹ ॥
 ਸਰਣਿਸੂਰਭਗਵਾਨਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਛਡਿਓ
 ਹਭੁਆਪੁਲਗੜੋਚਰਣਾਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
 ਪੇਖੰਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿਲੈਹੁਦਇਆਲਢਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ
 ॥ ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁ
 ਤੇਗਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉ
 ਮੋਹਿਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੈਹੁਦਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤਉਧਰਣਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ ॥
 ਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦਨਚੰਦੁਨ
 ਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦੜੋ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨ ॥

ਸੁਣਿਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨ ॥ ਤੋਟਿਨਆਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆ
 ਨਾਮਧਨ ॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡੈਪੁਨ ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿ
 ਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖ
 ਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹ
 ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੜੇ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿਆਘਾ
 ਗਏਨਾਸਹਰਿਇਕੁਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਧੂਰੀ
 ਨਾਇਆ ॥ ਮਨਤਨਭਏਸੰਤੋਖਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇਕੁਟੰਬ
 ਸੰਗਿਲੋਗਕੁਲਸਬਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲ
 ਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰ
 ਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹ ॥ ੧ ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਿ
 ਬੋਹਿਥੈਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਕਰੰਮਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਜਪੇ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਜਬਭਏਤਅਵਗੁਣਸਭਿਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉਚਥਪੇ ॥
 ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇਅੰਪਦਸੇ ॥ ਗੁਣਗਾਏਬੇਅੰਤ
 ਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਿਸਟੰਤਏਕੋਸੁਨੀਅੰਤਏਕੋ
 ਵਰਤੰਤਏਕੋਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹ ॥ ੧ ॥ ਹਿਕੁਸੇਵੀਹਿਕੁਸੰਮਲਾਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ
 ॥ ਨਾਮੁਵਖਰੁਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕਸਚੀਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੂਰਨਇਕੁਏਹੁ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਹਾ
 ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁ
 ਸਭੁਨਿਹਚਲੁਤਧੁਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ ॥
 ੨੦ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾ
 ਨਾਲਿਮਹਲਾ ੩॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣ

ਜਾਇ ॥ ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈ
 ਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦੁਵਧਿਆਹੋਗੁ ॥ ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿ
 ਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿ
 ਸੀਗਾਰਿ॥ ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ ਆਗਿਆ
 ਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆ
 ਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏ
 ਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀਛੁਟੀ
 ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ ॥
 ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ
 ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ
 ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾ
 ਮਨਾਇਲੈਰੁਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ ॥ ਐਸਾਸੀਗਾਰੁ
 ਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਰੈਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਹੁਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ
 ਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀ
 ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨ
 ਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿ
 ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸਤੂਮੇਲਹਿ
 ਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁ
 ਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ ॥ ਖਿਨਮਹਿਝੂਨੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇ
 ਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੇਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗਿ
 ਮਜੀਠਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿ

ਗੁਣਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਾਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
 ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੁੰਧਇਆਣੀ
 ਦੁਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ
 ਬਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸਦਾ
 ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰ
 ਮਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ਨੀਫਿਰਿਆ ਵੈਜਾਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਸੋਥੀ ਐਸ ਭਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ
 ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਪਰਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ
 ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ
 ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈ ਐਸਾ ਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭ ਮੈਸਾਰੁ ॥
 ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾਰ ਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਸੂਹਾਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਰੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਮੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਮ ਮਹਾਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ
 ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥
 ਪੰਚਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐ
 ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂਤਾ ਪਿਰਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਮਨ ਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਹਾਵੈ ਸੁਗਇਆ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾਲਾ
 ਹੋ ਆਰਸ ਨਾਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈਭਾਇ
 ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਪਿ ਰੁਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ
 ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆਵਣ

ਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਘਰਿ
 ਸਹਜਿਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹਕੂੜਕੁਟੰਬਹੈਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਰਤਾ ॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿ
 ਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾ ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈ
 ਭਰਮਿਤਾ ॥ ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹਾ
 ਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤੀਆ
 ਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕਸਤੀਆ
 ਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੀਸੋਸਤੀਆ
 ਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿ
 ਸੰਮਾਲੰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ
 ॥ ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀ
 ਸੇਕਿਉਅਗਿਜਲਾਹਿ ॥ ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ ॥
 ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁਅਖੁਟਨਿਧਾਨੁ
 ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨ
 ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜੁਪਿਆ ॥ ੬ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ ॥
 ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਾਤਿ
 ਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈ
 ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾ
 ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੨ ॥
 ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ ॥ ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇ
 ਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆ
 ਸੇਜਾਣੈਸੋਈ ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ ॥ ਜੁਗ
 ਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆ
 ਮਨਿਤਨਿਸੁਖਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥

੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭ
 ਵਿਆਹ ॥ ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨
 ॥ ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ ॥ ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾ
 ਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉਮੈ
 ਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿ
 ਪਏਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ ॥
 ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਹਿਲਾਂਕੰਤੁਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ
 ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ਤਉਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥
 ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਬੋਲਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉ
 ਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਜਲਫੁਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੇ
 ਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹਨਿਇਕਠੇਹੋਇ ॥ ਏਕ
 ਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈਬਿਨੁ
 ਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉ
 ਉਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਿਸਨਾ
 ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ ॥
 ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਵਾਹੁਖਸਮਤੁਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦ
 ਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿਲਹਹੁ
 ਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹਤਉ
 ਦਰਿਉਣਾਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਜਲਮੋਤੀ
 ਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾਜਿਬਢੇਥੀਇ

ਮਰੰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿ
 ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿਤਨਿ
 ਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇਆ
 ਫਿਰਿਪਵੈਨਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈਤਿਤੁਨਿਵੰਧੈ
 ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਈ ॥
 ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾਧਕਾਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਅਮਰੁ
 ਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋ
 ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ
 ਬਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾ
 ਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰ ॥ ਇਕੁਭਉ
 ਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀਅਸੁਹੋਰ ॥ ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂਮੜੀਅੰਦਰਿ
 ਵਿਸੁਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧਭਲੇਅਣਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿਆਪੇਹੀਆਪਿ
 ਲਾਇਅਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਦਹਦਿਸਇਹੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿ
 ਠਾਕਿਰਹਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ
 ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ ॥
 ਖੁਲੇਹਟਹੋਆਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏ
 ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਾਧਾਈ
 ॥ ਸਚਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਡਿਆਈ ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਰਾਤੀਹੋਵਨਿਕਾਲੀਆ
 ਸੁਪੇਦਾਸੇਵੰਨ ॥ ਇਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਆਕਾਲੇਵੰਨ ॥ ਅੰਧੇ
 ਅਕਲੀਬਾਹਰੇਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨ

ਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੈ
 ਆਪੇ ॥ ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ ॥ ਇਹੁ
 ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋ
 ਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਵਰਤੈ
 ਆਪੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆਕੁਟਣੀਆ
 ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀਸਾਰਨ
 ਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੁਸਿਉ
 ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾਕਪੜਕਛੀਐ
 ਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੁਸਿੰਝੀਆਨਾਲੇ
 ਮਿਲੀਕਲਾਣ ॥ ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ ॥ ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁ
 ਝਗੜੈਜਗੁਮਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ
 ॥ ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ ॥ ਜੋਤਿਸਮਾਣੀ
 ਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੁੰਸੰਮੁਬੁਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁ
 ਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਬਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੁੰਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐ
 ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆ
 ਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤੜੀਆਹ
 ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ ॥ ਮੈਤਨਿ
 ਅਵਗਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ ॥ ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈ
 ਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁ

ਹਰਿ ॥ ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪੀਤਿਕਰਿ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉਓਲਾਮੇ
 ਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀ
 ਲਗਾਹੰਸੁ ॥ ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ ॥
 ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀਗੁਣ
 ਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰ
 ਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂਆਪਿਸਵਾਰਹਿਆਪਿ
 ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ
 ॥ ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ ॥ ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ ॥ ਜਹਗਿਆਨ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ ॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿ
 ਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ
 ਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੁਰਿਕਰਿ
 ਸਚਮੰਨਿਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖਪਾਏ ॥ ਮੇਲੁ
 ਭਇਆਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ ॥ ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁ
 ਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆਕੂਮਲ
 ਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ ॥ ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀ
 ਅਹਿਛਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿ
 ਵਸਿਆਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਰਹਿਜਲੰਤ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ ॥
 ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁ
 ਕਿਨੈਨਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ ॥

ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ
ਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈ
ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐ
ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥
ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐ
ਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਸੇਵਿਐਫਲਪਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਦੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ ॥ ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾ
ਲਗੁਚਿਤਿਨਆਵਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਾਂਸੁਖਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿ
ਭੀਸੰਮਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਇ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ ॥
ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਏਲੀਕੋਨਹੀਤੂਅੰਤਿਸਖਾਈ ॥ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਗਤੀ
ਤਿਨਲੈਹਿਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ੨੦॥

ਬਿਲਾਵਲ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ ॥ ਉਪਦੇਸੁਗੁਰਸੁਣਿ
ਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ ॥ ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆ
ਮਨੁਖਿਝਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨਿਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆ
ਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿ
ਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀ
ਕੀਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਰੈ

ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐ
 ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ ॥
 ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀ
 ਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁ
 ਰਾਤਿਅੰਤਿਲਏਛਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ
 ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇ
 ਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨ
 ਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇ
 ਨਕੋਈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥
 ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਕਟਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਕਰਿਹੁਤੁਮਪਿਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
 ਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹਰਿ ॥ ਸਭੁਕੋਈ
 ਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤ
 ਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧਰਿ ॥ ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨ
 ਚਿਤਿਕਰਿ ॥ ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝਖਿਝਖਿਪਵੈਝੜਿ ॥ ੨ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
 ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣ
 ਸੰਗਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁ
 ਬੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨੁਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿ
 ਰਹੇਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿ
 ਨਲਗੋਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ ॥

ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਸਫਲੁਹੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾ
ਨਾਮਧਨੁਪਲੈਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਵਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮ
ਵਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐ
ਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿ
ਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੂਪੂਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁਖਲਹਿ
ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਹਾਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆ
ਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ
ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ ॥ ਸਚੇਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥
ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਲਾਇਅਨੁ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭੇਇ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈ
ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਹਰਿਕਰਤੇਆਪਿਵਧਾਈ ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨ੍ਹਾ
ਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨ੍ਹਾ
ਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ ॥ ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੈ
ਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥ ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ
ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾ
ਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਚਿਤੁਲਾਏ ॥ ਹਰਿਸੁਖਪਲਰਿਤਿਆਗਿਆ
ਨਾਮੁਵਸਾਰਿਦੁਖਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ ॥ ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ ॥
ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮਿ

ਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
 ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇ
 ਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁ
 ਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੇਡੈ
 ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ ॥ ਅਗੈ
 ਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹ
 ਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈ
 ਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਈ
 ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥
 ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨ੍ਹਣਾ
 ਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩॥ ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖ
 ਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇ
 ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਛਸਿਕਦਾਰਹਹਿ
 ਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ ॥ ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿ
 ਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਹੈ
 ਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰ
 ਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ ॥ ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁ
 ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਦੀਏ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁ
 ਸਦਾਦੁਖਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
 ਦੁਖਵਰਤੈਦੁਖਆਗੈ ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵ
 ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹੁ
ਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿ
ਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਆ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬਖਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀ
ਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਵਬੁਨਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖ
ਹੋਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿ
ਭਗਤਹਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇੜਿਨਜਾਹੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮ
ਧਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿ
ਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਨਾਮਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਹਿਉਦਾਸਹੋਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇ
ਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾਸਹਜਸੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਭੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹੁਵਧਾਇਆ
॥ ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏ
ਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖ
ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇ

ਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ ॥ ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿ
 ਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪਨੀਪਰਤੀਤਿ
 ਖੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿ
 ਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕ
 ਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਬਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈਨਸਕਹਿਹੋਰਥੇਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿ
 ਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈ
 ਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੈਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ ॥
 ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਉ ॥ ਮੀਠਾਬੋਲੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾ
 ਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਧਨੁ
 ਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇਕਿਸੈ
 ਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁ
 ਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈ
 ਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ ॥ ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾ
 ਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇ
 ਤਿਸਕਾਮੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿਕੇਦਿਤੇ
 ਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇ
 ਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖ
 ਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁ
 ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ
 ॥ ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਾਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈ

ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਨੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
 ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀ
 ਧੁਰਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵਾਣੀਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁ
 ਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇ
 ਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਕੈਵਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜਣਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉਦੀਭਿਤਿ
 ਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆਇਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁ
 ਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੋਈਵਾਹੋਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਏ
 ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਦਾਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ
 ਪੂਰੈਮਿਹਰਵਾਨਿਭਰਮੁਭਉਮਾਰਿਆ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿ
 ਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਨੁਸਵਾਰਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੈਕਹਣਕਹੰਨਿ ॥ ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੋਹਨਿ
 ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣੰਨਿ ॥
 ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਮਿਲੁਟਾਇਆਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨਿ ॥ ਦੁਸਟਾ
 ਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕਰੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿ
 ਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨਿ ॥ ਪਇਅੈਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖਹਿਤਿਵੈ
 ਰਹੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਨੁਨਿਤਾਣੇਤਿਸੁ
 ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮਰਸੁਕਵਲਾਸੇਵਕਿਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਹੋਇਪਰਮ
 ਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈ
 ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਰਸੁਸੰਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਬੋਲੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ

ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ
ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ
ਗੁਰਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਿਸਰੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ
॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮ
ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸਰੈ
ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿਆ ਨੰਦੁ
॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ
ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ ਹਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵਠੈ ਗਲੀਆ
ਨਾਲਿ ਆਟੋ ਭਿਆਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੁਰ ਸਰੀ ਮਿਲਤ
ਪਵਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਤਿ ਸਨਾਭੁ ਖਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜਕਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ
ਅਚਰ ਜੁਦੇਖੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਕਾ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨੋ ਮੰਛੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ
॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ
ਖੇਤੁ ਹੋ ਜਿਸਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੋ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੈ ਨ
ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੋਵੇ ਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥
ਲੋਕੁ ਕਿਵੇ ਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ
ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੋ ਦੁਖ

ਬੀਜੇਦੁਖਖਾਇ ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ ॥
 ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈ
 ਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁ
 ਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖਜਿਸ
 ਨੋਆਪੇਮੇਲੇਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਹੈਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ॥
 ਅਗਿਆਨਕਾਭ੍ਰਮੁਕਟੀਅਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਏਕੋ
 ਨਦਰੀਆਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈਤਖਤੁ
 ਰਚਾਇਆਬੈਸਣਕਉਜਾਈ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦਿ
 ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ
 ਸੂਰਜੁਦਇਚਾਨਣੇਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਆਪਿਗੁਰ
 ਸਬਦਿਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੁਸਚੀਨਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁ
 ਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀਆਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ
 ॥ ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ ॥ ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
 ਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੇਕੀਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁ
 ਸਭਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ
 ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਤੁਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੇਰਹੈ
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡਮੈਨਾਹਿਕੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ ॥ ੨
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ ॥ ਸੋਸਹੁ
 ਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆ
 ਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆ
 ਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿ
 ਗਵਾਈਸੋਇ ॥ ਕੂੜਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ ॥
 ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓ
 ਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨ

ਲਾਗੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ ॥
 ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸੰਤਰੋਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤ
 ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ ॥ ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੇ
 ਮਰਜੀਵਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉਕਰਿਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉ
 ਕਰਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆਸਬਦੁਨਮਾਨਈਹਉਮੈਛਡੈਨਕੋਇ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛਟੈਜੀਵਨੁਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇ
 ਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਤਮਰਣਾ
 ਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ ॥ ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਰੂਭਾਉ
 ਲਾਏਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੂਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤੈਗੁਣਵਰਤਾਰਾ ॥ ਬਹੁਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
 ਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿ
 ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈ
 ਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠਕਮਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਤਪਾਸਦਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ
 ਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ ॥ ਓਹੁਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲਹੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਕੈਸਚੁਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਤਪਾ
 ਜਿਇਹੁਤਪੁਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਬਿਨਾਸਣਿ ॥ ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਰਵਿਆ
 ਸਭਵਣਿਤਿਣਿ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਣਿ ॥
 ਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਕੇਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸਦੇ
 ਦਿਤੈਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ ॥ ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾ
 ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿਭੋਜਨੁਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦਰੈ
 ਕਾਰਣਿਆਪਣੇਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿ
 ਆਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ ॥ ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਣੁ
 ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾ
 ਅਸਰਾਉ ॥ ਘਰੁਦਰੁਸਭੇਸਚੁਹੈਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ ॥ ਸਭੁਸਚਾ
 ਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾਆਪਿਤਖਤੁਸਚਾਬਹਿ
 ਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁਸਚੇਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਈ॥
 ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰਮਾਹਿਅਨੰਤੁਹੈਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਭਾਣੈ
 ਚਲੈਆਪਣੈਬਹੁਤੀਲਹੈਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਕਰਮੀ
 ਪਲੈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਵਿਚਿਹਉਮੈਜਨਮਿਬਿਨਾਸੁ ॥
 ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਕਮਲੁਨਹੋਇਓਪਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੁਖਾਧੀ
 ਮਨਮੁਖੁਮੁਆਮੁਇਆਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਣੁਧ੍ਰਿਗੁ
 ਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ ॥ ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸਚਾਤਾਹੋਵੈਦਾਸਨਿ
 ਦਾਸੁ ॥ ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੀਕਬਹਿਨਛੋਡੈਪਾਸੁ ॥
 ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸੁ ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਭੁਕੋਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹਜੁਗਗੁਬਾਰੁਸਾਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀ ॥
 ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਮਤਿਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
 ਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪਪੁੰਨਗਣਤਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਸਚੈ
 ਸਬਦਿਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ
 ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋਇ ॥
 ਜੇਸਹਿਰਤੇਆਪਣੈਤਿਨਤਨਿਲੋਭਰਤੁਨਹੋਇ ॥ ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁ

ਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿ
 ਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜੋਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਤਾਬਨਿਆ
 ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਤਾਸਉਪਿਆਭਗਤਿ
 ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੂਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ ॥
 ਤਿਸਨੋਰੂਪੁਅਤਿਅਗਲਾਜਿਸੁਹਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁ
 ਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿ
 ਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੰਮਹਿਹੋਇ
 ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁ
 ਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁ
 ਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ
 ॥ ਤਿਨਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀਸਤਿ
 ਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬ
 ਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿ
 ਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਰਹੋਰਿਧੰਧੈਸਭਿ
 ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿਨਿਹਚਲੁਅਚਲੁਹੈਹੋਰਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ
 ਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
 ਪਾਈਐਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿ
 ਬੁਝਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਸਭੇਵਰਤੈ
 ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾ
 ਫਿਰੈਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤੁਹੋਇਵਿਣੁ
 ਮੰਨਕਚੁਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾ
 ਅੰਦਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨ
 ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾ

ਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈਦਰਗਹਲੇਖੈਮੰਗਿਅੰਮਾਰਿ
 ਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਢਹੁ
 ਇਹੁਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖ
 ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿ
 ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਆਰੁ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੈਜਾਈਐ ॥ ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਰਾ
 ਸਚੀਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈਐ
 ॥ ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀਆਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰ
 ਭਾਵੈਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
 ਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲਗੇ
 ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲ
 ਤਾਰੇਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ
 ॥ ਓਇਭਾਣੈਕੁਲਨਿਆਪਣੈਨਿਤਝੁਠੈਝੁਠੈਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜਕੁਸਤੁ
 ਕਮਾਵਦੇਪਰਨਿੰਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇਆਪਿਡੁਬੇਪਰਨਿੰਦਕਾਸਗਲੇ
 ਕੁਲਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਉਇਬਪੁੜੈਕਿਆ
 ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਰਖਦਾਜੇਤੀਸਿਸਟਿ
 ਸਭਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿਕੂੜਕੁਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁਖਵਿਗੂਤੀ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਅੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨਹੈ
 ਤਿਨੁਵਾਤਿਸਿਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦੁਸਿਫਤਿਸਨਾਈ
 ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਤੁਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆ
 ਘਰਿਦੇਵਣਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਖਟਿਐਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈਆਵਉ
 ਭਾਵੈਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਨਮਾਨੈਕੋਇ ॥ ਆਪੋਆਪੈਪੂਜਾਹੋਇ ॥
 ਕਾਜੀਹੋਇਕੈਬਹੈਨਿਆਇ ॥ ਫੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀਲੈਕੈ

ਹਕੁਗਵਾਏ ॥ ਜੇਕੋਪੁਛੈਤਾਪੜਿਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕਮੰਤਕਨਿਰਿਦੈ
 ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕਮੁਹਾਵਹਿਚਾੜੀਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾਹੋਇ ॥
 ਐਸਾਹਿਦੂਵੇਖਹੁਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀਗਿਰਹੀਜਟਾਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈਪਾਛੈ
 ਰੋਵਹਿਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁਨਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁਕਾਰਣਿਸਿਰਿ
 ਛਾਈਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਕਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇਆਖਣੁਆਪੇ
 ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂਕੈਘਰਿਹਿੰਦੂਆਵੈ ॥ ਸੂਤਜਨੇਉਪੜਿ
 ਗਲਿਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁਪਾਇਕਰੇਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ
 ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਰੇਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁਗੁਰਪੀਰੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ ॥
 ਰਾਹੁਦਸਾਇਓਥੈਕੋਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਭਿਸਤਿਨਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ
 ਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁਕਾਰਣਿਕਨਿਮੁੰਦਾਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦਾਪਾਇ
 ਫਿਰੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈਕਿਥੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਾਟਾਉ ॥
 ਚੀਰੀਆਈਢਿਲਨਕਾਉ ॥ ਏਥੈਜਾਣੈਸੁਜਾਇਸਿਵਾਣੈ ॥ ਹੋਣੁਫਕੜੁ
 ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਤਰੈ
 ਨਕੋਇ ॥ ਸਚੇਸਚੁਵਖਾਣੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਨਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਆਖੀਐਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿਲਾਲ
 ਜਵੇਹਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪੜੁ ॥ ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸਫੀਰੁਅਤਿਸੋਹਣਾ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁਖਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹਨਿਤ
 ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਸਤਿਦੁਖੀਆਨਾਸਤਿਸੁਖੀਆਨਾਸਤਿਪਾਣੀ
 ਜੰਤਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿਮੂੰਡਮੁਡਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿਪੜਿਆਦੇਸਫਿਰਹਿ
 ॥ ਨਾਸਤਿਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਥਰਆਪੁਤਛਾਵਹਿਦੁਖਸਹਹਿ ॥ ਨਾਸਤਿ
 ਹਸਤੀਬਧੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਹੁਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁਹਥਿਸਿਧਿਦੇਵੈ
 ਜੇਸੋਈਜਿਸਨੋਦੇਇਤਿਸੁਆਇਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈ
 ਜਿਸੁਘਟਭੀਤਰਿਸਬਦੁਰਵੈ ॥ ਸਭਿਘਟਮੇਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿ
 ਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲਾਵਾਟੜੀਤਿਸਹਿ
 ਭੁਲਾਵੈਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਈਪੰਧਸਿਰਿਤਿਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ ॥

੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭੀਖਿਆ
 ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ
 ਈਸਰੁਸਤਿਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆਭੋਜਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ
 ਪਟਣ ਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ ॥ ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈਗੋਰਖੁ
 ਸਤਿਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਉਦਾਸੀ
 ਜਿਪਾਲੇਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧਉਰਧਕਰੈਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦਸੂਰਜਕੀ
 ਪਾਏਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦਸਤਿਸਰੂਪੁ
 ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆ
 ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈਬੰਦੁਨ
 ਦੇਈਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਰਾਨਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ
 ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਉਲਟੇ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਬੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈ
 ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ ॥
 ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ ॥ ੬ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈ
 ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ
 ॥ ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ ॥
 ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁਕੋਕਹੈ ॥ ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਪੂਤਾ ॥ ਨਾਸੰਸਾਰੀ
 ਨਾਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਿ
 ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥਹੁਹਰਿਜਾਤਾ
 ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਿਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ ॥
 ਬਾਹਰਿਮੂਲਿਨਖੋਜੀਐਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰ
 ਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭਮਹਿਇਕੋਵਰਤਦਾ
 ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮੂਰਖੁਹੋਵੈ
 ਸੋਸੁਣੈਮੂਰਖਕਾਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾ
 ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖਉਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾ

ਦੁਖਦੁਖਹੀਮਹਿਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈ
 ਆਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਭੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇ
 ਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐ
 ਸਿਖਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾਪਉਸਨਿ
 ਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ
 ॥ ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗਲੀਫਹੀ ॥ ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾ
 ਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿ
 ਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਆਪੈ ॥ ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਪੈ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾਪੈ ॥ ਸਭੁਮਨੁਤਨੁ
 ਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਿਸੈਬੁਝਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਹੰਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰ
 ਰੋਆਇਆ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ ॥ ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆ
 ਖਾਇ ॥ ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ
 ॥ ਸੀਤਾਲਖਮਣੁਵਿਛੁੜਿਗਇਆ ॥ ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ ॥
 ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮੁਜੂਰ ॥ ਜਿਨ
 ਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੂਰਿ ॥ ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ ॥ ਏਕੀਕਾਰਣਿ
 ਪਾਪੀਭਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈ
 ਭੀੜ ॥ ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ ॥ ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ
 ॥ ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ ॥ ੦ ॥ ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁ
 ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ ॥ ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੨ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ
 ਹੰਸਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ ॥ ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੀ

ਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇ
 ਦੇਇਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈ
 ਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ ॥ ਵਖਰਤੈ
 ਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕ
 ਵਣਜਹਿਸੇਇ ॥ ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਨ
 ਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ ॥ ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿ
 ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਤਿਤੁਘਟਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭ
 ਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥
 ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ ॥ ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾ
 ਸੋਕਿਉਉਝੜਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣ
 ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਬੇਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥
 ਸਾਹਿਬਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉ
 ਆਖੈਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐ
 ਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ
 ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜ੍ਹਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ ॥
 ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁਸਭਮਹਿਪਰਵੇਸਾ ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁ
 ਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਣਿਆਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ ॥
 ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੇਸਚੁਹੈਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਸਾਵਣੁਰਾਤਿਅਹਾੜਦਿਹੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਖੇਤ ॥ ਲਬਵਤੁਦਰੋਗੁਬੀਉ
 ਹਾਲੀਰਾਹਕੁਹੇਤ ॥ ਹਲੁਬੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਣਹੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਲੇਖੈਮੰਗਿਐਅਉਤੁਜਣੇਦਾਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ
 ਭੁਇਪਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦ ॥ ਹਲੁਹਲੇਮੀਹਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾ
 ਵਤੁਵਖਤਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਉਬੀਜੁਬਖਸੀਸਬੋਹਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦਰੋਗ

॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਜਾਵਹਿਸਗਲਵਿਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਹੈ
 ਨਿਤਨੀਰੁਵਿਰੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਥਿਤਤੁਕਢੋਲੈ ॥
 ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਲਧਾਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ
 ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾ
 ਮਤਿਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੋਇ ॥ ਜਲਮਹਿਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਤਿਨਾਭਿ
 ਰੋਜੀਦੇਇ ॥ ਓਥੈਹਟੁਨਚਲਈਨਾਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾਮੂਲਿ
 ਨਹੋਵਈਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ ॥ ਜੀਆਕਾਆਹਾਰੁਜੀਅਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ
 ॥ ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤ
 ਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਮਛੁਲੀ
 ਝੀਵਰੁਤਿਸਨਾਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ ॥
 ਨਾਨਕਚਿੰਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾ
 ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀ
 ਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਮਰਿਗਈ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਏਇਬੁਝਾਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਲਿਪਿੰਵਾਇਆਕਤਿਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ
 ਕੁਟਿਕਰਿਖੰਬਿਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾਵਢੇਦਰਜੀਪਾੜੈਸੂਈਧਾਗਾਸੀਟੈ
 ॥ ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇਪੁਰਾਣਾ
 ਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਰੀਵੈ ॥ ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁ
 ਕਿਛੁਹੀਵੈ ॥ ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਬੁਸਚੇਸਚਾਤਿਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚਕੀਕਾਤੀ
 ਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ ॥ ਘਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈ
 ਲਾਇ ॥ ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ ॥ ਲੋਹੁ
 ਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਦਰਿ
 ਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾ

ਅਸਵਾਰੁ ॥ ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ ॥ ਸਚੁ
 ਧਿਆਇਨਿਸੋਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ ॥ ਭਗਤਸੋਹਨਿਗੁਣ
 ਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਭਲੈ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਕਿਛੁ
 ਆਸਾਹਥਿਹੈਕੋਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ ॥ ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁੜੀਜਾਂਭੋਲਾਏ
 ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ ॥
 ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁ
 ਸੋਇਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭਨੁ ॥ ਰਵਿਰਹਿਆ
 ਸਰਬਤਿਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਵਰ
 ਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀ
 ਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇਹੋਵੈਅਤਿ
 ਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਇਓਓਥੈਓਨ੍ਹਾਹੋਰੇਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ
 ਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾਠੀਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੋਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਪੈਯਾਪਰਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇ
 ਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਨਿਗੁਣਰਵਹਿ
 ਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿ
 ਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ ॥ ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥
 ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿ
 ਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ਸਚੀਵਡਿਆਈ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁ

ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋਹੀ ਮੈਡੀਨੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਨੁ ॥
 ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੋਮੰਤ ਦਿੜਾਇ ਦਾ ਕਟੇਹ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ
 ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ
 ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
 ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਬਟਣਹਾਰੈ ਬਾਟੁਆ ਪੇਹੀ ਬਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਬਟਿਆ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ਅਲਖ
 ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅਬਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਵਡ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥ ਕੋਇਨ ਜਾਣੈ ਕੀ ਮਕੇ ਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥
 ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
 ਸੁਣਿ ਸਜਣੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰਿਆ ਮੈਸਤ ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਹਉਤਿਸੁ
 ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਇਕੁ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇ ਓਨੁ
 ਜਿਨ ਸਦਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਲੋਚਾ ਮਿਲਣ
 ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਨਾਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
 ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ
 ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ
 ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇਨ ਕਿਸਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ
 ਵਾਗਿ ਦੇਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
 ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ
 ਗਾਵਣੁ ਜੋਗਿਆ ॥ ਜੋਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥
 ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਨੁਸਭਰ ਖੇਕੁਟੰਬੈ
 ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ
 ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਲਹੁ ਜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ

ਜੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰੁਜਿ
 ਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ ॥ ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖ ॥
 ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀਨਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾ
 ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿ
 ਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ ॥ ਸੋਪੁਰਾ
 ਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ ॥
 ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆਸਚੁਮੰਤਗੁਰਮਨਿਧਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
 ਧੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗਝੇਆਲੋਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵਝੇ
 ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨ
 ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥
 ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਆਖਾਬਿਰਥਾ
 ਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਹੁਰਾਇ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣ
 ਦੁਖਜਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁਸੁ
 ਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆ
 ਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁ
 ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ
 ਜਿਸੁਭੰਡਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ ॥ ਜਿਸਨੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿ
 ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾਪਿਛੈ
 ਜਗੁਭੰਚੈਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾਪਿਆਰਾਰਬਓਨਾਹਾਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ
 ਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪੁਭੁਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿ
 ਖਸਮੈਭਾਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀ
 ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿ
 ਮੈਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ

ਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋੜੈਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣ
 ਘੜਣਸਮਰਥੁ ॥ ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁਹੈਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਥੁ ॥
 ਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁ
 ਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁ ॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ
 ਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆ
 ਧੁਰਿਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੋਭੋਗ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ
 ਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵਨੇਤਿਚਰੁ
 ਰਖਨਿਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਕਿਛੁਨਹੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧੁ ॥
 ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾਗੰਢੁਨ
 ਚਲਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇਆਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕੜਪਿਟਨਿ
 ਧੰਧੁ ॥ ਝੁਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਜਿਸੁਆਪਣੀਧੁਰਿਪੂਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਬਰੇਜੋ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਹਾਕੁ ॥
 ਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਹੋਵੈਸੰਗਿ
 ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈਸਚਾਮਹਲਖੁਲੈਭਰਮਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁ
 ਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਾਕੁ ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਬਿਦਕਨਦਰਿਝਾਕੁ ॥
 ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁ
 ਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਣਾਖੀਕੂਸਚੁਵੈਣੁ
 ਸੁਣਾਈਜੋਤਉਕਰੇਉਧਾਰਣੁ ॥ ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਣਹੁਛਬੀਲੀਪਿਰੁ
 ਤੈਡਾਮਨਸਾਧਾਰਣੁ ॥ ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੈ
 ਕਾਰਣੁ ॥ ਉਣੀਨਾਹੀਝੁਣੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਹੂਣੀ ॥ ਪਿਰੁਛੈਲੁ
 ਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ ॥ ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਾ
 ਹਉਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ ॥ ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀਤੁਸੁਣਿ
 ਸਚੁਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥
 ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ ॥ ਕਰਮ

ਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿ
 ਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਹੇਮਨ
 ਤੂਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿ
 ਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਆਰਾਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿ
 ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ ॥
 ਓਨੀਛਡਿਆਮਾਇਆਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ ॥ ਅਠੇ
 ਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁ
 ਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ
 ਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤੁਸਭਿਕਾਜ
 ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿ
 ਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਆ ॥
 ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
 ਅਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰਬਣਾਏ
 ਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
 ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦਵਿਆਪਿਆਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ ॥
 ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾਵਿਚਿ
 ਬੈਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮਛੀਨੋਤਾਰਲਾਵੈ ॥ ਜਾਹੰਸਸਭਾ
 ਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾਹੀਰਾ
 ਮੋਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾਭਾਲਣਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆਬੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁ
 ਹੋਵੈਮੰਦੁਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿਚੈਜਾ
 ਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖਹੰਸਸਰਵਰਿਇਕਠੇਹੋਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ
 ਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰਚਿਰਹੋਤੋਟਿਨਆਵੈ ॥
 ਸਰਵਰਹੰਸਦੂਰਿਨਹੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸਤਕਿ
 ਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿਖਗੁਰੁਪਹਿਆਵੈ ॥ ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬ

ਸਭਿਤਾਰੇਸਭਾਸਿਸਟਿਛਡਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏ
 ਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜਮੋਠਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿਮੋਹਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆਪਿਆ
 ਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈਮਾਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ ॥
 ਸਚੁਕਹੈਤਾਛੋਹੋਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿ
 ਕੁਬਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਆਇਆ
 ਸਾਬੁਭਿਇਕੋਜੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਂਉਘੜਿ
 ਆਇਆਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆ
 ਪੜਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂ
 ਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤਸਤੁਸਮਾਨੇਅਉਗਣਕਟੇ
 ਕਰੇਸੁਧੁਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਲਿਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈ
 ਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਹਾ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੋਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੋਤੁ
 ਸੁਦਰਗਹਿਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ ॥ ਜਿਸਨੋ
 ਤੂੰਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉ
 ਸੋਭਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾਸੋਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆ
 ਨਪੋਹੈਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸਨੋਸਦਾਦਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ ॥
 ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ ॥ ਸਦਾ
 ਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸੁਦੁਖਾ
 ਨਾਸੁਹੋਇ ॥ ਹਬਦੇਇਆਪਿਰਖੁਵਿਆਪੈਭਉਨਕੋਇ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾ
 ਦਿਨੁਰੈਣਿਏਤੈਕੰਮਿਲਾਇ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ ॥
 ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁ
 ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀਸਿਫਤਿਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋਜਪੀਐਮਨਹਿ
 ਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀ
 ਜਾਇ ॥ ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਇ ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿ

ਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾ
ਆਇ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸਮਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੋ
ਤੂਰਖਵਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣੁ ॥
ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀ
ਹੁੰਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀ
ਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹ
ਛੇਦਗੀ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫॥
ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿ
ਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਹੁ
ਆਪਨਾਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟਘਾਟ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇ
ਨਬੰਧੈਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਬੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ
ਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇਤੇਠੈਛਡਿ
ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ
ਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣ
ਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾਤਿਸੁ
ਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੈ
ਸਮਰਬੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂਨਿਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ ॥
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾ
ਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ ॥ ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ ॥
ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇ
ਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦਸੂਖਬਿਸੁਆਮਨਿਤਹਰਿਕਾ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਇ ॥ ਅਵਰਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿ
ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ ॥

ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ
 ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈ
 ਸਿਆਣਪੈ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇ ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿ
 ਅਗਮਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂਭਗਤਾਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਨੁਤੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿਵੈਦਜੀਅਕਾ
 ਦੁਖੁਲਾਇਣ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁ
 ਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੇਸਭਿਦੁਖਮਿਟਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿਉਛਲੈ
 ਹੁਕਮੇਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਸਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁ
 ਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹੋਵੈਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿਮਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ ॥
 ਹੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇਸੋਗਹਰਖਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇਜਪੈ
 ਨਿਰੋਧਰਗੁਰਮੰਤ ॥ ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉ
 ਭਗਤੀਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾ
 ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਜਿਗਾਵੈਗੁਣਅਪਾਰ ॥ ਸੇ
 ਢਾਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲੋੜੇਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੇਢਾਢੀਭਾਗਨੁਜਿਸੁਸਚਾ
 ਦੁਆਰਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਟੈਣਾਰ ॥ ਮੰਗੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਆਵੈਕਦੇਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜਭੋਜਨੁਸਚੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ
 ॥ ਸੇਢਾਢੀਗੁਣਵੰਤੁਜਿਸਨੋਪਭਪਿਆਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਮਿਉਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈ
 ਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਹੁਤਮਗੁਰਸਿਖਹੁ
 ਸਚਾਇਹੈਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁ
 ਭਾਉ ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨਦੁਘਣਾਪਭਜਪਤਿਆਦੁਖਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਉਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰਪੂਰਾਮਤਿਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਭਾਣੈਹੀ
 ਕਢਿਲੇਇ ॥ ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਦੁਖ
 ਸੁਖਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ
 ॥ ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਭਾਣੈਮਨਹਿਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਨਰਕਿਸੁਰਗਿ

ਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏਨਾਨਕ
ਵਿਰਲੇਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਹਉਜੀਵਾਸੁਣਿ
ਸੁਣੇ ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਧਾਰੇਇਕਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤੇਰਾ
ਨਾਉਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਲਨਾਇਤੇਰੈਧਾਪੀਐ
ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੁਖਵੈਵੈਜਿਸੁਨਾਉਮਨਿਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਲਾਲੁਜੋ
ਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀਸੋਭਾ
ਤੁਧੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਤਪਿਆਰਾ
ਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾਇਆਰੰਗਿਕਸੁੰਭੈਭੁਲੀ ॥ ਤਉਸਜਣਕੀਮੈਕੀਮ
ਨਪਉਦੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦੁਨਲਹਦੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ
ਵਿਰਾਇਣਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠੋਪਉਪਉਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇਭਸੁ
ਪੁਣੇਦੇਵਤਨੁਜਾਮੈਸਜਣਤੂਹੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਤੂਵਠਾਚਿਤਿ
ਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿਵਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸਤੂਵਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸੁ
ਮਿਲਿਆਪੂਰਾਗੁਰੂਸੁਸਰਪਰਤਾਰਣੇ ॥ ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁ
ਸਮਾਲਣੇ ॥ ਜਿਸੁਆਇਆਹਥਿਨਿਧਾਨੁਸੁਰਹਿਆਭਾਲਣੇ ॥ ਜਿਸ
ਨੋਇਕੋਰੰਗੁਭਗਤੁਸੋਜਾਨਣੇ ॥ ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਹੀਚਾਰਣੇ ॥
ਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਸਭੁਤੇਰਾਕਾਰਣੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਉਸਤਤਿਨੰਦਾਨਾਨਕਜੀਮੈਹਭਵੰਦਾਈਛੋੜਿਆਹਭੁਕਿਝੁਤਿਆਗੀ ॥
ਹਭੇਸਾਕਕੂੜਾਵੇਡਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਡੈਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ
ਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਫਾਵੀਥੀਈਬਹੁਤੁਦਿਸਾਵਰਪੰਧਾ ॥ ਤਾਹਉ
ਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿਸਜਣਮੈਲਧਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ
ਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਂਤੁਧਹੁਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾਵਤਾਂਕਹੀਨ
ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿਰਧਨੁਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋ
ਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਜੋਨੀਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁ
ਡੰਡੁਦੇ ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਰੋਗੀਸੋਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨ
ਆਵੈਚਿਤਿਸੁਖਰੋਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈਦੁਹੇਲਾਜਗਿਜਿਨਿਨਾਉ
ਵਿਸਾਰੀਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾ

ਤੂਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੋਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁ
 ਪਛਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵਸੁਹਾਵੇਜਾਂਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁ
 ਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖਸੁਹਾਵਾਜਾਂਤਉਜਸੁਗਾਵੇਜੀਉਪਇਆਤਉ
 ਸਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿਨਾਰੀਸਤਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਵੀਆ ॥
 ਘਰਕਾਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁੜਿਨਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀਦੁਰਮਤਿਦੁਰਤੁ
 ਸੋਇਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿਇਕੁਇਕਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣ
 ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾਬਣੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮਿਜਾਂਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ
 ਆਇਸੰਜੋਗਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭਿਗੁਣ
 ਤੈਡੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੂਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੇਕਿਆਹੋਵੈ ॥ ਤਉਜੇਵਡੁ
 ਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਾਜਾਚੇਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹਛਿਜੰਦੜੀ
 ਉਣਮਝੁਣਾਗੁਰਿਸਜਣਿਜੀਉਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇਸੁਖਸੁਹੇਲੜਾਸੁਤਾ
 ਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਚਾ
 ਤੁਧੁਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ ॥ ਜੋਭਾਵੈ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਸਚੁਨਿਆਉ ॥ ਜੋਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੈਮਿਲੈਥਾਉ
 ॥ ਜੋਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਭਲੀਗਲ ॥ ਜਿਨੀਪੁਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇ
 ਦਰਗਾਹਮਲ ॥ ਸਹੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣਕਰਣ
 ਕਰੀਮਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇਸੁਣੰਦੜੀਮੇਰਾ
 ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਾਨਾਮੁਜਪੰਦੜੀਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿਜੁਲੰਦੜੀਮੇਰਾਅੰਦਰੁ
 ਠੰਢਾਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠਮੰਝਾਹੂਮੈ
 ਮਾਣਕੁਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿਨਘਿਧਾਮੈਕੂਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ ॥ ਦੁੰਢਵੰਦਾਈ
 ਥੀਆਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਨਾਨਕਜਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ
 ਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮੁਹੋਇਸੋਸੇਵਾਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਕਮਲੁ
 ਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾਰੰਗੁਚਰਣਾਰਬੰਦਸਭੁਭ੍ਰਮੁ
 ਭਉਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁਜਿਤਾਗੁਰਮਤੀਆਗੰਜਤਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ
 ਧਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਕਲਿਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾ

ਅਠਸਠਿਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਣਾਸੋਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਸੁਏਵਡਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
 ॥ ਜਾਂਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਂਧਨਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾਂਪਿਰੁਬਾਹਰਿਤਾਂਧਨਮਾਹਰਿ ॥
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਫੇਰਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਹਰਿ ॥
 ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰਸਭਿਕਰਦਾ
 ਫਿਰੈਆਹਰੁਇਕੁਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਹਰਿਜਗੁਓਧਰੈਵਿਰਲਾ
 ਬੂਝੈਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀਹੂਵਡਾਅਪਾਰੁਤੇਰਾਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ
 ਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਿਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਭੁਕਿਛੁ
 ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਵਸਿਤੇਰਾਘਰੁਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈਘਰਿਆਨੰਦੁ
 ਵਧਾਈਤੁਧੁਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁਮਹਤਾਤੇਜੁਆਪਣਾਆਪਿਜਰਿ ॥ ਸਰਬ
 ਕਲਾਭਰਪੂਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੁਧੁਆਗੈ
 ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇਬਾਜਾਰਸੋਹਨਿਵਿਚਿ
 ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁਹਿਕੁਅਪਾਰੁਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣੀ ॥੧॥ ਮਹਲਾ੫ ॥
 ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁ
 ਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉਬਿਰਖੁ
 ਸੁਹਾਵੜਾਹਹਿਸਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁਲੋਚੈਉਨੁਮਿਲਣਕਉਕਿਉਵੰਞੈ
 ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਉਹੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁਪਿਆਰਾ
 ਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ ॥
 ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਰਿਆ
 ਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀ
 ਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁ
 ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮਹਲੀ
 ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੇਧਰਮਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿ
 ਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ ॥

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿਆ ਪਿਵਰੰਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇ ਰਾਥਾ ਨੁ ਜਿਥੈ ਤੂ
ਵੁਠਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇ ਰੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਤੇਰੀ ਦਇਆ
ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥ ੨੦ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾ ਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੁਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੇ
ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਨੁ ਅੰਚਨ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈ ਅਨਿ ਜਿਨੁ
ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ
ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿਆ ਪਿਸੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ
ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਹ ਰਿਨਾ ਮਿ
ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿ ਓਨੁ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ
ਤੇ ਕਾਢਿ ਅਨੁਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਰਖੇ
ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਹ ਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀਰਤਾ
ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਮਨ ਮੂਲ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾਸ ਚਿਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੰ ਮਿ ॥
ਨਾਨਕ ਰਵਿਆਹ ਭਬਾਇ ਵਨਿ ਤਿਨਿ ਤਿਭੁ ਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਕੀ ਤੋਰ ਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇ ਓਇ ਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ
ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਨਾਮੰਝਿ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ
ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਬਟੀਐ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ
ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ
ਜੋਖੀ ਵਦੈ ॥ ਦੇਗੁ ਨਾਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾ ਵਹੈ ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀ ਵਦੈ ॥
ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀ ਵਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿ ਓਨੁ
ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਵਦੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ

ਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ ॥ ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿ
 ਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੇਸੁਜੀਵਦੈ ॥ ੧ ॥ ਲਹਣੇਦੀ
 ਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿ
 ਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾ
 ਗੁਰਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ ॥
 ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੇਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇਦਿਤਿ
 ਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁ
 ਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮ
 ਦੀਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੇਲਹੁਹਟੀਐ ॥
 ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀ
 ਫਿਰਨਿਬੰਨਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿ
 ਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀ
 ਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇ
 ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ
 ਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁਕਾਇਆ
 ਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ ॥ ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈ
 ਹੋਇਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ ॥
 ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿ
 ਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇ
 ਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਘਾਲਮਰਦੀ
 ਘਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰਿਓ
 ਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗ
 ਨਾਥਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤਿ
 ਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿ
 ਆਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡ
 ਪਿਡਿਠਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆ

ਝਾਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ ॥
 ਸਿਖਾਂਪੁਤਾਂਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾ
 ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁ
 ਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰਮਚੁਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿਉ
 ਪਾਣੀਬੂਰੁ ॥ ਵਰਿਐਦਰਗਹਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨ
 ਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰੁ ॥
 ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੇਵੈਵੈਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰੁ ॥
 ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥ ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾ
 ਸੋਈਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿਬਾਸਕੁ
 ਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿਮੇਰੁ
 ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੇਨੁਚਾਨਾਣੁ ॥ ਘੋੜਾਕੀਤੇ
 ਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ
 ॥ ਕਲਿਵਿਚਿਧੁਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓ
 ਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂ
 ਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿ
 ਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖੜਿ
 ਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁ
 ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁਜਿ
 ਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ
 ॥ ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ ॥ ॥ ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾ
 ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈ
 ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿਆ ॥
 ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁਅਬਾਹੁ
 ਅਤੋਲੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇ
 ਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬਲੋਭਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁ
 ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁਤੁ

ਲਹਣਾਤੁਹੈਗੁਰੁਅਮਰੁਤੁਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁਡਿਠਾਤਾਂਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ
 ॥ ੨ ॥ ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁ
 ਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੇਮਿਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿ
 ਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆ ॥ ਸਭਉਮਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾ
 ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ ॥
 ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਬਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀਗੁਰੁਨ
 ਸੇਵਿਓਮਨਮੁਖਾਪਇਆਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀਚਉਣੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾ
 ਦੋਆ ॥ ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ ॥ ੮ ॥

ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ 1086
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣੁ
 ਸਹਘੋਜਾਇ ॥ ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣ
 ਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨ
 ਪਾਈਐਵਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈ
 ਘਾਟਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਾ ॥
 ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਵੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾ
 ਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰੁਣੀਸਚੁਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁ
 ਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾਭ੍ਰਮਗੜਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁ
 ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚ
 ਸੰਜਮਿਮਤਿਉਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁਸਚੇਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐ
 ਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾਕੀ
 ਰਾਸਿਸੰਗਹੈਅਵਗਣਕਢੈਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣੀਐ
 ਗੁਰੁਨਛੋਡੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ
 ਦੇਖਉਡਰਿਮਰਉਭੈਤੋਰੈਡਰੁਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕ
 ਬਿਗਸਾਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀ

ਦੇਇ ॥ ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਹਿਬੈਜੇਗੁਰਧੀਰਕਦੇਇ ॥ ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇ
 ਉਤਾਰੀਆਗੁਰਦਿਸੈਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਦਰਗਹ
 ਚਲੈਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕਰਾਜੁਭੰਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
 ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥
 ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥ ਐਥੈਸੁਖਦਾਤਾ
 ਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਿਸੋਈ
 ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੂਲੀਭੂਲੀਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨ
 ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁਕਾਟੈਮੇਰਾਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁਉਤਹੀਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਤਿਪਤਾਸੀਐ
 ਸਿਫਤੀਸਾਚੈਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇ
 ਕਰੇਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਚਾਨਣੁਗੁਰਮਿਲੇਦੁਖਬਿਖੁਜਾਲੀਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਵੇਖਿਨਭੁਲੁਤੁਮਨਮੁਖਮੂਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਸਭੁ
 ਝੂਠੁਦਰਬੁਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਨਬੂਝਈਸਿਰਿਉਪਰਿਜਮ
 ਖੜਗੁਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਖਾ ॥ ਆਪਿ
 ਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਰਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਭੈਕੀਨਾਹੀਬੰਦ ॥ ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦੁਖਘਣਾਕਦੇ
 ਨਚੁਕੈਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜਜਿਵੈਪਛੋੜੀਐਘੜੀਮੁਹਤਘੜੀਆਲੁ ॥
 ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਚੁਕੈਜੰਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਭਵਣ
 ਦੂਢੀਸਜਣਾਹਉਮੈਬੁਰੀਜਗਤਿ ॥ ਨਾਝੁਰਹੀਅੜੇਸਚੁਚਉਨਾਨਕ
 ਸਚੇਸਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ
 ਸਦਾਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਤਿਹੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਣੇ ॥
 ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਜਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮੜਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ ॥ ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿ
 ਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾਨਕਅਵਗੁਣਮੁੰਧ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁਸੀਲਸਚੁ

ਸੰਜਮੀਸਾਪੂਰੀਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿ
 ਪਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
 ਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦਾਤਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿ
 ਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨ
 ਰਾਵੀਏਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਧਨਆਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀ
 ਨਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ ॥
 ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ
 ਰਾਜਾਸੋਬਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਾਜੇ
 ਸੇਈ ॥ ਏਹਿਭੁਪਤਿਰਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ
 ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਦੇਇਲਮਨਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਨਿਹਚਲੁਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾਕਾ
 ਪਿਰਏਕੁਹੈਪਿਰਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੇਸਤਿਗੁਰ
 ਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗਕਿਉਦਰਿ
 ਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਗੂੜੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤੁਲਗੈਸਚਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇ
 ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿ
 ਸਹਜਿਸਵੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੰਧਲਾਨਾ
 ਭਗਵਾਨਾਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਹਜਿਵਣਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ ॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਟੁ
 ਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਜਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇ
 ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਣਾ ॥
 ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਲੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਾ

ਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁ
 ਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋਗੀਹੋਵਾ
 ਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉ ॥ ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁ
 ਕਿਸੁਉਤਰਦੇਉ ॥ ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਮੜੀਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿ ॥
 ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਗਲਾਝੁਠੀਆ
 ਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੇਦਰੁ
 ਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥
 ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੀਨਕੋਇ ॥ ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁ
 ਸਚਾਉਹੁਸਬਦੁਦੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ ॥ ਸਚੇਮਾਹਿ
 ਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇਏਹਿਨ
 ਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀ
 ਦੂਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੂਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿ ॥
 ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੂਕਿਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏ
 ਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਆਵਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਕਾਗਉਹੋਇਨਉਜਲਾਲੋਹੇਨਾਵਨਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੈ
 ਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿਰਿਕਾਸਟਲੋਹਾਪਾਰ ॥
 ਤਿਸਨਾਛੋਡੈਭੈਵਸੈਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂਮਾਰਣੁ
 ਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਜੇਇਹੁਮਾਰੀਐਗੁਰਸਬਦੀ
 ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਾਮਰੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਮਨੁ
 ਹੀਕਉਮਨੁਮਾਰਸੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ
 ਤਰਫਾਉਪਾਈਉਨੁਵਿਚਿਸਕਤਿਸਿਵਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓ
 ਫਿਰਿਜਨਮਿਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈਐਜਪਿਸਾਸ
 ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਉਤਮਹਰਿਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਥਿਰੁਨਹੀਨਾਮੇਬਲਿਜਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਹੋਵਾਪੰਡਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ ॥ ਨਵਖੰਡਮਧੇਪ੍ਰੀਤੀਆ

ਅਪਣੈਚਜਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨ
 ਕੋਇ ॥ ਝੁਠੇਚਉਕੇਨਾਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ
 ਉਪਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਕਹੁ
 ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰੁਕੰਟਕੁਨ
 ਸੂਝੈ ॥ ਅਫਰਿਓਜਗਮਹਿਵਰਤਦਾਪਾਪੀਸਿਉਲੂਝੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਹਰਿਭੇਦੀਐਹਰਿਜਪਿਹਰਿਬੂਝੈ ॥ ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਜੋਮਨ
 ਸਿਉਜੂਝੈ ॥ ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਸਾਖਤੀਦਰਗਹਸਚੁਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲਦਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀ
 ਦਿਲੁਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉਜੋਇਮਧੂਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇ ॥ ਹੀਰੇ
 ਹੀਰਾਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਕਾਲੁ
 ਵਿਆਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਭਾਇ
 ਦੂਜੈਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਡੰਡੁਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨਜਮ
 ਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗੇ ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਛਡਾਵਣੀਸਭਤੁਧੈ
 ਲਾਗੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇਜੋਇਅਗਛਮੀਦੁਖਘਨੇਰੇ
 ਆਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉਲਾਭੁਨਪ੍ਰੀਤੀਸਾਥਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੁਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਖਰੁਨਿਰਮਲਉਧੰਨੁਸਾਹੁਵਾਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਮਾਣਿ ॥ ਮਾਥੈਉਭੈਜਮੁਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁ
 ਨਾਮਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿ
 ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿਨਨਿਹਵਲਕਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਟਿ
 ਉਤਮਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਰੰਗਉਪਜਿਆਗਾਇਆਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ ॥
 ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੋਲਤਣਿਭੈਮਨਿਵਸੈਹੋਕੈਪਾਧਰਹੀਡੁ ॥
 ਅਤਿਡਾਹਪਣਿਦੁਖਘਣੇਤੀਨੇਥਾਵਭਰੀਡੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਂਦਲੁ

ਬੇਦਿਸਿਬਾਜਣੋਘਣੋਧੜੀਐਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਬੀਜਉ
 ਅਵਰਨਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗਰਗੁਣੀਅਬਾਹੁਕਿਨਿਹਾਬਾਲਾ
 ਦੇਖੀਐ ॥ ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਵਾ ॥ ਮਝਭਰਿ
 ਦੁਖਬਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੀਭੁਖ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋਇਛਨਿਸੋਪਾਇਦੇ
 ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮਗਾਇਤਿਨਕਾਮਿਤੁਹੈਜਮਮਗਿਨਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਵਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
 ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐਸੁਰਗਿਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁਨਜਾਈ
 ਮੇਟਿਆਜੋਲਿਖਿਆਸੋਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁਮੁਆਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁ
 ਆਵੈਕਉਣੁਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁਰਹਸੀਨਾਨਕਾਕਿਸਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉਮੁਆਮੈਮਾਰਿਆਪਉਣੁਵਹੈਦਰੀਆਉ ॥ ਤਿਸਨਾ
 ਥਕੀਨਾਨਕਾਜਾਮਨੁਰਤਾਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣਰਤੇਲੋਇਣੀਕੰਨੀਸੁਰਤਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਚੂਨੜੀਰਤੀਲਾਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ
 ਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁਜਗ
 ਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਨਾਲਿਚਲੈ ॥ ਏਹੁਅਖੁਟਕੁਦੇਨਨਿਖੁਟਈ
 ਖਾਇਖਰਚਿਉਪਲੈ ॥ ਹਰਿਜਨਨੇੜਿਨਆਵਈਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ ॥
 ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿ
 ਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਘਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਵਾਪਾਰੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀਬਿਖੁਵਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਸੰਗੁਹਹਿਬਿਖੁਸਿਉ
 ਧਰਹਿਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਹਰਹੁਪੰਡਿਤਸਦਾਇਦੇਮਨਹੁਮੂਰਖਗਾਵਾਰ ॥
 ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨੀਵਾਦੀਧਰਨਿਪਿਆਰੁ ॥ ਵਾਦਾਕੀਆ
 ਕਰਨਿਕਹਾਣੀਆਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ ॥ ਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿ
 ਨਿਰਮਲਾਹੋਰੁਮੈਲਾਸਭੁਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਮੈਲੇ
 ਮਰਹਿਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦੁਖਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇ
 ਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਵੈ

ਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾ
 ਜਗਤੁਹੈਨਿਰਧਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ
 ਹਉਮੈਦੁਖਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੁਨਪਾਈਐਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚਾਹੀ ॥
 ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐ
 ਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁ
 ਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐ
 ਭੁਖਲਥੀਸੁਖਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀ
 ਪਾਇਆਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ ॥ ਸਾਂਤਿਨਕਦੇ
 ਆਵਈਨਹਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਸਦਾਚਿੰਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾ
 ਕਦੇਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾ
 ਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ ॥ ਏਕੋਸਿਮਰਹੁ
 ਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆਈਆ
 ਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾ
 ਓਹੁਉਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਬੋੜਾਕਦੇਨ
 ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰੁਅੰਮਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁ
 ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੋਹਰਿਰਸਿਧਾਪੈ ॥ ਹਰਿ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨ੍ਹਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ ॥ ਗੁਣ
 ਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿ
 ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿ

ਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖਪਾਈਐ
 ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇ
 ਕਰੇਨਿਆਉ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ ॥
 ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਹੀਥਾਉ ॥ ਸਭੁਸਚੇਸਚੁ
 ਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆਮਨਿਵਸਿਆ
 ਨਾਉ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ
 ਹਉਨਾਹਿ ॥ ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾਮਨਮਾਹਿ ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
 ਜਾਣੀਐਜਾਂਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ॥ ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤਮਮਤਿ
 ਤਰਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੋਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤਿਭਵਣਤਿਸੈਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇਜਨ
 ਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਲਿ
 ਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁ
 ਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀਮੁਠੇ
 ਅਹੰਮਤੇ ॥ ਚਾਰੇਕੁਡਾਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
 ਨਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
 ਸਤੇ ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੨ ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ ॥ ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾ
 ਖਲਿਇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆ
 ਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ ॥ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇ
 ਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ ॥
 ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਮਹਿ
 ਸੰਜਿਧਰਿ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈ
 ਦੰਮਾਦੰਮ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਅੰਧ ॥ ਗੁਰਕੇ
ਚਰਣਧਿਆਇਤੁਤੁਹਿਮਾਇਆਬੰਧ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਾਣੈਹੁਕਮੁ
ਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਓਨੁਭਾਣੈਸਚੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ ॥
ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬੰਦ ॥ ਨਾਨਕਮੁਇਆ
ਕਾਕਿਆਮਾਰਣਾਜਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਕੀ
ਪਤੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੁਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸੋਬਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀਐਜਿਬੂਝੈ
ਬਹੁਮੁਖੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥
ਆਇਆਓਹੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈਜਾਤਿਨ
ਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁਕੂੜਪੜਣਾਕੂੜਕਮਾਵਣਾ
ਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿਸੁਖਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖਆਰੁ
॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚਾ ॥ ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈ
ਨਰੁਕਚਾ ॥ ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ ॥ ਸਭਨਾ
ਕਾਸਾਹਿਬੁਝੈਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿ
ਤਿਸਦੇਜਚਾ ॥ ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ ॥
੨੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ

1094

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੂਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁ
ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣਮਹਿਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
ਨੀਹੁਮਹਿਜਾਤਉਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹੁਕੂੜਾਵੇਡੇਖੁ ॥ ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇ
ਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉਪਸੀ
ਤਉਦੀਦਾਰੁ ॥ ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤਮੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਰੁ ॥ ੩ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋ

ਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੰਨ
 ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ ਨਵਖੰਡ
 ਪ੍ਰਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਟਿਕਲ
 ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਦੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂਜਾਣਹਿ
 ਸਭਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
 ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜਾਹਿਕਭੇਰੀਨਾਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੋਹਿਆ
 ਕਦਿਪੰਸੀਜਾਨੀਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਭਾਹੜੀ
 ਵਿਛੋੜੇਮਰਿਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾਤੂਸਉਸੇਜੜੀਮੈਡਾਹਭੇਦੁਖਉਲਾਹਿ ॥
 ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨਦੂਜਾਭਾਉਹੈਵੇਛੋੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁ
 ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੈਭੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਅਗਮ
 ਦਇਆਲੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ ॥ ਤੂਧੁਸਿਰਜਿਆਸਭੁ
 ਸੰਸਾਰੁਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਣ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰਸਗਲਰਉਣ ॥ ਤੂਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੂਅਬਿਨਾਸੀਜਗ
 ਉਧਰਣ ॥ ਤੂਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣ ॥ ਤੂਧੁਆਵਣ
 ਜਾਣਾਕੀਆਤੂਧੁਲੇਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁ
 ਤਿਸੁਲਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣ ॥ ਤੂਹੋਰਤੂਉਪਾਇਨਲਕੁਹੀਅਬਿਨਾਸੀ
 ਸਿਸਟਿਕਰਣ ॥ ੨ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਤੂਵਤਹਿਅੰਛਣੇਹਭਧਰਤਿ
 ਸੁਹਾਵੀਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁਕੰਤੈਬਾਹਰੀਮੈਡੀਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇਸਹੁਬੈਠਾਅੰਛਣੁਮਲਿ ॥ ਪਹੀਨਵੰਢੈ
 ਬਿਰਥੜਾਜੋਘਰਿਆਵੈਚਲਿ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤ
 ਕੂਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀਮੰਝਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾਹਾਰੁ
 ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ ॥ ਤੂਹੁਕਮੀ
 ਸਾਜਹਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾਰੂਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉ
 ਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਆਪਿਕੁਦਰਤਿਦੇਖਾਵਹੀ ॥
 ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੋਟਿਨਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ
 ਕੀਮਨਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ

ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੋਟਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਡਖਣੇ
 ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਮੁਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਲਿ॥ ਹਭੇਡੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁ
 ਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਬੈਠਾਭਖੇਵਾਉਲੰਮੇ
 ਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏਤੂਜਾਣੁਮਹਿਜਾਸਾਉਜੋਈਸਾਈਮੁਹੁਖੜਾ
 ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆਗਾਲਾਇਓਭੂਛਪਰਵੇਲਿਨਜੋਹੇਕੰਤਤੂ ॥
 ਨਾਨਕਫੁਲਾਸੰਦੀਵਾੜਿਖਿੜਿਆਹਭੁਸੰਸਾਰੁਜਿਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਰੂਪਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਟਸੇਵਕੋਆਪੇ
 ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੂਆਪੇਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀਸਤੀਪ੍ਰਭੁ
 ਨਿਰਮਲਾਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁਬਹਮਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਆਪੇ
 ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁਆਵਾਗਵਣੁਰਚਾਇਓਕੇਰਿਚੋਜਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ
 ਬਾਹੁੜਿਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉਆਪਿ
 ਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
 ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਲਿਗਾੜਾਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇਛਿਟੜਿਬੀਵਦੇ
 ਜਾਮਿਖਿਸੰਦੋਪੇਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁਜਾਣੈਕਚੁਵੈਦਿਓਤੂਆਘੁ
 ਆਘੇਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕਆਤਸੜੀਮੰਝਿਨੈਣੂਬਿਆਵਲਿਪਬਣਿਜਿਉ
 ਜੰਮਿਓ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੇਭੋਰੇਰੁਹੜੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ
 ਪਈਚਿਰਾਣੀਆਫਿਰਿਕਡੂਆਵੈਰੁਤਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਧਰੁਪੁਨ
 ਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੂਵਰਨਾਬਾਹਰਾ ॥ ਏਮਾਣਸਜਾਣਹਿਦੂਰਿਤੂਵਰਤਹਿ
 ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੂਧੁਲੇਪੁਨਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂਪੁਰਖੁ
 ਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂਸਭਦੇਵਾਮਹਿਦੇਵਬਿਧਾਤੇ
 ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆਆਰਾਧੇਜਿਹਵਾਇਕਤੂਅਬਿਨਾਸੀਅਪਰਪਰਾ ॥
 ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇ
 ਸੇਵਦਰਿਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾ ॥ ੫ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਗਹਡੜੜਾ
 ਤਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨ
 ਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆ
 ਧਰਿਆਆਣਿਮਉਜੂਦੁ ॥ ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੁਦੁ ॥

੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ ॥
 ਜਿਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ
 ਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੇਰ
 ਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸਨਾਰੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇ
 ਸਾਦਿਲੋਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆਨਿਤਫਿਰਹਿ
 ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾਦੋਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ
 ਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਧੁਰਖਿਆ
 ਜੋਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲਵਿਚਹੁਬੰਬਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿ
 ਸਮਾਈਆ ॥ ੬ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਆਗਾਹਾਕੂਤਾਘਿਪਿਛਾਫੇਰਿ
 ਨਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕਸਿਝਿਏਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਜਨਮੜਾ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣੁਮੈਡਾਚਾਈਆਹਭਕਹੀਦਾਮਿਤੁ ॥ ਹਭੇਜਾਣਨਿ
 ਆਪਣਾਕਹੀਨਠਾਹੇਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਝੜਾਲਧਮੁਲਾਲੁ
 ਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁਥਿਆ ॥ ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਬਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀ
 ਤੂਵੁਠਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੁਮੇਰੈਵਲਿਹੈਤਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ ॥
 ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈ
 ਖਾਇਖਰਚਿਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭੁਸੇਵਕਰੰਦਾ ॥
 ਏਹਵੈਰੀਮਿਤੁਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾਕੋਇਨਪੁਛਈ
 ਜਾਹਰਿਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰੁਗੋਵੰਦਾ
 ॥ ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਵੰਦਾ ॥ ੭ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
 ਡੇਖਣਕੁਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖਕਿਜੇਹਾਤਉਧਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾਕਿਤੈਹਾਲਿਜਾ
 ਡਿਠਮੁਤਾਮਨੁਧਾਪਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਖੀਆਦਰਦਘਣੇਵੇਦਨ
 ਜਾਣੇਤੁਧਣੀ ॥ ਜਾਣਾਲਖਭਵੇਪਿਰੀਡਿਖੰਦੋਤਾਜੀਵਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਢਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਵਹਣਿਵਹੰਦੇਮੈਡਿਠਿਆ ॥ ਸੋਈਰਹੇ
 ਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀ
 ਭੁਖਹੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਹੁ
 ਕੁੰਡੀਜਾਪੈ ॥ ਜੋਨਰਉਸਕੀਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ

ਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਗੁਰਪ੍ਰਭੀਨਾਪੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁ
 ਸੇਗੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਿਜਾਣਹਿਆਪੈ॥
 ਐਸੀਸੋਭਾਜਨੈਕੀਜੇਵਡੁਹਰਿਪਰਤਾਪੈ॥ ਸਭਅੰਤਰਿਜਨਵਰ
 ਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੈ॥ ੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫॥ ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉ
 ਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀਰਵਿਆਸੁ॥ ਜਿਨਾਕੀਮੈਆਸੜੀਤਿਨਾਮਹਿਜੀ
 ਆਸ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਡੜੀਭਉਦੀਭਵਿਭਵਿਆਇ
 ॥ ਜੋਬੈਠੇਸੇਫਾਥਿਆਉਬਰੇਭਾਗਮਥਾਇ॥ ੨॥ ਮਃ ੫॥ ਡਿਠਾ
 ਹਭਮਝਾਹਿਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਣੀਐ॥ ਤੈਸਖੀਭਾਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾ
 ਸਜਣੁਰਾਵਿਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਢਾਢੀਦਰਿਗੁਣਗਾਵਦਾ
 ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਥਿਰਥਾਵਰੀਹੋਰਆਵੈਜਾਵੈ॥ ਸੋਮੰਗਾ
 ਦਾਨੁਗੋਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਉਦੇਵਹੁਦਰਸਨੁ
 ਆਪਣਾਜਿਤੁਢਾਢੀਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਢਾਢੀ
 ਕਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਦੇਖਦਿਆਦੁਖਭੁਖਗਈਢਾਢੀਕਉਮੰਗਣੁ
 ਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਲਗਿਪ੍ਰਭਕੈਪਾਵੈ॥ ਹਉਨਿਰਗੁਣੁ
 ਢਾਢੀਬਖਸਿਓਨੁਪ੍ਰਭਿਪੁਰਖਿਵੇਦਾਵੈ॥ ੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫॥ ਜਾ
 ਛੁਟੇਤਾਖਾਕੁਤੁਸੁਣੀਕੰਤੁਨਜਾਣਹੀ॥ ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਤੁਕੈਰੁਣਿ
 ਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾ
 ਵਿਸਰੇਸਰੈਨਬੰਦ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਮਾਰੀ
 ਚਿੰਦ॥ ੨॥ ਮਃ ੫॥ ਰਤੇਰੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਲੁ
 ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਆਲੂਦਿਆਜਿਤੀਹੋਰੁਖਿਆਲੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਹਰਿਜੀਉਜਾਤੁਮੇਰਾਮਿਤੁਹੈਤਾਕਿਆਮੈਕਾੜਾ॥ ਜਿਨੀਠਗੀਜਗੁ
 ਠਗਿਆਸੇਤੁਧੁਮਾਰਿਨਿਵਾੜਾ॥ ਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ
 ਜਿਤਾਪਾਵਾੜਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਭਿਰਸਭੋਗਦਾਵਡਾਆਖਾੜਾ॥ ਸਭ
 ਇੰਦੀਆਵਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਵੰਤਾਸਾੜਾ॥ ਜਿਤੁਲਾਈਅਨਿਤਿਤੈ
 ਲਗਦੀਆਨਹਿਖਿਜੋਤਾੜਾ॥ ਜੋਇਛੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਿਅੰਦਰਿ
 ਵਾੜਾ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਭਾਇਰਹੁਹਰਿਵਸਦਾਨੇੜਾ॥ ੧੦॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਮੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤੂਤਾਹਭੇਸੁਖਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਨਹੀਮੰਝਿਰੰਗਾਵਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਾਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ
 ਭੋਗਵਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁਲੋੜੇਦਾਤੰਨਿਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰ ॥
 ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਹੀਅੜੇਹਿਕੁਅਧਾਰੁ ॥
 ਥੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾਤਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ
 ਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਨਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ
 ਧੀਰਾਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੂਲਿਨਤਗੈ ॥ ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁ
 ਪਾਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤੁਨਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇਜੁਗਮੈਸੋਧਿਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿ
 ਅਹੰਕਾਰੁਨਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈਮੂਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ
 ਥਾਹਨਪਾਵਈਜਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੇਵਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ ॥ ੧੧ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੋਹਭ
 ਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ ॥ ਹਠਮੰਝਾਹੁਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿਕੂਮੋਹਿਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ
 ਮਹਿਜਾਨੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂਥੀਆਉ
 ਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇਡੇਖੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੁਬਾਹਰੇ
 ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁਲੋਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ ॥
 ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇਬੰਦਬੋਲਾਈਆ ॥ ਮੈਚਾਰੇਕੰਡਾਭਾਲੀਆ
 ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ ॥ ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ
 ॥ ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ ॥ ਨਿਤਸੇਵਿਹੁ
 ਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰ
 ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤਗੁਸਾਈਆ ॥
 ੧੨ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂਥੀਆਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿਜੇਪਾਤਿਸਾਹ ॥
 ਪਾਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀਆ
 ਸੰਦੜੀਭੁਖਮੂਲਾਵਣਥੀਵਿਥਰਾ ॥ ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨ
 ਹੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਗਾਨੀਹੁਮਤੋੜਿਜਾਣੁਗੰਧੂਬਾਨਗਰੀ ॥

ਸੁਖਘਟਾਉਡੁਇਇਸੁਪੰਧਾਨੁਘਰਘਣੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ
 ਕਲਾਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟੁਦਰਸਨਭੁਮਤੇਫਿਰਹਿ
 ਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ ॥ ਵਰਤਕਰਹਿਚੰਦਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ
 ਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿ
 ਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੁਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾਮਾਰਗਿ
 ਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾ
 ਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰ ॥ ੧੩ ॥ ਡੁਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਨਿਵਾਹੁਗਡਿਜੇ
 ਚਲਾਉਨਥੀਐ ॥ ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਿਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
 ਹਭਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਉਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁਥੀਆਆਪਿ
 ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਚਉ
 ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇ
 ਥਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਭੇਖਿਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉ
 ਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬਹਿ
 ਦਾਮੀ ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ ॥
 ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁਖਲਾਗੁਰੁ
 ਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀ
 ਕਾਮੀ ॥ ੧੪ ॥ ਡੁਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖਹੁਅਲਾਏਹਭਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋ
 ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥
 ਜਾਣੁਵਸੰਦੋਮੰਝਿਪਛਾਣੁਕੋਹੇਕੜੇ ॥ ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈ
 ਗੁਰੁਭੇਟਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ
 ॥ ਮੂਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਹਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ
 ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ ॥ ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁ
 ਜੇਨੀਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁਕਚਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ
 ਥੇਥਾਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭਖਚਾ ॥ ਵੈਰਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲਚਾ
 ॥ ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿਆ

ਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ ॥ ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ ॥
 ੧੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫॥ ਪਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇ
 ॥ ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ
 ਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੰਵੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿ
 ਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈ
 ਮੁਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੋਮਾਪਿਰੀ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ ॥
 ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿਹਰਿਨਾਮਾ
 ਧਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ ॥ ਓਨਿਛਡੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਰਿ
 ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ ॥
 ਓਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆਓਹੀਅਲੁ
 ਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿ
 ਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐ
 ਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣਮੁਖਅਨੂਪੁਅਠੇਪਹਰਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ
 ਸੇਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਜਣਸਚੁਪਰਖਿ
 ਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹਦੁਰਿਨਸੁਪਿਰੀ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿਆਕਾਸੁਪਾਤਾਲੁਹੈਚੰਦੁਸੂਰਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਖਾਨਵਾਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗਤੰਗਗਰੀਬ
 ਮਸਤਸਭੁਲੋਕੁਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਭੇਉਠਿਜਾਸੀ ॥
 ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾਬਾਗਨਿਵਾਜਕਤੇਬ
 ਵਿਣੁਬੁਝੈਸਭਜਾਸੀ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ ॥
 ਨਿਹਚਲੁਸਚੁਖਦਾਇਏਕੁਖਦਾਇਬੰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੧੭ ॥ ਡਖਣੇ
 ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੀਹਭਢੰਢੋਲਿਹਿਕਸੁਬਾਝੁਨਕੋਇ ॥ ਆਉਸਜਣਤੂ
 ਮੁਖਿਲਗੁਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਠੰਢਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਸਕੁਆਸਾ
 ਬਾਹਰਾਮੁਮਨਿਵਡੀਆਸ ॥ ਆਸਨਿਰਾਸਾਹਿਕੁਤੂਹਉਬਲਿਬਲਿ

ਬਲਿਗਈਆਸ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਡੁਖਵਿਣੁਡਿਠੇ
ਮਰਿਓਦਿ ॥ ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਹੀਨਾਧੀਰੋਦਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤਟਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵਾਲਿਆਕੇਦਾਹੁਮਥੁਰਾਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾ
ਦੇਵਤੇਸਣੁਇਦੈਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਚਾਰਿਖਟੁਦਰਸਸਮਾਸੀ
॥ ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵੇਤੇਭੀਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀਸਤੀਸੰਨਿਆਸੀਆ
ਸਭਿਕਾਲੈਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ ॥ ਜੋਦੀਸੈ
ਸੇਵਿਣਸਣਾਸਭਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਿਰੁਪਾਰਬਹੁਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸੇਵਰੁ
ਬਿਰੁਹੋਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੈਨੰਗੇਨਹਨੰਗਭੁਖੇ
ਲਖਨਭੁਖਿਆ ॥ ਭੁਖੇਕੋੜਿਨਭੁਖਨਾਨਕਪਿਰੀਪਿਖੰਦੋਸੁਭਦਿਸਟਿ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖਸਮੂਹਾਭੋਗਭੂਮਿਸਬਾਈਕੋਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕਹਭੋ
ਰੋਗੁਮਿਰਤਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸਕੁੰਤੂਆਹਿ
ਪਛਾਣੂਭੀਹਿਕੁਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿਮਾਨੁਖਪਰਥਾਈ
ਲਜੀਵਦੋ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਰਾਇਣੋਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹਰਿਲਾਧਾ ॥
ਨਿਹਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁ
ਨਿਹਚਲੋਦਿਨੁਰੈਨਿਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹਚਲੋਜਿਸੁ
ਕਰਮਿਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਟਲੈਨਟਲਾਧਾ
॥ ਨਿਹਚਲੁਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਬਚਨਨਿਹਚਲੁਗੁਰਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨਕਉ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਜੋਡੁਬੰਦੋਆਪਿਸੋਤਰਾਏਕਿਨੁਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋਭੀਤਾਰਿਨਾਨਕ
ਪਿਰਸਿਉਰਤਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਥੈਕੋਇਕਥੰਨਿਨਾਉਸੁਣਦੋ
ਮਾਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰਜੁਲਾਉਂਤਬਿਨਾਨਕਪਿਰੀਪਸੰਦੋਹਰਿਓਥੀਓਸਿ ॥
੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਪੁਤ੍ਰਕਲਤਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆਨਿਮੁਣੀਆਦੀਦੇਹ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀਦੇਖਉ
ਗੁਰਦਰਸਨੋਗੁਰਚਰਣੀਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀਮਾਰਗਿਗੁਰਚਲਦਾਪਖਾਫੇਰੀ
ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਿਆਇਦਾਦਿਨੁਰੈਨਿਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ

ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੈ ਭਰਵਾ ਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੇ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈ ਹੋਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਰਥਾ
 ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
 ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰ ਨਿਪੇਖੀ ਦੀਆ ਨਾਤਿ ਪੀਆ ॥ ਹਭਮਝਾਹੁ ਸੋਧਣੀ
 ਬਿਆਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹਤੋ ਸੁਖਾਉ
 ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥ ੨ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ
 ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭਘਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇਹੁ ਮਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇ ਦਾ
 ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋਨ ਚਿਤਾਹ ਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥
 ਮੁਹਮੰਗਾ ਸੋਈ ਦੇਵ ਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ
 ਧਨੁ ਸਉਪਿਓ ਨੁਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ ਮੈਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ
 ਲਾਇਕ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚੜੀਆ ਸਿਉ
 ਤੋੜਿ ਦੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ
 ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰ ਨਿਘੁਰਨਿ
 ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਮਿਪਿਰੀ
 ਸੁਹੰਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਲਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ
 ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇ ਨਹੀ ਰੇਲਾਲ ਜੜਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰਕ ਪੜ
 ਭੋਗਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੁਣੀ ਤਤੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ
 ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਟਿਲਹਣਾ
 ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਭਉ
 ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰਦੁ ਰਿਕਰਣਾ ॥ ਭੈਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ
 ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ

ਕਮਾਇਧਿਆਇਆਪਾਇਆਸਾਧਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਬੁਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰ
ਜਿਸੁਹਰਿਚੜਾਏਤਿਸੁਭਉਜਲੁਤਰਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਪਹਿਲਾਮਰਣੁਕਬੂਲਿਜੀਵਣਕੀਛਡਿਆਸ ॥ ਹੋਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾ
ਤਉਆਉਹਮਾਰੈਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆਜੀਵੰਦਾਪੇਖੁਜੀਵੰਦੇ
ਮਰਿਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨਾਮੁਹਬਤਿਇਕਸਿਉਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ ॥ ੨ ॥
ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਪਾਰਬਹੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ ॥ ਭੁਖਤਿਖ
ਤਿਸੁਨਵਿਆਪਈਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੀਰ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਚੁਸਾਹਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਆਕਉਣੁਤੁਧੁਨੋਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥਹੈਓਪਤਿਸਭ
ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹੈਘਟਿਘਟਿਸਭਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇ
ਸਭਸੈਕਿਆਮਾਣਸੁਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰਗਭੀਰੁਅਥਾਹੁਤੂਗੁਣਗਿਆਨ
ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਵਣਾਕੀਆਧੁਰਿਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿ
ਕਿਛੁਨਹੀਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਬਸੰਤਕੀਵਾਰਮਹਲੁ ੫ ॥ ॥ ੧੩

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿਆਭਾਈ
॥ ਕਰਮਿਲਿਖੁੰਤੈਪਾਈਐਇਹੁਤਿਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁਤਿਣੁਤਿਭਵਣੁ
ਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖਉਪਜੈਲਥੀਸਭ
ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਜੇ
ਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿ
ਦਯੁਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆ ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
ਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ ॥ ਕਹਨਿ
ਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋ
ਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁਪੂਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕੁਸੁਣਾਵੈ ॥
੩ ॥ ੧ ॥

1੨ 37

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ॥ ਗੁਰਕੁੰਜੀਪਾਹੁਨਿਵਲੁ
 ਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰ
 ਨਕੁੰਜੀਹਥਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ ॥ ਨ
 ਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ ॥ ਨਭੀਜੈ
 ਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ ॥ ਨਭੀਜੈਦਾਤੀ
 ਕੀਤੈਪੁੰਨਿ ॥ ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ ॥ ਨਭੀਜੈਭੋੜਿਮਰਹਿ
 ਭਿੜਿਸੂਰ ॥ ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜ ॥ ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਵਛਿਅਖਟਕਾਕਰੇ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ ॥ ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
 ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ ॥ ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨ
 ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇਖੇਲੁ
 ਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥ ਤੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭੂਣਾਭਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ॥
 ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈਵੇਕ ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਸਭਨਾ
 ਸਾਹਿਬੁਏਕੁ ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ ॥ ਕਿਸੈਬੋੜਾ
 ਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿ
 ਵਿਥਾਰ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਂਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇਥਾਪਿ
 ਉਥਾਪੈਆਪਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇ
 ਭਿਖਿਆਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੈ ॥
 ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇ
 ਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁ

ਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
 ॥ ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨਕੈਪੋਤੈ
 ਪੁੰਨਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਹਿਆ
 ਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਲਿ
 ॥ ਵਸਤੁਲਈਵਣਜਾਰਈਵਖਰੁਬਧਾਪਾਇ ॥ ਕੇਈਲਾਹਾਲੈਚਲੇ
 ਇਕਿਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾਕਿਨੈਨਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ
 ॥ ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤੁਲਾਏਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ ॥
 ਕੇਤਿਆਕੇਬਾਪਕੇਤਿਆਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਦੇਲੇਹੂਏ ॥ ਆਗੈਪਾਛੈਗਣਤ
 ਨਆਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਹੂਏ॥ ਸਭੁਕਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐ
 ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿਮਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿਦੂਜਾਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈ
 ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੇਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁ
 ਮੋਹਹੇਤੁਹੈਸਭੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਭਰਮਹਿ
 ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ ॥
 ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨਵਡਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨ
 ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨ੍ਹੀਪੀਤਾਰੰਗਸਿਉ
 ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਕੀਤਾਕਿਆ
 ਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਦਾਤਾ
 ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾਸੋ
 ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਸਦੀਵਹੈਪੂਰਾਜਿਸੁ
 ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਉਚਰਾਂ
 ਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਈ ॥

ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਵਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਦਇਆਲੁ
 ਹੋਇਨਾਮੇਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾ
 ਬੋਲਣਾਜਿਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਫਿਰੈਸਾਹਿਬਸੋਪਰਵਾਣੁ
 ਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਰ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈ
 ਭਲੀਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਕਾਫੁਰਮਾਣੁਹੋਇਉਠੀਕਰਲੈਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁ
 ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
 ਸਿਫਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਰਾ ॥ ਕੰਜੀਜਿਨਕਉਦਿਤੀਆ
 ਤਿਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹਭੰਡਾਰੀਹੂਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਅਹਿਪਰਵਾਣੁ
 ॥ ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮੁਜਿਨਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿ
 ਵਸਾਈਐਬੂਝੈਜਨੁਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਵਿਸਰੈਸਾਚਾ
 ਸਚੁਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾਕਉਨਾਮਅਧਾਰੁਹੈਨਾਮੇਸੁਖਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕਮਨਿ
 ਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐ ॥ ਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿ
 ਬੋਲਜੇਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾਆਖਣੁਭਾਰਾਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰਹਉਲੀ
 ਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉਕੰਡੈਤੋਲੇ
 ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਦੇਇਪੁਜਾਇ
 ॥ ਮੂਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪੁ ॥
 ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਆਖਿਨਜਾਪੀ
 ਆਖਿ ॥ ਇਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥
 ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਾਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇ
 ਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿ ॥ ਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਿਨਜਾਪੈ
 ਆਖਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿ
 ਆਈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ
 ਸੁਣਿਐਨਾਉਉਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇ

ਗਤਿਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿਨਚੰਦ
 ਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ ॥ ਜੂਠਿਨਮੀਹੁਵਰਿਐ
 ਸਭਥਾਈ ॥ ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ ॥ ਜੂਠਿਨਪਉਟੈਮਾਹਿ
 ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁ
 ਜੂਠਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿ
 ਜਾਣੈਕੋਇ ॥ ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪੜਿਆ
 ਸਚੁਧਿਆਨੁ ॥ ਪਾਣੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ ॥ ਪਾਣੀ
 ਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀਸਭੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ
 ਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈਆਵੈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿ
 ਮਿਲੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾ
 ਚਰਨਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਹਜੁਧੁਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਵੈ ॥
 ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖਦੁਖਅਗੈ
 ਆਖੀਐਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਆ
 ਸੁਖਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆ
 ਚਲਿਆਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ ॥
 ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖਦਾਰੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੁਹੂਭਸੁਖੇਹ ॥ ਭਸੋਭਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁ
 ਭਰੀਐਦੇਹ ॥ ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਐਢੀਭਸੁਭਰਿਆਜਾਇ ॥ ਅਗੈ
 ਲੇਖੈਮੰਗਿਐਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿ
 ਸੰਜਮੇਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਗਵਾਵੈ
 ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪ
 ਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉ
 ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁ

ਸਭਾਨਾਲਿ ॥ ਪੂਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੰਗੂਚੈਨਣੁਫਲਚੜਾਏ ॥
 ਪੈਰੀਪੈਬਹੁਤਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੁਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ
 ਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾਝਗੜਾ
 ਅੰਧੀਸਬੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣ
 ॥ ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿ
 ਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ ॥ ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆ
 ਸਭਿਥਾਨ ॥ ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇਪੁਰੀਆ
 ਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈਕਰਮੀਵਹੈ
 ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖਉਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿ
 ਪਾਈਐਹਿਰਦੈਹਰਿਸੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਫਿਰਿ
 ਬਿਘਨੁਨਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੋਈ ॥
 ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆਖੰਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁਮਾਰਿ
 ਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੰਡੀਤਲੈਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕਟਿਕੈ
 ਕਿਸਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਕਿਸਨੋਕਰਤਾਦੇਇ ॥
 ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆਪਣੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈਰੈ
 ਆਖਾਂਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੂਕੋਟਿਕੋਟਿ ॥ ਆਖੁਆਖਾਂਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨ
 ਆਵੈਤੋਟਿ ॥ ਨਾਹਉਥਕਾਂਨਠਾਕੀਆਏਵਡਰਖਹਿਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਚਸਿਅਹੁਚੁਖਬੰਦਉਪਰਿਐਖਣੁਦੋਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ
 ਮੰਨਿਐਕੁਲਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿ
 ਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੈਜਿਨਰਸਨ
 ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਬਿਤੀਸਭਿਵਾਰ ॥ ਸਭੇ
 ਰੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਭਾਰ ॥ ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿਸਭਿ

ਅਗਨੀਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ ॥
ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿਬਕਹਿਆਖਿ
ਆਖਿਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰ ॥ ਤਿਨੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਗਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀਪਰਣੈਜੇਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ ॥
ਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂਜੋਧ
ਕਰਹਿਅਵਤਾਰ ॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ ॥
ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਨੁਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕਦੁਪਿਚੁ
ਅੰਧਿਆਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਾਰਿ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀ
ਆਇਆ ॥ ਨਾਉਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਉਪਜੈ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾ
ਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁਆਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁਅਗੈਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ ॥
ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਤਾ
ਏਹੋਆਖਣੁਸਕੁਏਰੀਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆ
ਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ ॥ ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੇਵਾਰ ॥
ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ॥ ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿ
ਦੇਖਹਿਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਉਪਜੈਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਮੁਕਟੀਐ
ਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਂਮਤਿਧੋਈ ॥
ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜ੍ਹਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂ
ਸੂਝੈਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂਹਉਤੇਰਾ
ਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾ

ਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇਭੇਜੇਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ ॥
 ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਂਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਿਰੰਜਨਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਹੈ
 ਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਂਈ ॥
 ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ
 ਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁਹੀ
 ਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜਬੋਲਿਬੋਲਿਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆਹੋਵੈ
 ਨਾਨਕਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆ
 ਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ ॥
 ਸਰਮਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾ
 ਏਕੁਹੈਅਉਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨ
 ਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕਰੇਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ ॥
 ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰਮੁ
 ਹੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖਸਿਉਪੀਤਿਹੋਵੈਲਖਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆ
 ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਹਜਾਇ ॥ ਜੇ
 ਸਉਵਰਿਆਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿ
 ਨਆਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾਕਉੜਾਦੋਵੈਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗ ॥ ਝਖਿਝਖਿਝਖਣਾਝਗੜਾਝਾਖ ॥ ਝਖਿਝਖਿ
 ਜਾਹਿਝਖਹਿਤਿਨੁਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਪੜਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆ
 ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰਗਚਕੀਤੇਬਾਗੇਬਾਗ ॥ ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾਇਆ
 ॥ ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ ॥
 ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇਫਿਰਿਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ ॥ ਤਉ
 ਕਉੜਤਣੁਚੂਕਸਿਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁ

ਹੈਬਾਹੁਰੁਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥
 ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਆ
 ਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ
 ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ ॥ ਉਤਮ
 ਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀ
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ
 ਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿ
 ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਂਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ ॥ ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੇਖਾਂਦਾ
 ਜਾਣੈਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੇਸਚਾਨਾਉ ॥ ਸਚੁਬੀਜੈ
 ਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ ॥ ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿ
 ਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ ॥
 ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੁਧੁਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਅਭਿੰਨੁ
 ਨਭਿਜਈਪਥਰੂਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁਕਾ
 ਫਲੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ ॥
 ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨੀਬਧੇਭਾਰ ॥ ਇਕਨਾਹੋਈ
 ਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ ॥ ਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆਰ
 ॥ ਨਾਨਕਢੇਰੀਛਾਰੁਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
 ਢੇਰੀਢਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆ
 ਖੋਟੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਢੇਨਕ
 ਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾਕਰੂਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ
 ਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿਜੀਉਤਿਨ
 ਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿ

ਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ
 ਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁ
 ਪਾਵੈਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਸਭਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨ
 ਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਾਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਹੈਨਾਉਉਗਵਿਆਇਆ ॥ ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮਕਰੇ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿਸੇਵਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ ॥
 ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋਹਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ
 ਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿ
 ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭਸੈ
 ਘਟੈਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁਕੋ
 ਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਥੀਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਫੂਕ
 ਕਢਾਏਢਹਿਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
 ਜਿਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਜਾਨਣਾਆਨੁਰੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੁਕੈ
 ਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
 ਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈ
 ਖਲਵਾੜੈਕਿਆਥਾਉ ॥ ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨਦਾਦਿ ॥
 ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁ
 ਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀਪੜ੍ਹਿਕੈਬੁਝੀਐਅਕਲੀਕੀਚੈ
 ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਆਖੈਰਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਂਸੈਤਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥
 ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿਲਿੰਡਝਿੰਡਨਹ
 ਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋਓਸੁਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏਤਾਂਨਾਨਕਕਹੀਐ

ਮੂਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿ
 ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਕਈਘਟਿ
 ਚਾਨਣੁਬਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨ
 ਗਲਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਬੁਗਿਆਨੁ
 ਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣਸ
 ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ ॥ ਭਾਉ
 ਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤਕੋਈਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਉਮੀ
 ਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤਿਸਨਾਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇ
 ਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈ
 ਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਾਣੈ ॥ ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਕਿਆ
 ਦੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ ॥
 ਕਰਿਕਰਿਹੋਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬਦੁਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨ
 ਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆਹੀਮਾਇਆਧੁਹਿਗਈ
 ਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿ
 ਭਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਿਆਨਵਿਹੁਣਾਗਾਵੈਗੀਤ ॥
 ਭੁਖੇਮੁਲਾਘਰੇਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੁਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁ
 ਜਾਤਿਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ ॥ ਤਾਕੈਮੂਲਿਨ
 ਲਗੀਐਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਬਹੁਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕਰਾਹੁ
 ਪਛਾਣਹਿਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁ
 ਨਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿਅੰਧੈਉਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੈਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ
 ਕਹਿਜਾਣਹਿਕਹਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾਨਾਦਨ
 ਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿ
 ਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕਸੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁ
 ਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤੁਹੈਧਨੁਸੰਪੈ
 ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਂਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁ

ਧਿਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂਨਦਰੀਆਵਦਾ
 ਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਹੋਰੁਚਿਤਿਨਆਵਈਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇ
 ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਜਿਨਾਏਕਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹਕੁਟੰਬਮਹਿ
 ਸਹਜਿਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੈਬੈਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਗਣਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ
 ਸਚਿਨਲਗੋਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਨਲਗਈਮਨਹਠਿਆਵੈ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇਇਕਵਿਖਅਗਾਹਾਭਰੇਤਾਂਦਸਵਿਖਾਂਪਿਛਾਹਾਜਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇ
 ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈ
 ਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੋਰਹਣੁ
 ਨਪਾਈ ॥ ਗੜ੍ਹਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ ॥ ਸੋਇਨ
 ਸਾਖਤਿਪਉਣਵੇਗਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰ
 ਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜੋਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿ
 ਦੁਖਪਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇ
 ਦੇਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖ
 ਲਾਗਾਅਤਿਭਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖਅੰਧੇਤੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਢਿਉਹਾਰੀ ॥
 ਅੰਦਰਿਕਪਟਉਦਰੁਭਰਣਕੈਤਾਈਪਾਠਪੜ੍ਹਹਿਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵੇਸੋਸੁਖਪਾਏਜਿਨਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਪੜ੍ਹਣਾਗੁਨਣਾ
 ਇਕੁਨਾਉਹੈਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਂਗੇਆਵਣਾਨਾਂਗੇ
 ਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈ
 ਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿ
 ਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੜ੍ਹਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗ
 ਪਰੰਗਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲਸੁਪੇਦਦੁਲੀਚਿਆ
 ਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖਖਾਣਾਦੁਖਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏਛਡਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ
 ਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ ॥
 ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥
 ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘੜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁ
 ਜਾਪਹਿਹੋਰਿ ॥ ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਨਵੀਸਰੈਝੁਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁ
 ਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ ॥
 ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾ
 ਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁ
 ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮ
 ਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ ॥ ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿ
 ਚੋਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆ
 ਹਰਿਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੁਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ ॥ ਓਇ
 ਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿ
 ਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ
 ॥ ਓਇਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ ॥
 ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈ
 ਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁ
 ਧਰੇਉਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇ
 ਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
 ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇ

ਨਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿਲ ਦੇ ਬਹੁ
 ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
 ਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇਹ ਰਿਨਾ ਮਿਉ ਧਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗੁ ਉਲੀ ਪਾਈ ਅਨੁ
 ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
 ਕਰਹਿ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤ ਰਿ
 ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ
 ਸਚੁ ਮਰਣਾਹ ਰਿਨਾਮੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨ ਮੁਗਇਆ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖ
 ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿਆ
 ਕਰਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀ ਐਹ ਰਿਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਪੁਛਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇਭੇਟ ਸੇਵਕੁ
 ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀ ਐ
 ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਥੀ ਐਨਾਮੁ ਨ
 ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿ ਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ
 ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ
 ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਮਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ
 ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਬੋਲਿਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ
 ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤ ਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਓ ਥੈ ਹੋਹਿ
 ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਿਸਨੋ ਆਖੀ ਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ

ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁ
 ਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਆਹਿਰਿਆਣਿਆ
 ॥ ਜਮਕਾਲੁਨਿਹਾਲੇਸਾਸਆਵਘਟੈਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਸਰਣਾਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ੩੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇ
 ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀ
 ਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ ॥ ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿ
 ਆਵਹਿਜਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਤਿਨ
 ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ
 ਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਏਨਿਰਾਸ
 ਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਅਲਿਪਤਲਿਵਲਾਇਆ
 ॥ ਓਨਾਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ
 ਸੇਤੀਸਦਾਰਵਿਰੂਹੇਧੁਰਿਲਏਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
 ਪਤਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਹੀਸੁਖਹੋਇ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰ
 ਬੈਟਿਕੈਹੋਰਬੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ ॥ ਅੰਨੇਵਸਿਮਾਣਕੁਪਇਆਘਰਿਘਰਿ
 ਵੇਚਣਜਾਇ ॥ ਓਨਾਪਰਖਨਆਵਈਅਦੁਨਪਲੈਪਾਇ ॥ ਜੇਆਪਿ
 ਪਰਖਨਆਵਈਤਾਂਪਾਰਖੀਆਬਾਵਹੁਲਾਇਉਪਰਖਾਇ ॥ ਜੇਓਸੁ
 ਨਾਲਿਚਿਤੁਲਾਏਤਾਂਵਬੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੈਪਾਇ ॥ ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿ
 ਜਗੁਭਖਾਮੁਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿ
 ਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ ॥ ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੇਮੂਰਖ
 ਆਪੁਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
 ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਸਰਸੇਸਜਣਸੰਤਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੁਜਿਆਪਿ

ਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਂਉਰਧਾਰੇ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨਾਦੀਆਪਿ
 ਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤੀ
 ਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈ
 ਮੋਹਿਮਾਇਆ ॥ ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਰਾਇਆਨਿਮੋਹਿਪਾਇਆ ॥
 ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁ
 ਮੋਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ੩੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈ
 ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੈਗੁਲਗੈਤਨਿ
 ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਪੜਿ
 ਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਇਸਤੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁ
 ਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ ॥ ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢਹੁ
 ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤੁਅਪਾਰੁ ॥ ਲੋਭਿਲਹਰਿ
 ਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮਨਿ
 ਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸਰੇਸਰੈਨ
 ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨਰੂਸੀਐਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚੰਦ ॥ ੨ ॥
 ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁਆਇਆਝਿਮਝਿਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥

ਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭਦੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਵਠਾਛਹਬਰਲਾਇ ॥ ਸਭਧਰਤਿ
 ਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਬੋਹਲਲਾਇ ॥ ਹਰਿਅਚਿੰਤੁਬਲਾਵੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ ॥ ਹਰਿਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ
 ਜੁਅੰਤੋਲਏਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਅਨੰਦਹੈਸਦਾਸੁਖਵਸੈ
 ਮਨਿਆਇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਹਿ
 ਜਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ ॥
 ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ
 ਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਓਨ
 ਮਨਿਲਿਵਲਾਈਆ ॥ ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ ॥
 ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ ॥ ੩੪ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆਣਪਨਚਲਈ
 ਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ ॥ ਆਪਛੋਡਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁ
 ਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦਾਤਿਜੋਤਿ
 ਸਭਸੂਰਤਿਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ
 ਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੂਕੈਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏ
 ਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ
 ਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁ
 ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿਨਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ
 ਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਰਿਪ੍ਰਭ
 ਕਾਜੈਕਾਰੁ ॥ ੩੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਿਅਪਣੀ
 ਮਿਹਰਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁਪਾਣੀਮੁਚੁਓਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਨਿਤਰੁ ॥
 ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਟਿਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁਕੰਠਿਲਗਾਇ
 ਅਪਦਾਸਭਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੫ ॥ ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁਓਪਾਇ
 ਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤ

ਅਗਮਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ
ਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ
ਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆ
ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈ ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਭਾਈ ॥ ਆਪਿ
ਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭ
ਚਲੈਰਜਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ੨੧੭

ਵਾਰਮਲਾਰਕੀਮਹਲਾ ੧

ਰਾਣੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਕੀਧੁਨਿ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁ
ਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਨੈਧਰਣਿਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇ
ਸੁਭਰਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁਰਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁਵਿਗਸੈ
ਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਨੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈ
ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲੁ
॥ ਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂੰ
ਸਚਾਮਨਿਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉੜੀ
ਨਿਜਥਾਨੁ ॥ ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿ
ਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਨੁਖੰਮਾਗਗਨੁਰਹਾਇਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏਰਾਤਿ
ਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ
॥ ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖਿਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁ
ਹੋਰਆਵਣਜਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇ
ਵਸੈਚਹੁਓਮਾਹਾਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਮਛੀਆਂਰਸੀਆਂਘਰਿਧਨੁ
ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਵੇਛੋੜਾਹੋਇ ॥

ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਸਚਾ
ਸਚਿਆਰੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵਲੁ
ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁ
ਨਮਾਇਕਿਨਿਤੂਜਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ ॥
ਨਾਤਿਸੁਭੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁ
ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੇਲੇਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾਵੈਦੁਨ
ਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੁਪਹਿਲਾ
ਰੋਗੁਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾਦਾਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ
ਦਾਰੁਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖਵਸੈਆਇ ॥ ਰੋਗੁਗਵਾਇਹਿਆਪਣਾ
ਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੂਜਾਲਾਇਆ ॥ ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮੁ
ਰਾਜਾਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾਮਾਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸਮਹੇਸੁਰੁ
ਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ ॥
ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਧੁਰਹੁ
ਫਰਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈ
ਚਿਤਿਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕਝੂਰਿਮਰਹਿਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨ੍ਹਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹਰੁਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨ੍ਹਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇਛੰਝਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ ॥ ਲਬੇਭੜਬੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾੜਮੂਰਖਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇ
ਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ ॥ ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ
॥ ਹੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿ
ਸਚੁਪਛਾਣੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਉਂਨਵਿਉਂਨਵਿਆਇਆ
ਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ ॥ ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੈਵਰਹਸੀਰੰਗੁ ॥

ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨ੍ਹਕਾਮਣੀਜਿਨ੍ਹਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਭੈਭਾਇ
 ਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਉਂਨਵਿਉਂਨਵਿ
 ਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕਦੁਖਲਾਗਾਤਿਨ੍ਹਕਾਮਣੀਜਿਨ੍ਹ
 ਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁ
 ਵਰਤਿਆ ॥ ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ ॥ ਪਰ
 ਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨ੍ਹੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿ
 ਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕੋਧੁਜਿਨ੍ਹੀਮਾਰਿਆ ॥ ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿ
 ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨ੍ਹਾਵਿਟਹੁਉਵਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਉਂਨਵਿਉਂਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ ॥ ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤ
 ਕੈਸੁਮਾਣੈਸਦਾਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਂ
 ਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁ
 ਮਨਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਰਿ
 ਸਦਾਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ ॥ ਆਡਾਣੈਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨ
 ਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕਕੁਦਰਤਿਕਰੇ
 ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ ॥ ਓਥੈਹਬੁਨਅਪੜੈ
 ਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰ ॥ ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ ॥
 ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰਸੇਵਾਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੁਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ ॥
 ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ ॥ ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐ
 ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈ
 ਹਰਿਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇ

ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ
 ਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ ॥ ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾ
 ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾ
 ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਉਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਆਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚਤੁਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ
 ਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐ
 ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ ॥ ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
 ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥
 ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਇ ॥ ਸੇਸੁਖੀਏ
 ਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਤਿਨੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀ
 ਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
 ਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
 ਨਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥
 ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ ॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇ
 ਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਮਨਿਚਿੰਦਿਆ
 ਫਲੁਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤਿਸਨਾਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ
 ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਰਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐ
 ਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈ
 ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ
 ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ
 ਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀਬੂਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖ
 ਬੂਝਨਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇਤਿ ਨੀਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ
 ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁ ਕਮਿ ਮੰਨਿ ਐਤਿ ਖਉ ਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ
 ਵੰਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ
 ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾ ਤੂੰ ਕਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ
 ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ
 ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਕੇਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ਜਿਨ ਵਸਿਆ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗਛਤੀ ਹਗੁ ਬਾਰੁ ਤਿਸ
 ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ਜਲਾ ਬਿਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਨੀਲੁ
 ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀ ਤੁਸ ਬਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ
 ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਰਖੈ ਰਖਣ ਹਾਰੁ
 ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ
 ਵਰਸਦਾ ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਬਿ ਰਖਾ ਹਰੀਆ ਵਲੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹ ਬਰਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ
 ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜੈ ਜਾਂਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੁ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ
 ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ
 ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ
 ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
 ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗ ਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
 ਕਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਥੀ ਐਹੁ ਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀ ਐ
 ਆਪੇ ਬਖਸਣ ਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਸਭ ਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ
 ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐ
 ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣ ਹਾਰੁ ॥
 ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ਇਹੁ ਬਾਬੀ ਹਾਪਸੁ ਹੈ ਇਸਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਹੈ
 ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ
 ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿਧਿਆਇ ਐ
 ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈ
 ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੇ ਸੀ ਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ
 ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਜੈ ਸੋ ਜਨੁ
 ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂਧਣੀ ॥
 ਤੂਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ
 ਤੂਧੁ ਮਣੀ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਰਚਾਇਉ ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਆਪਣਾ ਆਇ ਆਤਿ ਸੁਗਣੀ ॥ ਜੇਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤਕੇ ਹੀ ਗਣਤ
 ਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ
 ਅਸੰਖ ਨਾ ਵੈਇ ਕਕਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਖਸ ਮੈਕਾ
 ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ
 ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿ ਆਬਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਰੁਹੈ ਜੋਇ ਛੇ ਸੇਫਲ
 ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਕਿ ਆਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਬਾਬੀ ਹਾਭਿਨੀ ਭੈਣਿ ਬੋਲਿ ਆਸਹ ਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ
 ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐਵਿਚਹੁ
 ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਤੂਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੂਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੂਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮੇਦਨੀ
 ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ
 ਸਾਹਸਦਾ ਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ
 ਸਭ ਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾ ਵੈਬਾਜਾਰੀ ਆਭੀ ਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ
 ਨਿਖਟੇ ਨਾਨਕਾਸ ਚੁਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾ
 ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਕੂਕਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਘਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨ ॥ ਜਲਬਿਨੁ
 ਪਿਆਸਨਉਤਰੈਛੁਟਕਿਜਾਂਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅੰਤੁਹੈਗੁਣ
 ਦਾਤਾਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਉਗਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ
 ॥ ਤੈਗੁਣਸਹਬਜੰਜਾਲੁਹੈਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣਛੋਡਿਅਵਗਣ
 ਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹਹੋਹਿਖੁਆਰੁ ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏ
 ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ ॥
 ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂਗੁਣਦਾਤਾ
 ਨਿਧਾਨੁਹਹਿਅਸੀਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰ
 ਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਂ
 ਜਿਨਾਵਿਸਚੈਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀਦਿਨਸਸੁਹੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਂਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਭੇਮਣੀਮਬੰਨਿ ॥
 ਨਾਨਕਜੋਪਭਿਭਾਣਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋਹੰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰ
 ਅਗੈਘਾਲਿਆ ॥ ਪੈਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖਵਿਨੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰ
 ਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੁਮਾਣਸਚੈਮਿਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆ ॥
 ਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈ
 ਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆ
 ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜੀਛਹਬਰਲਾਇ
 ॥ ਬਾਬੀਹੈਕੂਕਪੁਕਾਰਰਹਿਗਈਸੁਖਵਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇ
 ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਦਾਸਭਨਾਂਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਚਾਤਿਕਤੂਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ ॥
 ਦੂਜੈਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜੇ
 ਆਪਣੀਤਾਂਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਵਣ
 ਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿਸੀਤਲੁ
 ਜਲੁਹੋਂਵਹੀ ॥ ਇਕਿਭਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ
 ਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਕੁਲੁਘਰੁਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦਿਨ
 ਰਾਤਿਨੀਦਨਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ
 ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈ
 ਬੋਲਿਆਤਾਂਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਣੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰਿ ॥ ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਦੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
 ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਰ ॥ ਨਦਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਪਾਇ
 ਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਬਿਨੁਾਇਆ ॥ ਹਥੀ
 ਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ ॥ ਰੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਬਦੁਨ
 ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਨੁਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਿਜੂਠੈ
 ਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
 ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀ
 ਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿਦਝੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁ
 ਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁ
 ਖੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ ॥
 ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿਨਭੀਜਈ ॥ ਇਕਿਨਚਿਨਚਿ
 ਪੂਰਹਿਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀਜਈ ॥ ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂਰਖਤਿਨਾਕਿਆ
 ਕੀਜਈ ॥ ਤਿਸਨਾਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ ॥ ਕਰਮਵਧਹਿਕੈ
 ਲੋਅਖਪਿਮਰੀਜਈ ॥ ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜਈ ॥ ਹਰਿ

ਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਘੀਜਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਲਾਰਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਏਕੁ
 ਪਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਇ ॥
 ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰ
 ਅੰਧਾਰੁਹੈਮਨਮੁਖਰਾਹੁਨਕੋਇ ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁਵਰਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਂਮਨਿ
 ਉਪਜੈਚਾਉ ॥ ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਿਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ
 ਜਾਂਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੀਐਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਵਿਪੂਰਾਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਪੂਰਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
 ॥ ਪੂਰੈਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿਸਰਿਤੀਰਬਿਜਾਣਿ
 ਮਨੂਆਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰਿਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ ॥
 ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁਸਚਾਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਂਖਸਮੈ
 ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂਦੇਦੇਬਾਵਲੇਲੈਂਦੇਵਡੇਨਿਲਜ ॥ ਚੁਹਾਖਡਨਮਾਵਈ
 ਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜ ॥ ਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉਦੇਨਿਸਿਜਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿਅਹਾੜੀਏਕੁ
 ਨਾਮੁਸਾਵਣੀਸਚੁਨਾਉ ॥ ਮੈਮਹਦੂਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ
 ॥ ਦੁਨੀਆਕੇਦਰਕੇਤੜੇਕੇਤੇਆਵਹਿਜਾਂਹਿ ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇ
 ਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉਮਣੁਹਸਤੀਘਿਉਗੁੜਖਾਵੈ
 ਪੰਜਿਸੈਦਾਣਾਖਾਇ ॥ ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹਉਡਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ ॥
 ਅੰਧੀਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨੀ ॥ ਖਸਮਮਿਟੀਫਰਿਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁਗਲ੍ਹਾ
 ਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣੁਗੈਣਿਚੜੀਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹਾਚੰਗੀਜਿ
 ਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ
 ॥ ਹੋਇਸਤਾਣਾਘੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾਕਿਸਨੋ
 ਬੁਕਿਸੁਣਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈਮੂਲਿਨਭਾਵੈ ॥ ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਡਾ

ਅਕਡਾਲੀਬਹਿਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਦਿਹਾੜੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖਹੋਈ ॥ ਗਲਾਵਾਲੇ
 ਹੈਨਿਘਟੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ਮਖੰਮਿਠੈਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨਿਤੂਰਖਹਿ
 ਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁਤੂਧਣੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਇਕੋ
 ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਇਕਨਾਨੋਤੂਧੁਏਵੈਭਾਵਦਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਵਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਨਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂਪ੍ਰਭਸਭਿਤੂਧੁਸੇਵਦੇਇਕਢਾਢੀਕਰੇ
 ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿਦਾਨੁਸੰਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀਕਾਲੁਘਟੈਦਿਨਿਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈਕਾਇਆਹੋਇ
 ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿਵਰਤਿਆਸਰਬਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆਚੁਕਿਗਇਆ
 ਤਪਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾਝਖਿਝਖਿਪਇਆਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈਰੋਵਹਿਲਿਆਵਹਿ
 ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੈਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਹੀ ॥ ਮੁਇਆਰੋਹਿਰੋਵੇਮਰਿਜਾਂਹੀ ॥
 ਨਾਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਿਚਿਤਿਨਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਮੁਆਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰੁਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁਗਇਆਰੂਪੁਵਿਣ
 ਸਿਆਦੁਖੀਦੇਹਰੁਲੀ ॥ ਕਿਬਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁਨਸੀਓ
 ਕਿਹੁਸੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿਗਲਾਗੋਈਆਕੀਤਾਚਾਉਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇ
 ਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਖੁਰਪਤਿਪਾਟੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾ
 ਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾਨਾਵੈਸਾਰ
 ਨਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ ॥
 ਸੋਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਤੇਹਾਜਿਸੁਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਹੁ
 ਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਕਦੇਹੀਰਜੈਨਾਹੀ
 ਮੂਰਖਭੁਖਨਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈਸਭੁਕੋਲਗਿਬਿਗੁਤਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨ
 ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਸੁਖਪਾਏਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ ॥ ਸੋ

ਧਨੁਮਿਤ੍ਰਨਕਾਂਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੋਟਾਂਖਾਇ ॥ ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈ
 ਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰ ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਵਸਹਿਤੇਨਰਗੁਣੀਗਹੀਰ ॥
 ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖ ॥
 ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿਦੁਖ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁ
 ਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਂਤੁਟੈਪਥਰ
 ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁਤੁਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਾਨਾਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮ
 ਵਿਣੁਕੇਤੇਡੁਬੇਸਾਥ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾ
 ਲਖਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਹ ॥ ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈਸਾਇਰੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ
 ਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹ
 ਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰਬੰਦਿਰ
 ਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇ
 ਸੋਸਚੁਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ
 ਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ ॥
 ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹੜਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁ
 ਦਰਗਹਜਾਣੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ ॥
 ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ
 ਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਰਣਾਂਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂ
 ਏਨ੍ਹਾਪੜ੍ਹਿਆਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ ॥
 ਸੋਪੜ੍ਹਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋਦੇਜੜ
 ਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ
 ਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ ॥ ਰਤੁਪਿਤੁ
 ਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ ॥ ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰ ॥ ਨਕੀਵਢੀ
 ਲਾਇਤਬਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾ

ਸਾਰ ॥ ਭੈਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀ ਐਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਭਉ ਭੂਪ ਜੈ ਪਾਈ ਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਐ ਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ
 ਪਾਈ ਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ
 ਤਿਸ ਨਾ ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰ ਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੈ
 ਸਾ ਦੈ ਗੀਢੁ ॥ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਉਘੈ ਸਉ ਤਿਪਲੰਘੁ ॥
 ਭਉ ਕੈ ਕੋ ਪੁਖੁ ਆਰੁ ਹੋਇ ਫਕਤੁ ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ
 ਨਾ ਵੈ ਮੁਹਿ ਗੀਧੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋ ਬਨੁ ਪੰਜੇ
 ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ ਏਨਾ ਠਗਨੁ
 ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ
 ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇ ਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ॥ ਵਿਣੁ
 ਨਾ ਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀ ਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇਰਾ ਹਗਲੀ ਆਂ ਰੋਕੀ ਆਂ
 ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਂ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ
 ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
 ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾ ਮਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹਗਿ ਰਾਹ ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀ ਐ ॥
 ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀ ਆ
 ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਿ ਨਿਵ ਜੀਰ ॥
 ਇਕ ਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ
 ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ
 ਮਹਿਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋਨ ਥੈਨ ਬਿਆਬਖ ਸੇਤੋੜੇ ਨਥ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ
 ਬਾਹਰ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ ਕਿਉ ਕਥੀ ਐ ਕਿਉ ਆਖੀ ਐ ਜਾਪੈ ਸਚੇ ਸਚੁ
 ॥ ਕਰਨਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ
 ਸੁਣੇਇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਤਨ ਉਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹੋਵੈ ਬਿਰੁਕੰਧੁ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ
 ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ

ਤਤੁਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ ॥ ਹੋਂਦਾਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕ
 ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜੀਐਨਾਮੁ
 ਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੰਮੀਮਿਥਿਆ ॥ ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆ ॥
 ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁ
 ਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ ॥ ਬਲਦੀ
 ਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ ॥ ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ ॥
 ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ
 ਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ ॥ ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮਹਿਮਿਲਿਆ
 ਹਭੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਹੁ
 ਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ ॥ ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿ
 ਲੈਆਇਆਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੇਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ ॥ ਆਪਿਛੁਟੇਨਹੁਛੁਟੀਐ
 ਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੁਰਖੁਝਗੜੇ
 ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ ॥ ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁ
 ਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੈ ॥ ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੈ ॥
 ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੈ ॥ ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋ
 ਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕਸੋਧੈਸਿਉਕਿਆ
 ਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈ
 ਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਂਹੀ ॥
 ਇਸਤੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਦੁਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁ
 ਜੰਮੇਹਮੇਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈ
 ਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚਰੇਰਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤ
 ਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ ॥ ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖਤਜਿ
 ਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮੇਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ
 ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀ
 ਮਾਸੁਕਤੇਬੀਚਹੁਜਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈ

ਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹ
 ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ ॥
 ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਛਾਣਾ ॥ ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕ
 ਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਡੇਤੂਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ
 ॥ ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤਿਭਵਣੁਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ
 ਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇਰਸਛੇਡਿਹੋਵੈ
 ਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਕਿਆਆਖਾ
 ਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇ
 ਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸਦਿਸਤਰਭਵਿਬਕੇਤੁਧੁਅੰਦਰਿਆਪੁ
 ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ
 ਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਬਾਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾ
 ਸਾਲਾਹਣਾਜਿਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਵਿਸੁ ॥ ਸਭਕਾਰਣ
 ਕਰਤਾਕਰੇਜਿਯੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਕੀਆਂ
 ਵਡਿਆਈਆਂਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀਜਲੀਈਂਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
 ਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇੜੁ
 ਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਬੇੜੁਤੂਹੈਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ
 ਚਲਾਏਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਚੜਿਆਨਚਸੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਬੇੜੁਸਚਾਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾੜੁਅਨਦਿਨੁ
 ਭਖਸੀ ॥ ਫਾਥਾਚੁਗੈਚੇਗਹੁਕਮੀਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਕੂੜੁ
 ਨਿਖੁਟਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਮਹਿਘਰੁਦਿਖਾਇਦੇਇ
 ਸੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚਸਬਦਧਨਿਕਾਰਧਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁ
 ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ ॥ ਤਾਰਘੋਰ
 ਬਾਜੰਤੁਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਗਾਗੁਸੁਨਿਸੁਨਿ

ਮੰਡਲਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥
 ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ ॥ ਅਜਪਾ
 ਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ ॥ ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ ॥ ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾ
 ਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ ॥
 ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉ
 ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕੁਚੀਜੁਮੁਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ ॥
 ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ ॥ ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀ
 ਆਇਆ ॥ ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ ॥
 ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਨਵੀ ਮਃ ੫ ॥
 ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਣਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਬੇਸਭਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿ
 ਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ
 ॥ ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ ॥ ਆਪੇਬਖਸਿ
 ਮਿਲਾਇਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧੰਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁ
 ਮਸੁ ॥ ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੁੰ ॥ ਏਕੋਕਹੀਐ
 ਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾ
 ਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ ॥ ਤੂਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ ॥
 ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੂਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ ॥ ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰੁ
 ਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖਭਰਮੁਹੈਗੁਰ
 ਗਿਆਨਿਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈ ॥ ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁਤੂ
 ਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੂਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੁਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਓਰਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਓਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਧਿਆਈ ਐਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਐਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਪਿ
ਮੁਖ ਓ ਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਪਾਇ ਆਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ
ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀ ਅੜਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ
ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਏਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾ ਸੁਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਆਪਿ
ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਬੀਐ ਜੋ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਬੇ ਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ
ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ
ਸਭ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਆਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੁ
ਹਰੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋਇ ਛਹਿ

ਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿ
 ਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮ
 ਬਹੁਮੁਪਛਾਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖਜਾਇ ॥
 ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈ
 ਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨ
 ਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸੁਹੈਜੋ
 ਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁ
 ਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ
 ਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿ
 ਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿ
 ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੇਸ਼ੀਰਾਮਰਮੇ
 ਜਿਤੁਦਾਲਦੁਖੁਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
 ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ
 ਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨ
 ਚੇਤਿਓਤਿਨਜੁਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿ
 ਨਾਮਾਹਰਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀ
 ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ ॥
 ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿ
 ਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆ
 ਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੈਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨ
 ਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਹੈਉਤਮੁਹਰਿ
 ਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿਆਪੇਵਰਤੇਸਭਜਗਤੁ

ਕੀਆਵਣੁਜਾਰਾ ॥ ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾ
 ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜਗੀਨਾਬੁਜਗੀਨਾਬੁਜਗਜੀਵਨੋਜਿਤੁ
 ਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੀਜਿਹਬਾਏਕ
 ਪ੍ਰਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹ ॥ ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਇਆਣਿਆਹਰਿ
 ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਮਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈ
 ਪਗਿਪਾਹ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰਾਹ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਹ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਦਇਆਲੁ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
 ਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਭਆਸਾਮਨਸਾ
 ਵਿਸਰੀਮਨਿਚੁਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਮ
 ਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕਿਅਤੁਟਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾ
 ਹਰਿਧਨੁਮਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਤੁਮੁਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਉਚੇਸਭ
 ਉਪਰਿਵਡੇਵਡੇਨਾ ॥ ਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਧਿਆਇਹਰੇਤੇਹੋਨਾ ॥ ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਟੇ
 ਪਾਪਕਟੇਨਾ ॥ ਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਵਡਵਡ
 ਭਾਗਵਡੇਨਾ ॥ ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜੁਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤਖਿਸਤੇ
 ਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨੁਨਾਨਕਦਾਸੁਦਸੋਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
 ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮੰਤ ॥ ਹਰਿਅਗਮੁ
 ਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਅਚਿੰਤ ॥ ਹਰਿਆਪੇ
 ਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਬਿਅੰਤ ॥ ਹਰਿਆਪੇਸਭਰਸ
 ਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤ ॥ ਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਇਦਾਸਭ
 ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤ ॥ ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿ
 ਮਾਂਗਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾਵਹੁ
 ਹਰਿਗੁਣਛੰਤ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿ

ਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿ ॥ ਸਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿ
 ਹਰਿਧੀਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁ
 ਨਿਰੰਜਨਮਉਲਾ ॥ ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨ
 ਨਿਤਕਉਲਾ ॥ ਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭ
 ਜਉਲਾ ॥ ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁ
 ਸਉਲਾ ॥ ਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗੁਣ
 ਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉ
 ਮਨਿਗੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀ
 ਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸਤੇ
 ਗਤਿਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡਭਾਗੀ
 ਅਨਹਦੁਵਜਿਆ ॥ ਆਨਦਮੂਲੁਰਾਮੁਸਭਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿੰਦੁ
 ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸੁਹਰਿਏਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿ
 ਹਰਿਪੜਦਾਕਜਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿਸਰੋਵਰਉਛਲੈ
 ਸੁਭਰਭਰੇਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗ
 ਲਹੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁ
 ਨਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿ
 ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤਜਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲੜਿਲਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੋਇਸੁਵਰਨੀਐਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਬੁਝਾਏਆਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
 ਚਟਸਾਲਹੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਧੰਨੁਸੁ
 ਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿਜਪੀ ਐਸਤਿ ਗੁਰਭਾਇ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਹਰਿਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨੀ
 ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿਦਰਗਹ ਜਨ
 ਪੈਨਾਈ ਅਨਿਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ
 ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ
 ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ
 ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲ ਦੁ
 ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ
 ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ
 ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਸੇਠਾ ਕੁਰਸੇ ਵਕਰ ਲਿਏ ਕਿਆ ॥ ਸਭ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹੁਨਰ ਨਰ
 ਹਰੇ ਨਰਨਰ ਹਰੇ ਨਰਨਰ ਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਸੇਖਿਆ ॥ ੯ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗ
 ਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ
 ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ
 ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ
 ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗਿ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ
 ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ
 ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀ ਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ
 ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ
 ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੇ ਜਪ ਦੇਹਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ

ਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਨਾਮੁਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿ
 ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਉਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇ
 ਰਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈ
 ਤੁਧੁਆਪੇਵਸਿਗਤਿਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾ
 ਮੇਲਿਗੁਰੁਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਰੈ
 ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖਦਾਲਦੁਸਭੋਲਹਿਗਇਆਜਾਨਾਉਗੁਰੁਹਰਿਦੀਤਾ ॥
 ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੇਹਨੋਮਨਮੋਹਨੋਜਗਮੋਹਨੋਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੋਵਸਿ
 ਕੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇ
 ਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਦੇਖਾਹਰਿਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੋਪ੍ਰਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੀਨਾਥਜਗ
 ਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰੇ
 ਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈ
 ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤੇਮਿਲੇਨਹੀਹਰਿਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀਸੁੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਰਨਾਰਾਇਣੋਨਾਰਾਇਣੋਜਿਤੁ
 ਚੁਕਾਜਮਝਗੜਝਗੋਲੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
 ਚਉਦਿਆਸਰੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇ
 ਜਿਨਸੰਧਿਆਤਿਸੁਫਿਰਿਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਆ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੰਨਿ ॥ ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿ
 ਦਿਚੰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰੰਪਰੁ
 ਸੋਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤ
 ਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁ
 ਜਨਕੋਈ ॥ ਸਗਲਜਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟੁਸਭਲੋਈ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਰੰਗੁ ॥

ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਲੁਡਿਲੁਡਿਦਰਗਹਵੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿਤੁਹੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਆਰਾਧਦੇ
ਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿਦਾਤੈਦਾਤਾਰਿਹਬੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵਠਾਸੈਸਾਰੇ
॥ ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈ
ਦਾਨੁਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰੀਐ
ਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਆਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾ
ਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਹੋਇਫਾਟੈਜਮਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ
ਪਦਾਰਥਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ ॥ ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਦੂੰਦੇਂਦੀ
ਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨ
ਰਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਵੈ ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁਜਾਣਾ
ਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀਤਰਾਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁ
ਤਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥
੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

* * ਇਤਿ * *

ਪ੍ਰੇਮੀਓ !

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗੁਟਕੇ,
ਪੋਥੀਆਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਦਾ ਪਤਾ ਸਦਾ ਚੇਤੇ ਰਖੋ।

ਪ੍ਰੇਮੀਓ ! ਜੇਕਰ ਸੁਧ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਤਮਕ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਛਪਾਏ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ
ਡੀਜ਼ਾਈਨਾਂ, ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਸੁਨੈਹਰੀ ਰਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਸਾਈਜ਼
ਵੱਡੇ ਤੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰਾਂ ਦੇ, ਪਦ ਛੇਦ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਦ ਛੇਦ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ
ਜੋ ਹੁਣੇ ਛਪ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੇ ਖੁਦ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ
ਕੇ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਭੇਜਕੇ ਮੰਗਵਾਓ। ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ
ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖੋ ਤੇ ਪ) ਪੇਸ਼ਗੀ ਭੇਜੋ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗੁਟਕੇ ਤੇ ਪੋਥੀਆਂ

ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕੇ, ਨਿਤ ਨੇਮ, ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਸੁਖਮਨੀ
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਧੀਆ ਤੇ ਸਾਧਾਰਣ, ਫੈਨਸੀ ਤੇ ਪਾਕਟ ਸਾਈਜ਼ ਗੁਟਕੇ
ਵੇਲਦਾਰ ਜਿਲਦਾਂ, ਵਧੀਆ ਤੇ ਨਵੀਨ ਤੀਕੇ ਦੀਆਂ, ਜਨਮ ਸਾਖੀ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ ਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਗਿ:ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸਵਾਲੀਏ ਰਚਿਤ ਗ੍ਰੰਥ

ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤੇ ਹਰ ਮਨ ਮੋਹਣੇ ਠੇਠ ਪੰਜਾਬੀ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ
ਹਨ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਹੈ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ, ਸਿਦਕ
ਖਾਲਸਾ, ਤੇਗ ਖਾਲਸਾ, ਰਾਜ ਖਾਲਸਾ, ਬੀਰ ਸੁਪੁੱਤ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
ਭਗਤ ਰੰਗੀਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਫੋਟੋ ਬਲਾਕਾਂ ਸਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਸਦਾ ਚੇਤੇ ਰਖੋ—

ਪ੍ਰਾਰਥਕ:—

ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ,
ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ (ਪੁਸਤਕ ਮਾਰਕੀਟ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

10 HIBH 1930

10SH11BA
Anand

3220

2330

2550

6000

1150

12. vesba

Vesba

messiah

10SH11BA

Anand

B-8385

